

I

(Leģislatīvi akti)

REGULAS

EIROPAS PARLAMENTA UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

(2013. gada 9. oktobris),

ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu

(pārstrādāta versija)

EIROPAS PARLAMENTA UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

regulā ņemt vērā Savienības tiesību aktu attīstību un pielāgot dažus tās noteikumus, lai atvieglotu to piemērošanu.

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 33., 114. un 207. pantu,

- (3) Lai papildinātu vai grozītu konkrētus nebūtiskus šīs regulas elementus, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar LESD 290. pantu. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

- (4) Konkrēti, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, Komisijai būtu jānodrošina, ka konsultācijas ar dalībvalstu ekspertiem un darījumdarbības kopienų notiek pārredzami un jau labu laiku iepriekš.

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atziņumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

- (5) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai, lai precizētu kopējo datu prasību formātu un kodējumu, lai veiktu informācijas apmaiņu starp muitas dienestiem un starp uzņēmējiem un muitas dienestiem un šādas informācijas glabāšanu, un procedūras noteikumus attiecībā uz informācijas apmaiņu un glabāšanu, ko var veikt, izmantojot līdzekļus, kas nav elektroniskas datu apstrādes metodes; lai pieņemtu lēmumus, kas vienai vai vairākām dalībvalstīm atļauj izmantot informācijas apmaiņas un glabāšanas līdzekļus, kas nav elektroniskas datu apstrādes metodes; lai noteiktu muitas iestādi, kas ir atbildīga par uzņēmēju un citu personu reģistrēšanu; lai paredzētu tehniskus pasākumus attiecībā uz elektronisko sistēmu izveidi, uzturēšanu un lietošanu; lai paredzētu procedūras noteikumus par pilnvaru piešķiršanu un to piešķiršanas apliecinājumu pārstāvim muitā, lai sniegtu pakalpojumus dalībvalstī, kas nav dalībvalsts, kurā tas veic uzņēmējdarbību, procedūras noteikumus par pieteikuma iesniegšanu un pieņemšanu lēmumam par tiesību aktu muitas jomā piemērošanu un par šāda lēmuma pieņemšanu un pārraudzību; procedūras noteikumus par labvēlīgu lēmumu anulēšanu, atcelšanu un grozīšanu; procedūras

tā kā:

(1) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 450/2008 (2008. gada 23. aprīlis), ar ko izveido Kopienas Muitas kodeksu (Modernizētais muitas kodekss), būtu jāizdara daudzi grozījumi ⁽³⁾. Skaidrības labad minētā regula būtu jāpārstrādā.

(2) Lietderīgi nodrošināt, ka Regula (EK) Nr. 450/2008 ir atbilstīga Līgumam par Eiropas Savienības darbību (LESD), jo īpaši tā 290. un 291. pantam. Ir arī lietderīgi

⁽¹⁾ OV C 229, 31.7.2012., 68. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2013. gada 11. septembra nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2013. gada 27. septembra lēmums.

⁽³⁾ OV L 145, 4.6.2008., 1. lpp.

noteikumus par tāda lēmuma izmantošanu, kas attiecas uz saistošu informāciju, pēc tam, kad minētais lēmums vairs nav spēkā vai ir atcelts, procedūras noteikumus par paziņojumu muitas dienestiem par to, ka šādu lēmumu pieņemšana ir apturēta, un par to, ka šāda apturēšana ir atcelta; lai pieņemtu lēmumus, ar ko pieprasa dalībvalstīm atcelt lēmumu, kas attiecas uz saistošu informāciju; lai pieņemtu praktiskus pasākumus, ar ko piemēro kritērijus, lai piešķirtu atzītā uzņēmēja statusu; lai pieņemtu pasākumus, ar ko nodrošina muitas kontroles vienotu piemērošanu, tostarp riska informācijas apmaiņu un analīzi, kopējus riska kritērijus un standartus, kontroles pasākumus un prioritārās kontroles jomas;

lai noteiktu ostas vai lidostas, kurās jāveic rokas bagāžas un nododamās bagāžas muitas kontrole un formalitātes; lai paredzētu noteikumus par valūtas konvertāciju; lai pieņemtu pasākumus attiecībā uz tarifu kvotu un tarifu maksimālo apjomu vienotu pārvaldību, kā arī preču laišanas brīvā aprītē vai to eksporta uzraudzības pārvaldību; lai pieņemtu pasākumus preču tarifa klasifikācijas noteikšanai; lai paredzētu procedūras noteikumus attiecībā uz nepreferenciālas izcelsmes pierādījumu sniegšanu un pārbaudīšanu; procedūras noteikumus par to, lai atvieglotu preču preferenciālas izcelsmes konstatēšanu Savienībā; lai pieņemtu pasākumus konkrētu preču izcelsmes noteikšanai; lai piešķirtu pagaidu atkāpes no noteikumiem par tādu preču preferenciālu izcelsmi, kurām ir priekšrocības no preferenciāliem pasākumiem, ko Savienība pieņēmusi vienpusēji; konkrētu preču izcelsmes noteikšana, lai paredzētu procedūras noteikumus par preču muitas vērtības noteikšanu; lai paredzētu procedūras noteikumus par galvojuma sniegšanu, tā summas noteikšanu, tā pārraudzību un atbrīvošanu un galvotāja saistību atsaukšanu un atcelšanu; lai paredzētu procedūras noteikumus par pagaidu aizliegumiem izmantot vispārējos galvojumus; lai pieņemtu pasākumus, ar ko nodrošina savstarpēju palīdzību starp muitas dienestiem muitas parāda rašanās gadījumā; lai paredzētu procedūras noteikumus par ievadmuitas vai izvedmuitas nodokļa summas atmaksāšanu un atbrīvojumu un informāciju, kas jāsniedz Komisijai; lai pieņemtu lēmumus par ievadmuitas vai izvedmuitas nodokļa summas atmaksāšanu un atbrīvojumu; lai paredzētu procedūras noteikumus par ievēšanas kopsavilkuma deklarācijas iesniegšanu, grozīšanu un atzīšanu par nederīgu; lai noteiktu termiņu, kurā, pamatojoties uz ievēšanas kopsavilkuma deklarāciju, ir jāveic riska analīze; lai paredzētu procedūras noteikumus par jūras kuģu un gaisa kuģu ierašanās paziņojumu un preču nogādāšanu piemērotā vietā;

lai paredzētu procedūras noteikumus par preču uzrādīšanu muitā; procedūras noteikumus attiecībā uz pagaidu uzglabāšanas deklarācijas iesniegšanu, grozīšanu un atzīšanu par nederīgu un pagaidu uzglabāšanā esošu preču pārvietošanu; procedūras noteikumus par Savienības preču muitas statusa pierādīšanas pārbaudīšanu; procedūras noteikumus par kompetento muitas iestāžu noteikšanu un muitas deklarācijas iesniegšanu, ja tiek izmantoti

līdzekļi, kas nav elektroniskās datu apstrādes metodes; procedūras noteikumus par standarta muitas deklarācijas iesniegšanu un pavaddokumentu pieejamību; procedūras noteikumus par vienkāršotas deklarācijas un papildu deklarācijas iesniegšanu; procedūras noteikumus par muitas deklarācijas iesniegšanu pirms preču uzrādīšanas muitai, muitas deklarācijas pieņemšanu un muitas deklarācijas grozīšanu pēc preču izlaišanas; lai pieņemtu pasākumus par tarifu apakšpozīciju noteikšanu precēm, uz kurām attiecas visaugstākā ievadmuitas vai izvedmuitas nodokļa likme, ja nosūtītas preces, kas ietilpst dažādās tarifa apakšpozīcijās; lai paredzētu procedūras noteikumus par centralizētu muietošanu un pienākuma atcelšanu uzrādīt preces, kas jāuzrāda minētajā sakarā; procedūras noteikumus par ierakstu deklarētāja reģistros; procedūras noteikumus par muitas formalitātēm un kontroli, ko saistībā ar pašnovērtējumu jāveic atļaujas turētājam; lai pieņemtu pasākumus par muitas deklarāciju pārbaudīšanu, preču pārbaudi un paraugu ņemšanu un pārbaudes rezultātiem;

lai paredzētu procedūras noteikumus par preču iznīcināšanu; procedūras noteikumus par informācijas sniegšanu, kas ļauj konstatēt, ka ir izpildīti nosacījumi, ar kuriem atpakaļievestās preces atbrīvo no ievadmuitas nodokļa, un attiecībā uz pierādījumu sniegšanu par to, ka ir izpildīti nosacījumi, lai saņemtu atbrīvojumu no ievadmuitas nodokļa par jūras zvejas produktiem un citiem no jūras iegūtiem produktiem; procedūras noteikumus par ekonomisko nosacījumu izpēti saistībā ar īpašajām procedūrām; procedūras noteikumiem par īpašās procedūras pabeigšanu; procedūras noteikumus par tiesību un pienākumu tālāku nodošanu attiecībā uz preču pārvietošanu saistībā ar īpašajām procedūrām; procedūras noteikumus par līdzvērtīgu preču izmantošanu saistībā ar īpašajām procedūrām; procedūras noteikumus, lai Savienības muitas teritorijā piemērotu starptautisko tranzīta instrumentu noteikumus; procedūras noteikumus par Savienības tranzīta procedūras piemērošanu precēm, par minētās procedūras izbeigšanu, minētās procedūras vienkāršošanu darbību un tādu preču muitas uzraudzību, kas saskaņā ar Savienības ārējā tranzīta procedūru šķērso tādas valsts teritoriju vai tādu teritoriju, kura ir ārpus Savienības muitas teritorijas; procedūras noteikumus, lai precēm piemērotu muitas noliktavas vai brīvās zonas procedūru; lai noteiktu termiņu, kurā, pamatojoties uz pirmsizvešanas deklarāciju, ir jāveic riska analīze; lai paredzētu procedūras noteikumus par preču izvešanu;

procedūras noteikumus par izvešanas kopsavilkuma deklarācijas iesniegšanu, grozīšanu un atzīšanu par nederīgu; procedūras noteikumus par reeksporta paziņojuma iesniegšanu, grozīšanu un atzīšanu par nederīgu; lai pieņemtu darba programmu, ar ko atbalsta attiecīgu elektronisko sistēmu izstrādi un regulē pārejas periodu noteikšanu; lai pieņemtu lēmumus, ar ko pilnvaro dalībvalstis pārbaudīt tiesību aktu muitas jomā piemērošanas vienkāršojumus, īpaši gadījumos, kad minētie vienkāršojumi ir saistīti ar informācijas tehnoloģijām (IT). Minētās pilnvaras būtu īstenojamas atbilstīgi Eiropas Parlamenta

- un Padomes Regulai (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu ⁽¹⁾.
- (6) Ņemot vērā sadarbību, kas dalībvalstīm ar Komisiju jāveic, lai Savienības Muitas kodeksa (Kodekss) īstenošanai izveidotu, uzturētu un izmantotu elektroniskas sistēmas, Komisijai nebūtu jāpieņem darba programma, ar ko atbalsta minēto izveidi un reglamentē pārejas laikposmu noteikšanu, ja komiteja, kas izskatīja par īstenošanas akta projektu, nav sniegusi atzinumu.
- (7) Konsultēšanās procedūra būtu jāizmanto, lai pieņemtu lēmumus, kas vienai vai vairākām dalībvalstīm atļauj izmantot informācijas apmaiņas un glabāšanas līdzekļus, kas nav elektroniskās datu apstrādes metodes, ja tie neietekmē visas dalībvalstis; lēmumus, ar ko dalībvalstīm pieprasa atcelt lēmumus, kuri attiecas uz saistošu informāciju, ja attiecīgie lēmumi skar tikai vienu dalībvalsti un to mērķis ir nodrošināt atbilstību tiesību aktiem muitas jomā; lēmumus par ievad muitas vai izved muitas nodokļa summas atmaksāšanu vai atlaišanu, ņemot vērā, ka šie lēmumi tieši ietekmē atmaksāšanas vai atlaišanas pieteikuma iesniedzēju.
- (8) Pienācīgi pamatotos gadījumos, kad tas nepieciešams nenovēršamu steidzamu iemeslu dēļ, Komisijai būtu jāpieņem īstenošanas akti, kas jāpiemēro nekavējoties un kas attiecas uz: pasākumiem, ar ko nodrošina vienotu muitas kontroles piemērošanu, tostarp riska informācijas apmaiņu un analīzi, kopējus riska kritērijus un standartus, kontroles pasākumus un prioritārās kontroles jomas; preču tarifa klasifikācijas noteikšanu; konkrētu preču izcelsmes noteikšanu; pasākumiem par pagaidu aizliegumiem izmantot vispārējos galvojumus.
- (9) Savienības pamatā ir Muitas savienība. Gan Savienības uzņēmēju, gan muitas dienestu interesēs ir ieteicams pašreizējos tiesību aktus muitas jomā apkopot kodeksā. Minētajā kodeksā, kura pamatā ir iekšējā tirgus princips, vajadzētu būt iekļautiem vispārējiem noteikumiem un procedūrām, kas nodrošina Savienības līmenī pieņemtā tarifa un citu kopējās politikas pasākumu īstenošanu saistībā ar preču tirdzniecību starp Savienību un valstīm vai teritorijām, kas atrodas ārpus Savienības muitas teritorijas, ņemot vērā šo kopējo politikas jomu prasības. Tiesību aktiem muitas jomā vajadzētu būt labāk saskaņotiem ar noteikumiem, kas saistīti ar importa maksājumu iekasēšanu, nemainot spēkā esošo nodokļu noteikumu piemērošanas jomu.
- (10) Turpmāk modernizējot tiesību aktus muitas jomā, būtu pienācīgi jāņem vērā uzņēmēju viedokļi, lai nodrošinātu efektīvu administratīvo vienkāršošanu.
- (11) Saskaņā ar Komisijas 2004. gada 9. augusta paziņojumu "Kopienas finanšu interešu aizsardzība – Cīņa pret krāpniecību – Rīcības plāns 2004.–2005. gadam" ir lietderīgi pielāgot tiesisko regulējumu Savienības finanšu interešu aizsardzībai.
- (12) Padomes Regulas (EEK) Nr. 2913/92 (1992. gada 12. oktobris) par Kopienas Muitas kodeksa izveidi ⁽²⁾ pamatā bija to muitas procedūru integrācija, ko attiecīgajās dalībvalstīs 20. gadsimta 80. gados piemēroja atsevišķi. Minētā regula kopš tās ieviešanas ir vairākkārt un būtiski grozīta, lai risinātu īpašas problēmas, piemēram, godprātības aizsardzību vai drošības prasību ievērošanu. Turpmāki grozījumi minētajā regulā tika ieviesti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 648/2005 (2005. gada 13. aprīlis) ⁽³⁾ un pēc tam iekļauti Regulā (EK) Nr. 450/2008, jo pēdējos gados ir notikušas nozīmīgas juridiskas pārmaiņas gan Savienības, gan starptautiskā līmenī, piemēram, Eiropas Ogļu un tērauda kopienas dibināšanas līguma termiņa izbeigšanās un 2003., 2005. un 2011. gada Pievienošanās aktu, kā arī Protokola par grozījumiem starptautiskajā konvencijā par muitas procedūru vienkāršošanu un saskaņošanu ("pārskatītā Kioto konvencija") stāšanās spēkā; Savienības pievienošanās minētajai konvencijai tika apstiprināta ar Padomes Lēmumu 2003/231/EK (2003. gada 17. marts) ⁽⁴⁾.
- (13) Ir lietderīgi Kodeksā iekļaut tiesisku regulējumu, lai dažus tiesību aktus muitas jomā piemērotu Savienības preču tirdzniecībai starp muitas teritorijas daļām, uz kurām attiecas Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu ⁽⁵⁾ vai Padomes Direktīva 2008/118/EK (2008. gada 16. decembris) par akcīzes nodokļa piemērošanas vispārēju režīmu ⁽⁶⁾, un tām minētās teritorijas daļām, uz kurām šie noteikumi neattiecas, vai tirdzniecībai starp daļām, uz kurām minētie noteikumi neattiecas. Ņemot vērā, ka attiecīgās preces ir Savienības preces un ka ar minēto Savienības iekšējo tirdzniecību saistītajiem pasākumiem ir fiskāli aspekti, ir pamatoti ieviest atbilstīgus vienkāršojumus muitas formalitātēs, ko piemēros šim precēm.

⁽²⁾ OV L 302, 19.10.1992., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 117, 4.5.2005., 13. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 86, 3.4.2003., 21. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 347, 11.12.2006., 1. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 9, 14.1.2009., 12. lpp.

⁽¹⁾ OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.

- (14) Lai ņemtu vērā dažu Savienības muitas teritorijas daļu īpašo nodokļu režīmu, Komisija saskaņā ar LESD 290. pantu būtu jāpilnvaro pieņemt deleģētos aktus attiecībā uz muitas formalitātēm un kontroli, kas jāpiemēro tirdzniecībai ar Savienības precēm starp šīm teritorijām un pārējo Savienības muitas teritoriju.
- (15) Likumīgas tirdzniecības veicināšanai un krāpšanas apkarošanai ir vajadzīgas vienkāršas, ātras un standartizētas muitas procedūras un darbības. Tāpēc saskaņā ar Komisijas 2003. gada 24. jūlija paziņojumu "Par vienkāršu un elektronisku muitas un tirdzniecības vidi" ir lietderīgi vienkāršot tiesību aktus muitas jomā, lai varētu izmantot mūsdienīgus rīkus un tehnoloģijas, kā arī turpmāk sekmēt tiesību aktu muitas jomā vienveidīgu piemērošanu un modernizētu pieeju muitas kontrolei, tādējādi palīdzot nodrošināt pamatu efektīvām un vienkāršām muitas procedūrām. Muitas procedūras būtu jāapvieno vai jāsaskaņo, kā arī jāsamazina to skaits, atstājot tikai ekonomiski pamatotas procedūras, lai kāpinātu darījumdarbības konkurētspēju.
- (16) Iekšējā tirgus izveides pabeigšana, šķēršļu mazināšana starptautiskajai tirdzniecībai un ieguldījumiem, kā arī pastiprināta vajadzība nodrošināt drošību un drošumu pie Savienības ārējām robežām ir pārveidojusi muitas dienestu lomu, piešķirot tiem galveno nozīmi piegādes ķēdē un starptautiskās tirdzniecības pārraudzībā un pārvaldībā, padarot tos par valstu un uzņēmumu konkurētspējas veicinātājiem. Tālab tiesību aktiem muitas jomā būtu jāatspoguļo jaunā ekonomiskā realitāte un jaunā muitas dienestu loma un uzdevums.
- (17) Informācijas un komunikācijas tehnoloģiju izmantošana, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 15. janvāra Lēmumā Nr. 70/2008/EK par elektronisku muitas un tirdzniecības vidi ⁽¹⁾, ir svarīgs faktors tirdzniecības sekmēšanai un vienlaikus arī muitas kontroles efektivitātei, tādējādi mazinot darījumdarbības izmaksas un risku sabiedrībai. Tālab ar Kodeksu ir jāizveido tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru minēto lēmumu varēs īstenot, jo īpaši – nosakot tiesību principu, ka visi muitas un tirdzniecības darījumi ir jāveic elektroniski un ka informācijas un komunikācijas sistēmām muitas darbībām visās dalībvalstīs uzņēmējiem jāpiedāvā vienas un tās pašas iespējas.
- (18) Lai nodrošinātu muitai un tirdzniecībai elektronisku vidi, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar LESD 290. pantu par tādu kopēju datu prasību izstrādi, kas paredzētas informācijas apmaiņas un glabāšanas vajadzībām, izmantojot elektroniskas datu apstrādes metodes, gadījumiem, kad šādi apmaiņai un glabāšanai var izmantot citus līdzekļus, un personu reģistrēšanu. Līdzekļi, kas nav elektroniskās datu apstrādes metodes, var tikt izmantoti jo īpaši pārejas posmā, ja nepieciešamās elektroniskās sistēmas vēl nedarbojas, bet ne pēc 2020. gada 31. decembra. Attiecībā uz centralizēto muitas procedūru, līdz sāk darboties vajadzīgās elektroniskās sistēmas, minētie pārejas pasākumi ietvertu tās procedūras uzturēšanu, ko pašlaik pazīst kā "vienotu atļauju vienkāršotajām procedūrām".
- (19) Līdzās informācijas un komunikācijas tehnoloģiju izmantošanai vajadzētu būt arī saskaņotai un standartizētai dalībvalstu veiktai muitas kontrolei, lai nodrošinātu līdzvērtīgu muitas kontroles līmeni visā Savienībā un dažādos Savienības ieviešanas un izvešanas punktos neizraisītu pret konkurenci vērstu rīcību.
- (20) Darījumdarbības vienkāršošanas interesēs, vienlaikus paredzot atbilstīgus kontroles līmeņus attiecībā uz precēm, kas ievestas Savienības muitas teritorijā vai izvestas no tās, ir vēlams, lai muitas dienesti un citas iestādes, kuras ir iesaistītas minētajā kontrolē, ievērojot atbilstīgos datu aizsardzības noteikumus, kopīgi lietotu uzņēmēju sniegto informāciju. Minētā kontrole būtu jāsaskaņo tā, ka uzņēmējam informācija ir jāsniedz tikai vienreiz un lai šīs iestādes preces kontrolētu vienlaicīgi un vienā vietā.
- (21) Darījumdarbības vienkāršošanas interesēs visām personām arī turpmāk vajadzētu būt tiesīgām iecelt sev pārstāvi attiecībās ar muitas dienestiem. Tomēr nevajadzētu vairs būt iespējai šīs pārstāvības tiesības ierobežot ar vienā dalībvalstī pieņemtu tiesību aktu. Turklāt pārstāvim muitā, kurš atbilst kritērijiem, ar ko piešķir atzītā uzņēmēja statusu muitas vienkāršojumiem, vajadzētu būt tiesīgam savus pakalpojumus sniegt dalībvalstī, kas nav tā dalībvalsts, kurā viņš veic uzņēmējdarbību. Principā pārstāvim muitā vajadzētu būt personai, kas veic uzņēmējdarbību Savienības muitas teritorijā. Minētais pienākums būtu jāatceļ, ja pārstāvis muitā rīkojas tādu personu vārdā, kurām nav prasīts veikt uzņēmējdarbību Savienības muitas teritorijā, vai citos pamatotos gadījumos.
- (22) Attiecībā uz visiem lēmumiem, kas ir saistīti ar tiesību aktu muitas jomā piemērošanu, tostarp saistošo informāciju, būtu jāparedz vieni un tie paši noteikumi. Visiem šādiem lēmumiem vajadzētu būt spēkā visā Savienībā, un vajadzētu būt iespējai katru šādu lēmumu anulēt, grozīt – ja vien nav noteikts citādi – vai atcelt, ja tie neatbilst tiesību aktiem muitas jomā vai to interpretācijai.

⁽¹⁾ OV L 23, 26.1.2008., 21. lpp.

- (23) Muitas procedūru vienkāršošanai elektroniskā vidē ir vajadzīgs, lai muitas dienestiem dažādās dalībvalstīs būtu kopīga atbildība. Visā iekšējā tirgū ir jānodrošina atbilstīgs iedarbīgu, atturošu un samērīgu sankciju līmenis.
- (24) Uzņēmējiem, kas ievēro noteikumus un kam var uzticēties, vajadzētu būt iespējai izmantot atzītā uzņēmēja statusu, ja viņiem piešķir atļauju muitas vienkāršojumiem vai atļauju attiecībā uz drošību un drošumu, vai abas. Atkarībā no piešķirtās atļaujas veida atzītiem uzņēmējiem būtu jāspēj maksimāli plaši izmantot muitas vienkāršojumus vai izmantot atvieglojumus saistībā ar drošību un drošumu. Viņiem būtu jāpiešķir arī labvēlīgāks režīms attiecībā uz muitas kontroli, piemēram, mazāk fizisku pārbaudu un dokumentu pārbaudu.
- (25) Uzņēmējiem, kas ievēro noteikumus un kam var uzticēties, vajadzētu būt iespējai izmantot priekšrocības, ko sniedz "atzītā uzņēmēja" statusa starptautiska savstarpēja atzišana.
- (26) Lai nodrošinātu līdzsvaru starp muitas dienestu vajadzību nodrošināt tiesību aktu muitas jomā pareizu piemērošanu, no vienas puses, un uzņēmēju tiesībām uz vienlīdzīgu attieksmi, no otras puses, muitas dienestiem būtu jāpiešķir plašas kontroles pilnvaras, bet uzņēmējiem – pārsūdzības tiesības.
- (27) Saskaņā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartu papildus tiesībām pārsūdzēt jebkuru muitas dienestu lēmumu ir jāparedz arī ikvienas personas tiesības tikt uzklautai, pirms tiek pieņemts jebkāds lēmums, kas šo personu varētu nelabvēlīgi ietekmēt. Tomēr minēto tiesību ierobežojumus var attaisnot gadījumos, ja tas nepieciešams saistībā ar draudu būtību vai līmeni, kas apdraudētu Savienības un tās iedzīvotāju drošību un drošumu, cilvēku, dzīvnieku vai augu veselību, vidi vai patērētājus.
- (28) Lai līdz minimumam samazinātu risku Savienībai, tās pilsoņiem un tirdzniecības partneriem, muitas kontroles saskaņotai piemērošanai dalībvalstīs vajadzētu balstīties uz kopēju riska pārvaldības sistēmu un elektronisku sistēmu tās īstenošanai. Visām dalībvalstīm kopējas riska pārvaldības sistēmas izveidei nevajadzētu liegt tām veikt preču kontroli pēc izlases principa.
- (29) Lai nodrošinātu konsekventu un vienlīdzīgu attieksmi pret personām, uz kurām attiecas muitas formalitātes un kontrole, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar LESD 290. pantu par citu tādu gadījumu noteikšanu, kad pārstāvim muitā nav prasīts veikt uzņēmējdarbību Savienības muitas teritorijā, un noteikumus attiecībā uz lēmumiem, ko pieņēmuši muitas dienesti, tostarp attiecībā uz saistošu informāciju, atzītu uzņēmēju un vienkāršojumiem.
- (30) Ir jānosaka faktori, pamatojoties uz kuriem piemēro ievedmuitas vai izvedmuitas nodokli un citus pasākumus saistībā ar preču tirdzniecību. Tāpat ir arī lietderīgi paredzēt detalizētākus noteikumus attiecībā uz izcelsmes apliecinājumu izsniegšanu Savienībā, ja to prasa īpaši tirdzniecības apstākļi.
- (31) Lai papildinātu faktoros, pamatojoties uz kuriem piemēro ievedmuitas vai izvedmuitas nodokli un citus pasākumus, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz preču izcelsmes noteikumiem.
- (32) Ir vēlams izklāstīt vienkopus visus ievedmuitas parāda rašanās gadījumus, kas nav gadījumi, kad parāds rodas pēc tam, kad iesniegta muitas deklarācija par preču laišanu brīvā apgrozībā vai par preču pagaidu ieviešanu ar daļēju atbrīvojumu, lai izvairītos no grūtībām, nosakot parāda rašanās tiesisko pamatu. Tas pats būtu jāpiemēro izvedmuitas parāda rašanās gadījumā.
- (33) Ir lietderīgi noteikt vietu, kur radies muitas parāds un kur būtu jāatgūst ievedmuitas vai izvedmuitas nodoklis.
- (34) Noteikumos par īpašām procedūrām būtu jāparedz, ka var izmantot vienotu galvojumu visām īpašu procedūru kategorijām un ka šis galvojums var būt vispārējs un attiekties uz vairākiem darījumiem.
- (35) Saskaņā ar konkrētiem nosacījumiem būtu jāatļauj vispārējs galvojums ar samazinātu summu, tostarp par muitas parādiem un citiem maksājumiem, kas ir radušies, vai atbrīvojums no galvojuma. Vispārējam galvojumam ar samazinātu summu par muitas parādiem un citiem maksājumiem, kas ir radušies, vajadzētu būt līdzvērtīgam galvojuma sniegšanai par visu maksājamo ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļa summu, jo īpaši tādos nolūkos kā attiecīgo preču izlaišana un iegrāmatošana.

- (36) Lai nodrošinātu Savienības un dalībvalstu finanšu interešu labāku aizsardzību, galvojumam būtu jāattiecas uz nedeklarētām vai nepareizi deklarētām precēm, kuras ir iekļautas sūtījumā vai deklarācijā, par kuru tas sniegts. Šā paša iemesla dēļ galvnieka uzņēmumam būtu jāsedz arī ievadmuitas vai izvedmuitas nodokļa summas, kas jāmaksā pēc preču kontroles, kura veikta pēc preču izlaišanas.
- (37) Lai sargātu Savienības un dalībvalstu finanšu intereses un ierobežotu krāpniecisku praksi, ir ieteicams paredzēt kārtību, kurā iekļauti diferencēti pasākumi vispārēja galvojuma piemērošanai. Ja ir paaugstināts krāpšanas risks, vajadzētu būt iespējai uz laiku aizliegt vispārēja galvojuma piemērošanu, ņemot vērā attiecīgo uzņēmēju konkrētos apstākļus.
- (38) Ir lietderīgi ņemt vērā attiecīgās personas godprātību gadījumos, kad muitas parāds ir radies saistībā ar tiesību aktu muitas jomā neievērošanu, un mazināt nolaidības ietekmi uz parādnieku.
- (39) Lai aizsargātu Savienības un dalībvalstu finanšu intereses un papildinātu noteikumus par muitas parādu un galvojumiem, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz vietu, kur rodas muitas parāds, ievadmuitas un izvedmuitas nodokļa aprēķinu, šo summu galvojumu un atgūšanu, atmaksāšanu, atļaušanu un muitas parāda dzēšanu.
- (40) Ir jānosaka princips, kā noteikt Savienības preču muitas statusu un apstākļus, kas saistīti ar šāda statusa zaudēšanu, kā arī jānosaka pamats, kā noteikt, kad šis statuss nemainās, ja preces tiek uz laiku izvestas no Savienības muitas teritorijas.
- (41) Lai nodrošinātu Savienības preču brīvu apriti Savienības muitas teritorijā un ārpus Savienības preču, ko ievad minētajā teritorijā, muitošānu, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz preču muitas statusa noteikšanu, muitas statusa zudumu Savienības precēm, minētā statusa saglabāšanu precēm, kas uz laiku atstāj Savienības muitas teritoriju, un muitas nodokļa atvieglojumiem par atpakaļ nosūtītām precēm.
- (42) Ja uzņēmējs jau iepriekš ir iesniedzis informāciju, kas vajadzīga uz risku analīzi balstītām preču atbilstības kontrolēm, ir lietderīgi nodrošināt, ka ātra preču izlaišana šādā gadījumā ir norma. Fiskālās un tirdzniecības politikas kontrole galvenokārt būtu jāveic tai muitas iestādei, kas ir kompetenta par uzņēmēja telpām.
- (43) Noteikumi attiecībā uz muitas deklarācijām un uz muitas procedūras piemērošanu precēm būtu jāmodernizē un jāvienkāršo, jo īpaši – prasot, lai muitas deklarācijas parasti tiktu sniegtas elektroniski, un nodrošinot tikai vienu vienkāršotas deklarācijas veidu un iespēju iesniegt muitas deklarāciju kā ierakstu deklarētāja reģistros.
- (44) Tā kā pārskatītā Kioto konvencija atbalsta muitas deklarācijas iesniegšanu, reģistrēšanu un pārbaudi pirms preču atvešanas, kā arī to, lai vieta, kur iesniedz deklarāciju, būtu nodalīta no vietas, kur preces atrodas fiziski, ir lietderīgi nodrošināt centralizētu muitošānu tajā vietā, kur uzņēmējs veic uzņēmējdarbību.
- (45) Ir lietderīgi Savienības līmenī paredzēt noteikumus, ar kuriem reglamentē to, kā muitas dienesti var iznīcināt vai citādi atsavināt preces, jo šie ir jautājumi, ko agrāk reglamentēja ar valsts tiesību aktiem.
- (46) Lai papildinātu noteikumus muitas procedūras piemērošanai precēm un lai nodrošinātu vienādu attieksmi pret ieinteresētajām personām, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz noteikumiem, kas ir saistīti ar muitas deklarāciju un preču izlaišanu.
- (47) Ir lietderīgi paredzēt kopējus un vienkāršus noteikumus īpašajām procedūrām, kurus papildinātu neliels noteikumu kopums katrai īpašās procedūras kategorijai, lai uzņēmējam atvieglotu pareizās procedūras izvēli, novērstu kļūdas un mazinātu tādu gadījumu skaitu, kad nodoklis jāatgūst vai jāatmaksā pēc preču izlaišanas veiktu pārbažu rezultātā.
- (48) Būtu jāatvieglo atļauju izsniegšana vairākām īpašām procedūrām ar vienu galvojumu un vienu uzraudzības muitas iestādi, kā arī būtu jāparedz vienkārši noteikumi par muitas parāda rašanos šādos gadījumos. Pamatprincipam vajadzētu būt tādam, ka preces, kam piemērota īpaša procedūra, vai no šādām precēm izgatavoti izstrādājumi ir jānovērtē brīdī, kad rodas muitas parāds. Tomēr, ja tas ir ekonomiski pamatoti, vajadzētu būt iespējai preces novērtēt arī brīdī, kad tām tika piemērota īpaša procedūra. Tie paši principi būtu jāpiemēro parastajiem apstrādes veidiem.

- (49) Ņemot vērā pastiprinātos ar drošību saistītos pasākumus, preču novietošanai brīvajās zonās būtu jāklūst par muitas procedūru, un preces to ieviešanas brīdī, kā arī šo preču uzskaitē būtu jāpakļauj muitas kontrolei.
- (50) Ņemot vērā, ka vairs nav vajadzīgs nodoms veikt reeksportu, ieviešana pārstrādei nodokļu atlikšanas režīmā būtu jāapvieno ar pārstrādi muitas kontrolē un jāatceļ ieviešana pārstrādei nodokļu atmaksāšanas režīmā. Šajā vienā procedūrā "ieviešana pārstrādei" būtu jāiekļauj arī preču iznīcināšana, izņemot, ja iznīcināšanu veic muiža vai ja tā tiek veikta muitas uzraudzībā.
- (51) Lai papildinātu noteikumus par īpašām procedūrām un lai nodrošinātu vienādu attieksmi pret ieinteresētajām personām, Komisija būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz noteikumiem, kas saistīti ar gadījumiem, kad precēm piemēro īpašas procedūras, preču pārvietošanu, minēto preču parastiem apstrādes veidiem un ekvivalenci un minēto procedūru pabeigšanu.
- (52) Ar drošību saistītiem pasākumiem, ko piemēro attiecībā uz Savienības precēm, kuras izved no Savienības muitas teritorijas, tāpat būtu jāattiecas arī uz ārpus Savienības preču reeksportu. Vieni un tiem pašiem noteikumiem būtu jāattiecas uz visiem preču veidiem, vajadzības gadījumā pieļaujot izņēmuma iespēju, piemēram, precēm, kas šķērso Savienības muitas teritoriju tikai tranzītā.
- (53) Lai nodrošinātu muitas uzraudzību precēm, ko ievie vai izved no Savienības muitas teritorijas, un ar drošību saistīto pasākumu piemērošanu, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz noteikumiem par ieviešanas kopsavilkuma deklarāciju un pirmsizvešanas deklarācijām.
- (54) Lai izskatītu turpmāku muitas un tirdzniecības atvieglošanu, jo īpaši, izmantojot visjaunākos rīkus un tehnoloģiju, dalībvalstīm vajadzētu būt pilnvarotām saskaņā ar konkrētiem noteikumiem un pēc pieteikuma ierobežotu laiku testēt tiesību aktu muitas jomā piemērošanas vienkāršojumus. Minētajai iespējai nevajadzētu apdraudēt tiesību aktu muitas jomā piemērošanu vai radīt jaunus pienākumus uzņēmējiem, kas var šajos testos piedalīties saskaņā ar pilnīgas brīvprātības principu.
- (55) Lai sasniegtu galvenos mērķus – ļaut Muitas savienībai darboties efektīvi un īstenot kopējo tirdzniecības politiku, saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību (LES) 5. pantā noteikto proporcionalitātes principu ir nepieciešami un piemēroti paredzēt vispārīgus noteikumus un procedūras, ko piemēro precēm, kuras tiek ievestas vai izvestas no Savienības muitas teritorijas. Saskaņā ar LES 5. panta 4. punktu šajā regulā paredz vienīgi to, kas nepieciešams izvirzīto mērķu sasniegšanai.
- (56) Lai vienkāršotu un racionalizētu tiesību aktus muitas jomā, vairāki noteikumi, kas ir ietverti autonomos Savienības aktos, pārskatāmības dēļ ir iekļauti Kodeksā. Tāpēc būtu jāatceļ Padomes Regula (EEK) Nr. 3925/91 (1991. gada 19. decembris) par pārbaužu un formalitāšu atcelšanu personu rokas bagāžai un reģistrētajai bagāžai Kopienas iekšējos lidojumos un personu bagāžai Kopienas iekšējos jūras braucienos⁽¹⁾, Regula (EEK) Nr. 2913/92, Padomes Regula (EK) Nr. 1207/2001 (2001. gada 11. jūnijs) par procedūru, ar ko vienkāršo Kopienas izcelsmes apliecinājumu izdošanu vai sagatavošanu, kā arī noteiktu atļauju izdošanu atzītiem eksportētājiem saskaņā ar noteikumiem, ar kuriem reglamentē preferenciālo tirdzniecību starp Eiropas Kopienu un atsevišķām valstīm⁽²⁾, un Regula (EK) Nr. 450/2008.
- (57) Šīs regulas noteikumi, kuros paredzēta pilnvaru deleģēšana un īstenošanas pilnvaru piešķiršana, un noteikumi par maksājumiem un izmaksām būtu jāpiemēro no dienas, kad stājas spēkā šī regula. Pārējie noteikumi būtu jāpiemēro no 2016. gada 1. jūnija.
- (58) Šai regulai nevajadzētu skart tādus spēkā esošos un turpmākos Savienības noteikumus par piekļuvi dokumentiem, kurus pieņem saskaņā ar LESD 15. panta 3. punktu. Tai nebūtu jāskar arī valsts noteikumi par piekļuvi dokumentiem.
- (59) Komisijai būtu jāpieliek visas iespējamās pūles, lai deleģētie un īstenošanas akti, kas paredzēti šajā regulā, stātos spēkā pietiekami ilgu laiku pirms Kodeksa piemērošanas dienas, lai dalībvalstis to varētu laicīgi īstenot,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

⁽¹⁾ OV L 374, 31.12.1991., 4. lpp.

⁽²⁾ OV L 165, 21.6.2001., 1. lpp.

SATURA RĀDĪTĀJS

	Lappuse
I SADAĻA	VISPĀRĪGI NOTEIKUMI 11
1. NODAĻA	<i>Tiesību aktu muitas jomā darbības joma, muitas uzdevums un definīcijas</i> ... 11
2. NODAĻA	<i>Personu tiesības un pienākumi attiecībā uz tiesību aktiem muitas jomā</i> 15
1. iedaļa	Informācijas sniegšana 15
2. iedaļa	Pārstāvība muitā 18
3. iedaļa	Lēmumi, kas saistīti ar tiesību aktu muitas jomā piemērošanu 19
4. iedaļa	Atzītais uzņēmējs 24
5. iedaļa	Sankcijas 25
6. iedaļa	Pārsūdzība 26
7. iedaļa	Preču kontrole 26
8. iedaļa	Dokumentu un citas informācijas glabāšana un maksājumi un izmaksas 28
3. NODAĻA	<i>Valūtas konvertācija un termiņi</i> 29
II SADAĻA	FAKTORI, PAMATOJOTIES UZ KURIEM PIEMĒRO IEVEDMUITAS VAI IZVEDMUITAS NODOKLI UN CITUS PASĀKUMUS ATTIECĪBĀ UZ PREČU TIRDZNIECĪBU 29
1. NODAĻA	<i>Kopējais muitas tarifs un preču tarifa klasifikācija</i> 29
2. NODAĻA	<i>Preču izcelsme</i> 31
1. iedaļa	Nepreferenciāla izcelsme 31
2. iedaļa	Preferenciāla izcelsme 31
3. iedaļa	Konkrētu preču izcelsmes noteikšana 32
3. NODAĻA	<i>Preču muitas vērtība</i> 33
III SADAĻA	MUITAS PARĀDS UN GALVOJUMI 35
1. NODAĻA	<i>Muitas parāda rašanās</i> 35
1. iedaļa	Ievedmuitas parāds 35
2. iedaļa	Izvedmuitas parāds 37
3. iedaļa	Kopēji noteikumi par muitas parādiem, kas rodas saistībā ar importu un eksportu 38
2. NODAĻA	<i>Galvojums iespējamam vai esošam muitas parādam</i> 39
3. NODAĻA	<i>Ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļa summas atgūšana, samaksa, atmaksāšana vai atbrīvojums</i> 42

Lappuse

1. iedaļa	Ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļa summas noteikšana, muitas parāda paziņošana un ieegrāmatošana	42
2. iedaļa	Ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļa summas samaksa	44
3. iedaļa	Atmaksāšana un atbrīvojums	47
4. NODAĻA	Muitas parāda dzēšana	50
IV SADAĻA	SAVIENĪBAS MUITAS TERITORIJĀ IEVESTAS PRECES	51
1. NODAĻA	Ievešanas kopsavilkuma deklarācija	51
2. NODAĻA	Preču atvešana	53
1. iedaļa	Preču ievešana Savienības muitas teritorijā	53
2. iedaļa	Preču uzrādīšana, izkraušana un pārbaude	54
3. iedaļa	Preču pagaidu uzglabāšana	55
V SADAĻA	VISPĀRĒJI NOTEIKUMI PAR MUITAS STATUSU, MUITAS PROCEDŪRAS PIEMĒROŠANAI PRECĒM, PREČU PĀRBAUDEI, IZLAIŠANAI UN ATSAVINĀŠANAI	58
1. NODAĻA	Preču muitas statuss	58
2. NODAĻA	Muitas procedūras piemērošana precēm	59
1. iedaļa	Vispārēji noteikumi	59
2. iedaļa	Standarta muitas deklarācijas	60
3. iedaļa	Vienkāršotas muitas deklarācijas	60
4. iedaļa	Noteikumi, kas attiecas uz visām muitas deklarācijām	61
5. iedaļa	Citi vienkāršojumi	63
3. NODAĻA	Preču pārbaude un izlaišana	65
1. iedaļa	Pārbaude	65
2. iedaļa	Izlaišana	66
4. NODAĻA	Preču atsavināšana	66
VI SADAĻA	LAIŠANA BRĪVĀ APGROZĪBĀ UN ATBRĪVOŠANA NO IEVEDMUITAS NODOKĻA	68
1. NODAĻA	Laišana brīvā apgrozībā	68
2. NODAĻA	Atbrīvošana no ievadmuitas nodokļa	68
1. iedaļa	Atpakaļievestas preces	68
2. iedaļa	Jūras zveja un citi no jūras iegūti produkti	69

	Lappuse
VII SADAĻA	ĪPAŠAS PROCEDŪRAS 70
1. NODAĻA	Vispārēji noteikumi 70
2. NODAĻA	Tranzīts 73
1. iedaļa	Ārējais un iekšējais tranzīts 73
2. iedaļa	Savienības tranzīts 75
3. NODAĻA	Uzglabāšana 76
1. iedaļa	Kopējie noteikumi 76
2. iedaļa	Uzglabāšana muitas noliktavā 76
3. iedaļa	Brīvās zonas 77
4. NODAĻA	Īpaša izmantošana 78
1. iedaļa	Pagaidu ieviešana 78
2. iedaļa	Galapatēriņš 79
5. NODAĻA	Pārstrāde 80
1. iedaļa	Vispārēji noteikumi 80
2. iedaļa	Ieviešana pārstrādei 80
3. iedaļa	Izvešana pārstrādei 81
VIII SADAĻA	NO KOPIENAS MUITAS TERITORIJAS IZVESTAS PRECES 82
1. NODAĻA	Pirms preču izvešanas veicamās formalitātes 82
2. NODAĻA	Preču izvešanas formalitātes 83
3. NODAĻA	Eksports un reeksports 83
4. NODAĻA	Izvešanas kopsavilkuma deklarācija 84
5. NODAĻA	Reeksporta paziņojums 85
6. NODAĻA	Atbrīvošana no izvedmuitas nodokļa 86
IX SADAĻA	ELEKTRONISKĀS SISTĒMAS, VIENKĀRŠOJUMI, PILNVARU DELEĢĒŠANA, KOMITEJU PROCEDŪRA UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI 86
1. NODAĻA	Elektronisko sistēmu izstrāde 86
2. NODAĻA	Vienkāršojumi tiesību aktu muitas jomā piemērošanai 86
3. NODAĻA	Pilnvaru deleģēšana un komiteju procedūra 87
4. NODAĻA	Nobeiguma noteikumi 87
PIELIKUMS	ATBILSTĪBAS TABULA 89

I SADAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. NODAĻA

Tiesību aktu muitas jomā darbības joma, muitas uzdevums un definīcijas

1. pants

Priekšmets un darbības joma

1. Ar šo regulu izveido Savienības Muitas kodeksu (Kodekss), ar kuru nosaka vispārējus noteikumus un procedūras, ko piemēro precēm, kuras ieved Savienības muitas teritorijā vai izved no tās.

Neskarot starptautiskās tiesības un konvencijas un Savienības tiesību aktus citās jomās, Kodeksu vienādi piemēro visā Savienības muitas teritorijā.

2. Dažus tiesību aktu muitas jomā noteikumus var piemērot ārpus Savienības muitas teritorijas atbilstīgi tiesību aktiem, ar kuriem reglamentē īpašas jomas, vai starptautiskām konvencijām.

3. Dažu tiesību aktu muitas jomā noteikumus, tostarp minētajos aktos paredzētos vienkāršojumus, piemēro Savienības preču tirdzniecībai starp Savienības muitas teritorijas daļām, uz kurām attiecas Direktīva 2006/112/EK vai Direktīva 2008/118/EK, un tām minētās teritorijas daļām, uz kurām šie noteikumi neattiecas, vai tirdzniecībai starp minētās teritorijas daļām, uz kurām šie noteikumi neattiecas.

2. pants

Pilnvaru deleģēšana

Komisija saskaņā ar 284. pantu ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus, kuros, ciktāl tas neietekmē saistīto fiskālo pasākumu pienācīgu piemērošanu, precizē 1. panta 3. punktā minētajai Savienības preču tirdzniecībai piemērotos tiesību aktu muitas jomā noteikumus un to vienkāršošanu attiecībā uz muitas deklarāciju, muitas statusa apliecinājumu, iekšējās Savienības tranzīta procedūras izmantošanu. Šie akti var attiekties uz konkrētiem tirdzniecības ar Savienības precēm apstākļiem, kur iesaistīta tikai viena dalībvalsts.

3. pants

Muitas dienestu uzdevums

Muitas dienesti galvenokārt ir atbildīgi par Savienības starptautiskās tirdzniecības uzraudzību, tādējādi veicinot godīgu un brīvu tirdzniecību, iekšējā tirgus ārējo aspektu īstenošanu, kopējās tirdzniecības politikas un citu tādu Savienības kopējo politikas jomu īstenošanu, kuras ietekmē tirdzniecību, un vispārēju piegādes ķēdes drošību. Muitas dienesti veic pasākumus, kuru mērķis jo īpaši ir:

- a) aizsargāt Savienības un tās dalībvalstu finanšu intereses;
- b) aizsargāt Savienību pret negodīgu un nelikumīgu tirdzniecību, vienlaikus atbalstot likumīgu darījumdarbību;
- c) nodrošināt Savienības un tās iedzīvotāju drošību un drošumu, kā arī vides aizsardzību, vajadzības gadījumā cieši sadarbojoties ar citām iestādēm; un
- d) uzturēt atbilstīgu līdzsvaru starp muitas kontroli un likumīgas tirdzniecības veicināšanu.

4. pants

Muitas teritorija

1. Savienības muitas teritoriju veido šādas teritorijas, tostarp to teritoriālie ūdeņi, iekšējie ūdeņi un gaisa telpa:

- Beļģijas Karalistes teritorija,
- Bulgārijas Republikas teritorija,
- Čehijas Republikas teritorija,
- Dānijas Karalistes teritorija, izņemot Fēru Salas un Grenlandi,
- Vācijas Federatīvās Republikas teritorija, izņemot Helgolandes salu un Bīzingenes teritoriju (Vācijas Federatīvās Republikas un Šveices Konfederācijas 1964. gada 23. novembra Līgums),
- Igaunijas Republikas teritorija,
- Īrijas teritorija,
- Grieķijas Republikas teritorija,
- Spānijas Karalistes teritorija, izņemot Seūtu un Meliļu,
- Francijas Republikas teritorija, izņemot Francijas aizjūras zemes un teritorijas, uz kurām attiecas LESD ceturtais daļas noteikumi,

- Horvātijas Republikas teritorija,
- Itālijas Republikas teritorija, izņemot Livinjo un Campione d'Italia pašvaldības un Itālijas teritoriālos Lugāno ezera ūdeņus starp krastu un apgabala no Pontetrēzas līdz Porto Čerezio politisko robežu,
- Kipras Republikas teritorija saskaņā ar 2003. gada Pievienošanās akta noteikumiem,
- Latvijas Republikas teritorija,
- Lietuvas Republikas teritorija,
- Luksemburgas Lielhercogistes teritorija,
- Ungārijas teritorija,
- Maltas teritorija,
- Nīderlandes Karalistes teritorija Eiropā,
- Austrijas Republikas teritorija,
- Polijas Republikas teritorija,
- Portugāles Republikas teritorija,
- Rumānijas teritorija,
- Slovēnijas Republikas teritorija,
- Slovākijas Republikas teritorija,
- Somijas Republikas teritorija,
- Zviedrijas Karalistes teritorija un
- Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes teritorija, Normandijas salas un Menas sala.
2. Šādas teritorijas, tostarp to teritoriālos ūdeņus, iekšējos ūdeņus un gaisa telpu, kuras atrodas ārpus dalībvalstu teritorijas, uzskata par Savienības muitas teritorijas sastāvdaļu, ņemot vērā konvencijas un līgumus, kas uz tām attiecas:
- a) FRANCIJA
- Monako Firstistes teritorija, kā noteikts Muitas konvencijā, kas parakstīta Parīzē 1963. gada 18. maijā (*Journal officiel de la République française* (Francijas Republikas Oficiālais Vēstnesis), 1963. gada 27. septembris, 8679. lpp.);
- b) KIPRA
- Apvienotās Karalistes Akrotiri un Dhekelia Suverēnās bāzu teritorijas, kā noteikts Līgumā par Kipras Republikas izveidi, kas parakstīts Nikosijā 1960. gada 16. augustā (Apvienotās Karalistes Līgumu sērija Nr. 4 (1961. gads) Cmnd. 1252).

5. pants

Definīcijas

Piemērojot Kodeksu, izmanto šādas definīcijas:

- 1) "muitas dienesti" ir dalībvalstu muitas administrācijas, kas ir atbildīgas par tiesību aktu muitas jomā piemērošanu, un citas iestādes, kam saskaņā ar valsts tiesību aktiem piešķirtas pilnvaras piemērot konkrētus tiesību aktus muitas jomā;
- 2) "tiesību akti muitas jomā" ir tiesību aktu kopums, ko veido viss turpmākais:
  - a) Kodekss un Savienības vai valsts līmenī pieņemti noteikumi, kas to papildina vai īsteno;
  - b) kopējais muitas tarifs;
  - c) tiesību akti, ar kuriem izveido Savienības sistēmu atbrīvojumiem no muitas nodokļa;
  - d) starptautiski nolīgumi, kuros iekļauti muitas jomas noteikumi, ciktāl tie ir piemērojami Savienībā;

- 3) "muitas kontrole" ir īpašas darbības, ko veic muitas dienesti, lai nodrošinātu atbilstību tiesību aktiem muitas jomā un citiem tiesību aktiem, kas reglamentē tādu preču ievešanu, izvešanu, tranzītu, pārvietošanu, uzglabāšanu un galapatēriņu, kuras pārvietotas starp Savienības muitas teritoriju un valstīm vai teritorijām ārpus minētās teritorijas, kā arī ārpussavienības preču un galapatēriņa procedūrai pakļauto preču atrašanos un pārvietošanu Savienības muitas teritorijā;
- 4) "persona" ir fiziska persona, juridiska persona un jebkura personu apvienība, kam nav juridiskas personas statusa, bet kas saskaņā ar Savienības vai valsts tiesību aktiem ir tiesīga veikt juridiskas darbības;
- 5) "uzņēmējs" ir persona, kas, veicot darījumdarbību, ir iesaistīta darbībās, uz kurām attiecas tiesību akti muitas jomā;
- 6) "pārstāvis muitā" ir jebkura persona, ko cita persona savās attiecībās ar muitas dienestiem ir iecēlusi veikt darbības un kārtot formalitātes, kuras paredzētas tiesību aktos muitas jomā;
- 7) "risks" ir tāda gadījuma iespējamība un ietekme, kas notiek attiecībā uz to preču ievešanu, izvešanu, tranzītu, pārvietošanu vai galapatēriņu, kuras pārvieto starp Savienības muitas teritoriju un valstīm vai teritorijām ārpus šīs teritorijas, vai attiecībā uz ārpussavienības preču klātbūtni Savienības muitas teritorijā, un tas:
- a) liegtu pareizi piemērot Savienības vai valsts pasākumus;
- b) apdraudētu Savienības un tās dalībvalstu finanšu intereses; vai
- c) apdraudētu Savienības un tās iedzīvotāju drošību un drošumu, cilvēku, dzīvnieku vai augu veselību, vidi vai patērētājus;
- 8) "muitas formalitātes" ir visas darbības, kas jāveic personai un muitas dienestiem, lai izpildītu tiesību aktu muitas jomā prasības;
- 9) "ievešanas kopsavilkuma deklarācija" ir darbība, ar ko persona noteiktā veidā un kārtībā un konkrētā termiņā informē muitas dienestus, ka Savienības muitas teritorijā ievēdīs preces;
- 10) "izvešanas kopsavilkuma deklarācija" ir darbība, ar ko persona noteiktā veidā un kārtībā un konkrētā termiņā informē muitas dienestus, ka no Savienības muitas teritorijas izvedīs preces;
- 11) "pagaidu uzglabāšanas deklarācija" ir darbība, ar kuru persona noteiktā veidā un kārtībā paziņo, ka preces ir pagaidu uzglabāšanā;
- 12) "muitas deklarācija" ir darbība, ar ko persona noteiktā veidā un kārtībā paziņo par savu vēlmi precēm piemērot noteiktu muitas procedūru, vajadzības gadījumā norādot jebkurus īpašus pasākumus, kas būtu jāpiemēro;
- 13) "reeksporta deklarācija" ir darbība, ar kuru persona noteiktā veidā un kārtībā pauž vēlmi izvest ārpussavienības preces, izņemot tās, uz kurām attiecas brīvās zonas procedūra vai kuras atrodas pagaidu uzglabāšanā, no Savienības muitas teritorijas;
- 14) "reeksporta paziņojums" ir darbība, ar kuru persona noteiktā veidā un kārtībā pauž vēlmi izvest ārpussavienības preces, uz kurām attiecas brīvās zonas procedūra vai kuras atrodas pagaidu uzglabāšanā, ārpus Savienības muitas teritorijas;
- 15) "deklarētājs" ir persona, kas iesniedz muitas deklarāciju, pagaidu uzglabāšanas deklarāciju, ievešanas kopsavilkuma deklarāciju, izvešanas kopsavilkuma deklarāciju, reeksporta deklarāciju vai reeksporta paziņojumu savā vārdā, vai persona, kuras vārdā tiek iesniegta šāda deklarācija vai paziņojums;
- 16) "muitas procedūra" ir jebkura no šādām procedūrām, ko saskaņā ar Kodeksu var piemērot precēm:
- a) laišana brīvā apgrozībā;
- b) īpašas procedūras;
- c) eksports;
- 17) "pagaidu uzglabāšana" ir ārpussavienības preču pagaidu uzglabāšana muitas uzraudzībā laikposmā starp to uzrādīšanu muitai un muitas procedūras piemērošanu tām vai reeksportu;

- 18) "muitas parāds" ir personas pienākums samaksāt tāda ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļa summu, ko piemēro konkrētām precēm saskaņā ar spēkā esošiem tiesību aktiem muitas jomā;
- 19) "parādnieks" ir jebkura persona, kas ir atbildīga par muitas parādu;
- 20) "ievedmuitas nodoklis" ir muitas nodoklis, kas jāmaksā, preces importējot;
- 21) "izvedmuitas nodoklis" ir muitas nodoklis, kas jāmaksā, preces eksportējot;
- 22) "muitas statuss" ir preču kā Savienības vai ārpus Savienības preču statuss;
- 23) "Savienības preces" ir preces, kas ietilpst jebkurā no šādām kategorijām:
- a) preces, kas ir pilnībā iegūtas Savienības muitas teritorijā un nesatur preces, kuras ievestas no valstīm vai teritorijām ārpus Savienības muitas teritorijas;
  - b) preces, kas Savienības muitas teritorijā ievestas no valstīm vai teritorijām ārpus Savienības muitas teritorijas un ir laistas brīvā apgrozībā;
  - c) preces, kas iegūtas vai ražotas Savienības muitas teritorijā vai nu tikai no precēm, kuras minētas b) apakšpunktā, vai no precēm, kuras minētas a) un b) apakšpunktā;
- 24) "ārpus Savienības preces" ir preces, kas nav minētas 23. punktā vai kas ir zaudējušas Savienības preču muitas statusu;
- 25) "riskā pārvaldība" ir sistemātiska riska apzināšana, tostarp ar izlases veida pārbaudēm, un visu to pasākumu īstenošana, kas vajadzīgi, lai ierobežotu risku;
- 26) "preču izlaišana" ir darbība, ar kuru muitas dienesti atļauj izmantot preces mērķiem, kas norādīti muitas procedūrā, kuru tām piemēro;
- 27) "muitas uzraudzība" ir darbība, ko parasti veic muitas dienesti, lai nodrošinātu, ka tiek ievēroti tiesību akti muitas jomā un vajadzības gadījumā citi noteikumi, kas piemērojami precēm, uz kurām attiecas šāda darbība;
- 28) "atmaksāšana" ir samaksātā ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļa summas atlīdzināšana;
- 29) "atbrīvojums" nozīmē, ka tiek atcelts pienākums maksāt ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļa summu, kas nav samaksāta;
- 30) "pārstrādes produkti" ir preces, kam piemērota pārstrādes procedūra un kas tikušas pakļautas pārstrādes darbībām;
- 31) "persona, kas veic uzņēmējdarbību Savienības muitas teritorijā", ir
- a) fiziskas personas gadījumā – ikvienu personu, kam Savienības muitas teritorijā ir pastāvīga dzīvesvieta;
  - b) juridiskas personas vai personu apvienības gadījumā – ikvienu personu, kurai Savienības muitas teritorijā tās juridiskā adrese, galvenā mītne vai pastāvīga darbīšanas vieta;
- 32) "pastāvīga darbīšanas vieta" ir konkrēta darbīšanas vieta, kurā pastāvīgi atrodas vajadzīgie cilvēkresursi un tehniskie resursi un caur kuru persona pilnībā vai daļēji veic ar muitu saistītās darbības;
- 33) "preču uzrādīšana muitai" ir paziņošana muitas dienestiem par to, ka preces ir nogādātas muitas iestādē vai citā muitas dienestu norādītā vai apstiprinātā vietā un ir pieejamas muitas kontrolei;
- 34) "preču valdītājs" ir persona, kas ir preču īpašnieks vai kam ir līdzīgas tiesības rīkoties ar tām, vai kas tās fiziski kontrolē;
- 35) "procedūras izmantotājs" ir:
- a) persona, kas iesniedz muitas deklarāciju vai kuras vārdā minētā deklarācija ir iesniegta; vai
  - b) persona, kurai ir nodotas tiesības un pienākumi attiecībā uz muitas procedūru;

- 36) "tirdzniecības politikas pasākumi" ir netarifa pasākumi, kas ir saskaņā ar kopējo tirdzniecības politiku pieņemti Savienības noteikumi, ar kuriem reglamentē preču starptautisko tirdzniecību;
- 37) "pārstrādes darbības" ir jebkura no šādām darbībām:
- a) darbības ar precēm, ietverot to uzstādīšanu, montāžu vai to piestiprināšanu citām precēm;
  - b) preču pārstrāde;
  - c) preču iznīcināšana;
  - d) preču labošana, arī to atjaunošana un sakārtošana;
  - e) tādu preču izmantošana, kuru nav pārstrādes produkts, bet kuras vajadzīgas šādu produktu ražošanai vai atvieglo to, pat ja tās šajā procesā tiek pilnībā vai daļēji izlietotas (ražošanas piederumi);
- 38) "ieguves norma" ir pārstrādes produktu daudzums vai procentuāla daļa, ko iegūst, pārstrādājot konkrētu daudzumu preču, kurām piemēro pārstrādes procedūru;
- 39) "lēmums" ir jebkāds muitas dienestu akts attiecībā uz tiesību aktiem muitas jomā, ar kuru tiek pieņemts nolēmums par konkrētu gadījumu un kurš izraisa juridiskas sekas attiecīgajai personai vai personām;
- 40) "pārvadātājs" ir:
- a) saistībā ar ieviešanu – persona, kas ievieš preces vai kas uzņemas atbildību par šo preču ieviešanu Savienības muitas teritorijā. Tomēr,
    - i) kombinētu pārvadājumu gadījumā "pārvadātājs" ir persona, kas vada transportlīdzekli, kurš pēc ieviešanas Savienības muitas teritorijā pats pārvietojas kā aktīvs transportlīdzeklis;
    - ii) jūras vai gaisa pārvadājumu gadījumā, ko veic saskaņā ar kuģa koplietošanas vai līguma mehānismu, "pārvadātājs" ir persona, kas noslēdz līgumu un izdod konosamentu vai gaisa kravas pavadzīmes, lai no Savienības muitas teritorijas faktiski izvestu preces;
  - b) saistībā ar izvešanu – persona, kas izved preces vai kas uzņemas atbildību par šo preču izvešanu no Savienības muitas teritorijas. Tomēr:
    - i) kombinētu pārvadājumu gadījumā, ja aktīvais transportlīdzeklis, kas izbrauc no Savienības muitas teritorijas, tikai transportē citu transportlīdzekli, kurš pēc tam, kad minētais aktīvais transportlīdzeklis nonāk tā galamērķī, pats pārvietosies kā aktīvs transportlīdzeklis, "pārvadātājs" ir persona, kas vadīs šo transportlīdzekli, kurš pārvietosies pats pēc tam, kad transportlīdzeklis, kurš izbrauc no Savienības muitas teritorijas, ir nonācis tā galamērķī;
    - ii) jūras vai gaisa pārvadājumu gadījumā, ko veic saskaņā ar kuģa koplietošanas vai līguma mehānismu, "pārvadātājs" ir persona, kas noslēdz līgumu un izdod konosamentu vai gaisa kravas pavadzīmes, lai no Savienības muitas teritorijas faktiski izvestu preces;
- 41) "pirkšanas starpniecības nauda" nozīmē maksu, ko importētājs maksā savam pārstāvim par viņa pārstāvēšanu novērtējamo preču iepirkšanā.

2. NODAĻA

Personu tiesības un pienākumi attiecībā uz tiesību aktiem muitas jomā

1. Iedaļa

Informācijas sniegšana

6. pants

Informācijas apmaiņas un glabāšanas līdzekļi un kopējas datu prasības

1. Visu informācijas apmaiņu starp muitas dienestiem un starp uzņēmējiem un muitas dienestiem, piemēram, attiecībā uz deklarācijām, iesniegumiem vai lēmumiem, kā arī šādas informācijas glabāšanu, kā paredzēts tiesību aktos muitas jomā, veic, izmantojot elektroniskas datu apstrādes metodes.
2. Panta 1. punktā minētās informācijas apmaiņas un glabāšanas vajadzībām izstrādā kopējas datu prasības.
3. Informācijas apmaiņas un glabāšanas līdzekļus, kas nav elektroniskas datu apstrādes metodes, kuras minētas 1. punktā, var izmantot šādi:

a) pastāvīgi, ja to pienācīgi pamato datu plūsmas veids vai ja elektronisko datu apstrādes metožu izmantošana nav piemērota attiecīgajām muitas formalitātēm;

b) uz pagaidu laiku, ja muitas dienestu vai uzņēmēju datorizētās sistēmās rodas īslaicīgi darbības traucējumi.

4. Atkāpjoties no 1. punkta, Komisija izņēmuma gadījumos var pieņemt lēmumus, kas vienai vai vairākām dalībvalstīm atļauj izmantot informācijas apmaiņas un glabāšanas metodes, kas nav elektroniskās datu apstrādes metodes.

Šāds lēmums par atkāpi ir pamatots ar konkrētu situāciju dalībvalstī, kas to lūdz piemērot, un atkāpi ļauj piemērot tikai uz precizētu laikposmu. Šo atkāpi periodiski pārskata, un to var pagarināt uz turpmākiem precizētiem laikposmiem, ja dalībvalsts, kam tā adresēta, no jauna iesniedz attiecīgu lūgumu. Atkāpi atceļ, ja tai vairs nav pamatojuma.

Atkāpe neskar nedz informācijas apmaiņu starp dalībvalsti, kam tā ir adresēta, un citām dalībvalstīm, nedz informācija apmaiņu un glabāšanu citās dalībvalstīs, ko veic, piemērojot tiesību aktus muitas jomā.

7. pants

Pilnvaru deleģēšana

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 284. pantu, lai noteiktu turpmāk minēto:

a) regulas 6. panta 1.a punktā minētās kopējās datu prasības, ņemot vērā vajadzību īstenot tiesību aktos muitas jomā izklāstītās muitas formalitātes un 6. panta 1. punktā minētās informācijas glabāšanas un apmaiņas būtību un nolūku;

b) konkrētus gadījumus, kad saskaņā ar 6. panta 3. punkta a) apakšpunktu var izmantot informācijas glabāšanas un apmaiņas līdzekļus, kas nav elektroniskas datu apstrādes metodes;

c) informācijas veidu un ziņas, kas ir jāiekļauj 148. panta 4. punktā un 214. panta 1. punktā minētajā uzskaitē.

8. pants

Īstenošanas pilnvaru piešķiršana

1. Komisija ar īstenošanas aktiem precizē:

a) vajadzības gadījumā formātu un kodējumu 6. panta 1.a punktā minētajām kopējām datu prasībām;

b) procedūras noteikumus attiecībā uz informācijas apmaiņu un glabāšanu, ko var veikt, izmantojot līdzekļus, kuri nav 6. panta 2. punktā minētās elektroniskās datu apstrādes metodes.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 285. panta 4. punktā minēto pārbaudes procedūru.

2. Komisija ar īstenošanas aktiem pieņem lēmumus par atkāpēm, kas minētas 6. panta 3. punktā.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 285. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru.

9. pants

Reģistrēšana

1. Uzņēmēji, kas veic uzņēmējdarbību Savienības muitas teritorijā, reģistrējas muitas dienestos, kas ir atbildīgi par vietu, kurā šie uzņēmēji veic uzņēmējdarbību.

2. Konkrētos gadījumos uzņēmēji, kas neveic uzņēmējdarbību Savienības muitas teritorijā, reģistrējas muitas dienestos, kas ir atbildīgi par vietu, kurā šie uzņēmēji pirmo reizi iesniedz deklarāciju vai pieteikumu par lēmumu.

3. Personām, kas nav uzņēmēji, neprasa reģistrēties muitas dienestos, ja vien nav norādīts citādi.

Ja pirmajā daļā minētajām personām prasa reģistrēties, piemēro šādus nosacījumus:

a) ja šīs personas veic uzņēmējdarbību Savienības muitas teritorijā, tās reģistrējas muitas dienestos, kas ir atbildīgas par vietu, kurā tās veic uzņēmējdarbību.

b) ja šīs personas neveic uzņēmējdarbību Savienības muitas teritorijā, tās reģistrējas muitas dienestos, kas ir atbildīgi par vietu, kurā tās pirmo reizi iesniedz deklarāciju vai pieteikumu par lēmumu.

4. Konkrētos gadījumos muitas dienesti reģistrāciju atzīst par nederīgu.

10. pants

Pilnvaru deleģēšana

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 284. pantu, lai noteiktu:

- a) šīs regulas 9. panta 2. punktā minētos gadījumus, kad uzņēmējiem, kas neveic uzņēmējdarbību Savienības muitas teritorijā, prasa reģistrēties muitas dienestos;
- b) gadījumus, kas minēti 9. panta 3. punkta pirmajā daļā, kad personām, kas nav uzņēmēji, prasa reģistrēties muitas dienestos;
- c) gadījumus, kas minēti 9. panta 4. punktā, kad muitas dienesti reģistrāciju atzīst par nederīgu.

11. pants

Īstenošanas pilnvaru piešķiršana

Komisija ar īstenošanas aktiem precizē muitas dienestu, kas ir atbildīgs par 9. pantā minēto reģistrēšanu.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 285. panta 4. punktā minēto pārbaudes procedūru.

12. pants

Informācijas paziņošana un datu aizsardzība

1. Uz visu informāciju, ko muitas dienesti ir ieguvuši, veicot savu pienākumu, un kas ir konfidenciāla vai ir sniegta konfidenciāli, attiecas pienākums ievērot dienesta noslēpumu. Izņemot 40. panta 2. punktā paredzēto, kompetentās iestādes neizpauž šādu informāciju bez īpašas tās personas vai iestādes atļaujas, kas to ir sniegusi.

Tomēr šādu informāciju var izpaust bez atļaujas, ja muitas dienestiem to uzliek par pienākumu vai atļauj spēkā esošie noteikumi, jo īpaši attiecībā uz datu aizsardzību vai saistībā ar tiesvedību.

2. Konfidenciālu informāciju, kas minēta 1. punktā, var paziņot tādu valstu vai teritoriju muitas dienestiem un citām kompetentajām iestādēm, kas atrodas ārpus Savienības muitas teritorijas, nolūkā ar šīm valstīm vai teritorijām īstenot muitas sadarbību saistībā ar starptautisku nolīgumu vai Savienības tiesību aktiem muitas jomā attiecībā uz kopējo tirdzniecības politiku.

3. Jebkādi izpaužot vai paziņojot informāciju, kā atbilstīgi 1. un 2. punktam, nodrošina atbilstīga līmeņa datu aizsardzību, pilnībā ievērojot spēkā esošos datu aizsardzības noteikumus.

13. pants

Papildu informācijas apmaiņa starp muitas dienestiem un uzņēmējiem

1. Muitas dienesti un uzņēmēji var apmainīties ar visu informāciju, kas nav īpaši prasīta saskaņā ar tiesību aktiem muitas jomā, jo īpaši, lai savstarpēji sadarbotos riska identificēšanā un neitralizēšanā. Minētās informācijas apmaiņa var notikt saskaņā ar rakstisku nolīgumu un var ietvert muitas dienestu piekļuvi uzņēmēju datorsistēmām.

2. Visa informācija, kuru 1. punktā minētās sadarbības laikā viena puse sniedz otrai pusei, ir konfidenciāla, ja vien abas puses nevienojas citādi.

14. pants

Muitas dienestu sniegtā informācija

1. Ikvienu personu drīkst lūgt muitas dienestiem informāciju par tiesību aktu muitas jomā piemērošanu. Šādu lūgumu var noraidīt, ja tas neattiecas uz darbību, kas saistīta ar starptautisko preču tirdzniecību un ir faktiski paredzēta.

2. Muitas dienesti uztur regulāru dialogu ar uzņēmējiem un citām iestādēm, kas iesaistītas starptautiskajā preču tirdzniecībā. Tie sekmē pārredzamību, darot brīvi pieejamus tiesību aktus muitas jomā, vispārējos administratīvos lēmumus un pieteikuma veidlapas, kad vien praktiski iespējams – bez maksas un internetā.

15. pants

Informācijas sniegšana muitas dienestiem

1. Ikvienu personu, kas tieši vai netieši ir iesaistīta muitas formalitāšu kārtošā vai muitas kontroles veikšanā, pēc muitas dienestu lūguma un attiecīgajā termiņā, ja tāds ir noteikts, sniedz šiem dienestiem visus vajadzīgos dokumentus un informāciju piemērotā veidā, kā arī visu vajadzīgo palīdzību, lai minētās formalitātes vai kontroli varētu pabeigt.

2. Kad persona muitas dienestiem iesniedz muitas deklarāciju, pagaidu uzglabāšanas deklarāciju, ieviešanas kopsavilkuma deklarāciju, izvešanas kopsavilkuma deklarāciju, reeksporta deklarāciju vai reeksporta paziņojumu, vai pieteikumu atļaujas vai jebkura cita lēmuma saņemšanai, attiecīgā persona kļūst atbildīga par visu turpmāk norādīto:

- a) deklarācijā, paziņojumā vai pieteikumā sniegtās informācijas pareizību un pilnīgumu;
- b) visu to dokumentu īstumu, pareizību un spēkā esamību, kas pamato deklarāciju, paziņojumu vai pieteikumu;
- c) attiecīgā gadījumā – par visu pienākumu izpildi saistībā ar attiecīgās muitas procedūras piemērošanu konkrētajām precēm vai ar atļauto darbību veikšanu.

Pirmo daļu piemēro arī attiecībā uz jebkuru informāciju jebkurā citā veidā, ko pieprasa sniegt muitas dienesti vai kas sniegta muitas dienestiem.

Ja deklarāciju vai paziņojumu, vai pieteikumu iesniedz vai informāciju sniedz attiecīgās personas pārstāvis muitā, kā minēts 18. pantā, tad šā punkta pirmajā daļā noteiktie pienākumi uzliek saistības arī minētajam pārstāvim muitā.

16. pants

Elektroniskas sistēmas

1. Dalībvalstis sadarbojas ar Komisiju, lai izveidotu, uzturētu un izmantotu elektroniskas sistēmas informācijas apmaiņai starp muitas dienestiem un ar Komisiju un šādas informācijas glabāšanai saskaņā ar Kodeksu.

2. Dalībvalstīm, kam saskaņā ar 6. panta 3. punktu piemēro atkāpi, attiecībā uz šīs atkāpes darbības jomu netiek prasīts izveidot, uzturēt un izmantot šā panta 1. punktā minētās elektroniskās sistēmas.

17. pants

Īstenošanas pilnvaru piešķiršana

Komisija ar īstenošanas aktiem precizē tehniskos pasākumus, lai izveidotu, uzturētu un izmantotu 15. panta 1. punktā minētās elektroniskās sistēmas.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 285. panta 4. punktā minēto pārbaudes procedūru.

2. Iedaļa

Pārstāvība muitā

18. pants

Pārstāvis muitā

1. Ikvienu personu var iecelt sev pārstāvi muitā.

Šāda pārstāvība var būt tieša – tad pārstāvis muitā rīkojas citas personas vārdā un tās uzdevumā – vai netieša – tad pārstāvis muitā rīkojas savā vārdā, bet citas personas uzdevumā.

2. Pārstāvis muitā ir persona, kas veic uzņēmējdarbību Savienības muitas teritorijā.

Izņemot gadījumos, kad ir noteikts citādi, minēto prasību atceļ tad, ja pārstāvis muitā rīkojas to personu vārdā, kurām nav prasīts veikt uzņēmējdarbību Savienības muitas teritorijā.

3. Dalībvalstis saskaņā ar Savienības tiesību aktiem var paredzēt nosacījumus, ar kādiem pārstāvis muitā var sniegt pakalpojumus dalībvalstī, kurā tas veic uzņēmējdarbību. Tomēr, neskarot to, ka attiecīgā dalībvalsts var piemērot mazāk stingrus kritērijus, pārstāvis muitā, kurš atbilst 39. panta a) līdz d) apakšpunktā izklāstītajiem kritērijiem, ir tiesīgs šādus pakalpojumus sniegt dalībvalstī, kas nav dalībvalsts, kurā tas veic uzņēmējdarbību.

4. Dalībvalstis pārstāvjiem muitā, kuri neveic uzņēmējdarbību Savienības muitas teritorijā, var piemērot nosacījumus, kas noteikti saskaņā ar 3. punkta pirmo teikumu.

19. pants

Pilnvarojums

1. Darbībā ar muitas dienestiem pārstāvis muitā paziņo, ka viņš rīkojas pārstāvētās personas uzdevumā, un norāda, vai pārstāvība ir tieša vai netieša.

Personas, kas nepaziņo, ka tās rīkojas kā pārstāvis muitā, vai kas paziņo, ka tās rīkojas kā pārstāvis muitā, bet tai nav attiecīga pilnvarojuma, uzskata par personām, kas rīkojas savā vārdā un savā uzdevumā.

2. Muitas dienesti var pieprasīt, lai personas, kas paziņo, ka rīkojas kā pārstāvis muiņā, sniedz pierādījumus par to, ka pārstāvētā persona tās ir pilnvarojusi.

Konkrētos gadījumos muitas dienesti neprasa sniegt šādus pierādījumus.

3. Personai, kura rīkojas kā pārstāvis muiņā un regulāri veic darbības un formalitātes, muitas dienesti neprasa ikreiz sniegt pierādījumus par pilnvarojumu, ar noteikumu, ka šāda persona spēj šādus pierādījumus sniegt pēc muitas dienestu lūguma.

20. pants

Pilnvaru deleģēšana

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 284. pantu, lai noteiktu:

- a) gadījumus, kādos nepiemēro pienākuma atcelšanu, kas minēta 18. panta 2. punkta otrajā daļā;
- b) gadījumus, kādos muitas dienesti neprasa sniegt pierādījumus pilnvarojumam, kas minēts 19. panta 2. punkta pirmajā daļā.

21. pants

Īstenošanas pilnvaru piešķiršana

Komisija ar īstenošanas aktiem precizē procedūras noteikumus 18. panta 3. punktā minēto tiesību piešķiršanai un apliecināšanai.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 285. panta 4. punktā minēto pārbaudes procedūru.

3. Iedaļa

Lēmumi, kas saistīti ar tiesību aktu muitas jomā piemērošanu

22. pants

Pēc pieteikuma saņemšanas pieņemtie lēmumi

1. Ja kāda persona iesniedz pieteikumu saņemt lēmumu, kas saistīts ar tiesību aktu muitas jomā piemērošanu, minētā persona sniedz visu informāciju, ko kompetentie muitas dienesti pieprasa, lai tie varētu pieņemt attiecīgu lēmumu.

Iesniegt pieteikumu saņemt lēmumu var arī vairākas personas, un to var pieņemt attiecībā uz vairākām personām, saskaņā ar nosacījumiem, kas paredzēti tiesību aktos muitas jomā.

Ja nav norādīts citādi, kompetentais muitas dienests ir tās vietas muitas dienests, kurā tiek kārtota pieteikuma iesniedzēja galvenā uzskaites muitas vajadzībām un kur tiks veikta vismaz daļa no darbībām, uz kurām lēmums attieksies.

2. Muitas dienesti nekavējoties un vēlākais 30 dienu laikā no brīža, kad saņemts pieteikums lēmumam, pārbauda, vai ir izpildīti visi šā pieteikuma pieņemšanas nosacījumi.

Ja muitas dienesti secina, ka pieteikumā ir visa informācija, kas ir vajadzīga, lai tie spētu pieņemt lēmumu, tie pieteikuma iesniedzējam pirmajā daļā minētajā termiņā paziņo, ka pieteikums ir pieņemts.

3. Kompetentais muitas dienests pieņem lēmumu, kā minēts 1. punktā, pieņem un par to paziņo pieteikuma iesniedzējam nekavējoties un vēlākais 120 dienu laikā no pieteikuma pieņemšanas dienas, ja vien nav paredzēts citādi.

Ja muitas dienesti nespēj ievērot termiņu lēmumu pieņemšanai, tie pirms šā termiņa beigām par to paziņo pieteikuma iesniedzējam, izklāstot iemeslus un norādot papildu termiņu, kuru tie uzskata par vajadzīgu lēmuma pieņemšanai. Ja vien nav paredzēts citādi, šāds papildu termiņš nepārsniedz 30 dienas.

Neskarot otro daļu, muitas dienesti var pagarināt lēmuma pieņemšanas termiņu, kā noteikts tiesību aktos muitas jomā, ja pieteikuma iesniedzējs lūdz pagarinājumu, lai veiktu pielāgojumus, kas nepieciešami nosacījumu un kritēriju izpildes nodrošināšanai. Šos pielāgojumus un papildu termiņu, kas nepieciešams to veikšanai, paziņo muitas dienestiem, kuri lemj par termiņa pagarināšanu.

4. Ja vien lēmumā vai tiesību aktos muitas jomā nav noteikts citādi, lēmums stājas spēkā dienā, kad pieteikuma iesniedzējs to saņem vai kad uzskata, ka viņš to ir saņēmis. Izņemot 38. panta 2. punktā paredzētos gadījumus, pieņemto lēmumu izpildi muitas dienesti nodrošina no minētās dienas.

5. Ja vien tiesību aktos muitas jomā nav paredzēts citādi, lēmums ir spēkā bez termiņa ierobežojumiem.

6. Pirms tāda lēmuma pieņemšanas, kas nelabvēlīgi ietekmētu pieteikuma iesniedzēju, muitas dienesti pieteikuma iesniedzējam dara zināmu pamatojumu, kādēļ tie ir paredzējuši pieņemt šo lēmumu, kā arī dod viņam iespēju noteiktā laikposmā no dienas, kurā viņš saņēmis minēto paziņojumu vai kad uzskata, ka viņš to ir saņēmis, izteikt savu viedokli. Pēc šā laikposma beigām pieteikuma iesniedzējam piemērotā veidā paziņo par lēmumu.

Pirmo daļu nepiemēro jebkurā no šādiem gadījumiem:

- a) ja tā attiecas uz lēmumu, kas minēts 32. panta 1. punktā;
- b) gadījumā, kad liegts izmantot tarifu kvotu, ja ir sasniegts norādītais tarifu kvotas apjoms, kā minēts 56. panta 4. punkta pirmajā daļā;
- c) ja tas nepieciešams saistībā ar draudu būtību vai līmeni, kas apdraudētu Savienības un tās iedzīvotāju drošību un drošumu, cilvēku, dzīvnieku vai augu veselību, vidi vai patērētājus;
- d) ja ar lēmumu tiecas nodrošināt cita lēmuma īstenošanu, attiecībā uz kuru piemēroja pirmo daļu, neskarot attiecīgās dalībvalsts tiesību aktus;
- e) ja tas kaitētu izmeklēšanām, kuras sāktas krāpšanās apkarošanas nolūkā;
- f) citos konkrētos gadījumos.

7. Lēmumā, kas nelabvēlīgi ietekmē pieteikumu iesniedzēju, sniedz tā pamatojumu un norāda uz pārsūdzības tiesībām, kas paredzētas 37. pantā.

23 pants

Pēc pieteikuma saņemšanas pieņemto lēmumu pārvaldība

1. Lēmuma turētājs ievēro no minētā lēmuma izrietošos pienākumus.
2. Lēmuma turētājs nekavējoties informē muitas dienestus par jebkādiem apstākļiem, kas radušies pēc lēmuma pieņemšanas un kas var ietekmēt tā turpmāko derīgumu vai saturu.
3. Neskarot citās jomās paredzētus noteikumus, kuros noteikts, kādos gadījumos lēmumi nav spēkā vai zaudē spēku,

muitas dienesti, kas ir pieņēmuši lēmumu, jebkurā brīdī var to anulēt, grozīt vai atcelt, ja tas neatbilst tiesību aktiem muitas jomā.

4. Konkrētos gadījumos muitas dienesti:

- a) atkārtoti izvērtē lēmumu;
- b) aptur lēmumu, kurš nav jāanulē, jāatceļ vai jāgroza.

5. Muitas dienesti pārbauda nosacījumus un kritērijus, kas jāizpilda lēmuma turētājam. Tie arī pārbauda, vai tiek ievēroti no attiecīgā lēmuma izrietošie pienākumi. Ja lēmuma turētājs uzņēmējdarbību ir veicis mazāk nekā trīs gadus, muitas dienesti veic tā ciešu pārraudzību pirmajā gadā pēc lēmuma pieņemšanas.

24. pants

Pilnvaru deleģēšana

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 284. pantu, lai noteiktu:

- a) izņēmumus no 22. panta 1. punkta trešās daļas;
- b) nosacījumus 22. panta 2. punktā minētā pieteikuma pieņemšanai;
- c) termiņu konkrēta lēmuma pieņemšanai, tostarp minētā termiņa iespējamu pagarinājumu saskaņā ar 22. panta 3. punktu;
- d) gadījumus, kas minēti 22. panta 4. punktā, ja lēmums stājas spēkā dienā, kas atšķiras no dienas, kad pieteikuma iesniedzējs to saņem, vai kura tiek uzskatīta par dienu, kad viņš to ir saņēmis;
- e) gadījumus, kas minēti 22. panta 5. punktā, ja lēmums nav spēkā bez termiņa ierobežojumiem;
- f) ilgums laikposmam, kas minēts 22. panta 6. punkta pirmajā daļā;
- g) konkrētos gadījumus, kā minēts 22. panta 6. punkta otrās daļas f) apakšpunktā, kuros pieteikuma iesniedzējam nav dota iespēja paust savu viedokli;

- h) gadījumus un noteikumus, lai atkārtoti izvērtētu un apturētu lēmumus saskaņā ar 23. panta 4. punktu.

25. pants

Īstenošanas pilnvaru piešķiršana

Komisija ar īstenošanas aktiem precīzē procedūras noteikumus attiecībā uz:

- lēmuma pieteikuma iesniegšanu un pieņemšanu, kas minēta 22. panta 1. un 2. punktā;
- lēmuma pieņemšanu, kas minēta 22. pantā, tostarp vajadzības gadījumā apspriešanos ar attiecīgajām dalībvalstīm;
- lēmuma pārraudzīšanu saskaņā ar 23. panta 5. punktu.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 285. panta 4. punktā minēto pārbaudes procedūru.

26. pants

Lēmumu spēkā esamība visā Savienībā

Izņemot gadījumus, kad lēmuma spēkā esamība attiecas tikai uz vienu vai vairākām dalībvalstīm, lēmumi, kas saistīti ar tiesību aktu muitas jomā piemērošanu, ir spēkā visā Savienības muitas teritorijā.

27. pants

Labvēlīgu lēmumu anulēšana

1. Muitas dienesti anulē lēmuma turētājam adresētu labvēlīgu lēmumu, ja ir izpildīti visi šie nosacījumi:

- lēmumu pieņēma, pamatojoties uz nepatiesu vai nepilnīgu informāciju;
  - lēmuma turētājs zināja vai viņam būtu bijis jāzina, ka informācija ir nepatiesa vai nepilnīga;
  - ja informācija būtu bijusi patiesa vai pilnīga, lēmums būtu bijis citāds.
2. Lēmuma turētājam paziņo par lēmuma anulēšanu.
3. Anulētais lēmums nav spēkā no dienas, kad tas sākotnēji bija stājies spēkā, ja vien lēmumā saskaņā ar tiesību aktiem muitas jomā nav norādīts citādi.

28. pants

Labvēlīgu lēmumu atcelšana un grozīšana

1. Labvēlīgu lēmumu atceļ vai groza, ja gadījumos, kas nav minēti 27. pantā:

- nav bijuši izpildīti vai vairs netiek izpildīti viens vai vairāki no minētā lēmuma pieņemšanas nosacījumiem; vai
- pēc lēmuma turētāja pieteikuma.

2. Ja nav paredzēts citādi, labvēlīgu lēmumu, kas adresēts vairākām personām, var atcelt vienīgi attiecībā uz personu, kas nepilda kādu no pienākumiem, kuru tai uzliek minētais lēmums.

3. Lēmuma turētājam paziņo par lēmuma atcelšanu vai grozīšanu.

4. Attiecībā uz lēmuma atcelšanu vai grozīšanu piemēro 22. panta 4. punktu.

Tomēr izņēmuma gadījumos, ja to prasa lēmuma turētāja likumīgās intereses, muitas dienesti līdz vienam gadam var atlikt termiņu, kad atceļ lēmumu vai stājas spēkā tā grozījumi. Minēto termiņu norāda attiecīgajā atcelšanas vai grozīšanas lēmumā.

29. pants

Bez iepriekšēja pieteikuma pieņemti lēmumi

Izņemot gadījumus, kad muitas dienests darbojas kā tiesu iestāde, 22. panta 4., 5., 6. un 7. punktu, 23. panta 3. punktu un 26., 27. un 28. pantu piemēro arī muitas dienestu lēmumiem, kas pieņemti bez attiecīgās personas iepriekšēja pieteikuma.

30. pants

Ierobežojumi attiecībā uz lēmumiem par precēm, kam piemērota muitas procedūra vai kas atrodas pagaidu uzglabāšanā

Izņemot gadījumus, kad ieinteresētā persona to lūdz, labvēlīga lēmuma atcelšana, grozīšana vai apturēšana neskar preces, kurām brīdī, kad atcelšana, grozīšana vai apturēšana stājas spēkā, ir tikusi piemērota un uz kurām vēl arvien attiecas muitas procedūra, vai kuras atrodas pagaidu uzglabāšanā, pamatojoties uz atcelto, grozīto vai apturēto lēmumu.

31. pants

Pilnvaru deleģēšana

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 284. pantu, lai noteiktu:

- a) gadījumus, kas minēti 28. panta 2. punktā, kuros labvēlīgu lēmumu, kas adresēts vairākām personām, var atcelt arī attiecībā uz citām personām, kas nav personas, kuras nepilda kādu no pienākumiem, ko uzliek minētais lēmums;
- b) izņēmuma gadījumus, kuros muitas dienesti saskaņā ar 28. panta 4. punkta otro daļu var atlikt termiņu, kad stājas spēkā lēmuma atcelšana vai tā grozījumi.

32. pants

Īstenošanas pilnvaru piešķiršana

Komisija ar īstenošanas aktiem precizē procedūras noteikumus labvēlīgu lēmumu anulēšanai, atcelšanai vai grozīšanai.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 285. panta 4. punktā minēto pārbaudes procedūru.

33. pants

Lēmumi par saistošu informāciju

1. Muitas dienesti pēc pieteikuma iesniegšanas pieņem lēmumus, kas attiecas uz saistošu informāciju par tarifu (SIT lēmumi), vai lēmumus, kas attiecas uz saistošu informāciju par izcelsmi (SII lēmumi).

Šādu pieteikumu nepieņem jebkurā no šiem gadījumiem:

- a) ja lēmuma turētājs vai cita persona šāda turētāja uzdevumā tajā pašā vai citā muitas iestādē iesniedz vai jau ir iesniegusi pieteikumu attiecībā uz tām pašām precēm un – attiecībā uz SII lēmumiem – tādos pašos apstākļos, kas nosaka izcelsmes iegūšanu;
- b) ja pieteikums neattiecas ne uz kādu paredzētu SIT vai SII lēmuma izmantošanu, ne arī uz kādu paredzētu muitas procedūras izmantošanu.

2. SIT vai SII lēmumi ir saistoši vienīgi attiecībā uz tarifa klasifikāciju vai preču izcelsmes noteikšanu:

a) muitas dienestiem attiecībā uz lēmuma turētāju tikai attiecībā uz precēm, par kurām muitas formalitātes ir pabeigtas pēc dienas, kad lēmums stājas spēkā;

b) lēmuma turētājam attiecībā uz muitas dienestiem tikai no dienas, kad minētā persona saņem paziņojumu par lēmumu vai kad uzskata, ka tā to ir saņēmusi.

3. SIT vai SII lēmums ir spēkā trīs gadus no dienas, kad tas stājas spēkā.

4. Lai piemērotu SIT vai SII lēmumu saistībā ar konkrētu muitas procedūru, lēmuma turētājs spēj pierādīt:

a) SIT lēmuma gadījumā – ka deklarētās preces visādā ziņā atbilst lēmumā aprakstītajām precēm;

b) SII lēmuma gadījumā – ka attiecīgās preces un apstākļi, kas nosaka izcelsmes iegūšanu, visādā ziņā atbilst lēmumā aprakstītajām precēm un apstākļiem.

34. pants

Lēmumu par saistošu informāciju pārvaldība

1. SIT lēmums zaudē spēku pirms 33. panta 3. punktā minētā laikposma beigām, ja tas vairs nav atbilstīgs tiesību aktiem, jebkura turpmāk norādītā apstākļa rezultātā:

a) pieņemts grozījums nomenklatūrās, kas minētas 56. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktā;

b) pieņemti pasākumi, kas minēti 57. panta 4. punktā;

tas zaudē spēku no minētā grozījuma vai pasākumu piemērošanas dienas.

2. SII lēmums zaudē spēku pirms 33. panta 3. punktā minētā laikposma beigām jebkurā no šādiem gadījumiem:

a) ja Savienība pieņem regulu vai noslēdz nolīgumu, ko piemēro Savienībā, un SII lēmums vairs neatbilst attiecīgajā tiesību aktā paredzētajiem noteikumiem – no minētās regulas vai nolīguma piemērošanas dienas;

- b) ja tas vairs nav saderīgs ar Nolīgumu par izcelsmes noteikumiem, kas izveidots Pasaules Tirdzniecības organizācijā (PTO), vai ar paskaidrojumiem vai izcelsmes atzinumu, ko pieņem minētā nolīguma interpretācijai – no to publicēšanas dienas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.
3. SIT vai SII lēmumi nezaudē spēku ar atpakaļejošu spēku.
4. Atkāpjoties no 23. panta 3. punkta un 27. panta, SIT un SII lēmumus anulē, ja to pamatā ir nepatiesa vai nepilnīga informācija, ko snieguši pieteikuma iesniedzēji.
5. SIT un SII lēmumus atceļ saskaņā ar 23. panta 3. punktu un 28. pantu. Tomēr šādus lēmumus neatceļ pēc lēmuma turētāja iesnieguma.
6. SIT un SII lēmumus nevar grozīt.
7. Muitas dienesti atceļ SIT lēmumus:
- a) ja tie vairs neatbilst kādas no 49. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktā minēto nomenklatūru interpretācijai, kas izriet no jebkura no turpmāk minētajiem apstākļiem:
- i) paskaidrojumiem, kas minēti Padomes Regulas (EEK) Nr. 2658/87 (1987. gada 23. jūlijs) par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu⁽¹⁾ 9. panta 1. punkta a) apakšpunkta otrajā ievilkumā, – no šo paskaidrojumu publicēšanas dienas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
- ii) Eiropas Savienības Tiesas sprieduma – no dienas, kad sprieduma rezolutīvā daļa tiek publicēta *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
- iii) klasifikācijas lēmumiem, klasifikācijas atzinumiem vai grozījumiem paskaidrojumos attiecībā uz preču aprakstīšanas un kodēšanas harmonizētās sistēmas nomenklatūru, ko pieņēmusi Organizācija, kura izveidota ar Briseļē 1950. gada 15. decembrī parakstīto Muitas sadarbības padomes izveides konvenciju, – no dienas, kad *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* C sērijā tiek publicēts attiecīgs Komisijas paziņojums; vai
- b) citos konkrētos gadījumos.
8. SII lēmumus atceļ:
- a) ja tie vairs neatbilst Eiropas Savienības Tiesas spriedumam – no dienas, kad sprieduma rezolutīvā daļa tiek publicēta *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*; vai
- b) citos konkrētos gadījumos.
9. Ja piemēro 1. punkta b) apakšpunktu vai 2., 7. vai 8. punktu, SIT vai SII lēmumu arvien var izmantot attiecībā uz saistošiem līgumiem, kuri pamatojas uz šo lēmumu un kuri noslēgti pirms tas zaudēja spēku vai pirms to atcēla. Minēto pagarināto izmantojumu nepiemēro, ja SII lēmums ir pieņemts par precēm, ko paredzēts eksportēt.
- Pirmajā daļā minētais pagarinātais izmantojums nepārsniedz sešus mēnešus no dienas, kurā attiecīgais SIT vai SII lēmums zaudēja spēku vai kurā to atcēla. Tomēr ar 57. panta 4. punktā vai 67. pantā minētu pasākumu var izslēgt minēto pagarināto izmantojumu vai paredzēt īsāku laikposmu. Attiecībā uz precēm, par kurām muitas formalitāšu izpildes laikā ir iesniegts importa vai eksporta sertifikāts, sešu mēnešu laikposmu aizstāj ar šā sertifikāta derīguma termiņu.
- Lai gūtu labumu no SIT vai SII lēmuma pagarinātā izmantojuma, šā lēmuma turētājs 30 dienās no dienas, kurā tas zaudēja spēku vai kurā to atcēla, iesniedz pieteikumu muitas dienestam, kas pieņēmis attiecīgo lēmumu, norādot daudzumu, attiecībā uz kuru lūdz piemērot pagarinātā izmantojuma laikposmu, un dalībvalsti vai dalībvalstis, kurās preces pagarinātā izmantojuma laikposmā tiks muitas. Minētais muitas dienests pieņem lēmumu par pagarināto izmantojumu un nekavējoties un vēlākais 30 dienās no dienas, kurā tas ir saņēmis visu informāciju, kas ir vajadzīga, lai tas spētu pieņemt šādu lēmumu, informē lēmuma turētāju.
10. Komisija paziņo muitas dienestiem, ja:
- a) SIT un SII lēmumu pieņemšanas attiecībā uz precēm, kam nav nodrošināta pareiza un vienota tarifu klasifikācija vai izcelsmes noteikšana, ir apturēta; vai
- b) punkta a) apakšpunktā minētā apturēšana ir atsaukta.
11. Komisija var pieņemt lēmumus, ar ko lūdz dalībvalstīm atcelt SIT un SII lēmumus, lai nodrošinātu pareizu un vienotu tarifu klasifikāciju vai preču izcelsmes noteikšanu.

⁽¹⁾ OV L 256, 7.9.1987., 1. lpp.

35. pants

Lēmumi par saistošu informāciju attiecībā uz citiem faktoriem

Konkrētos gadījumos muitas dienesti pēc pieteikuma pieņem lēmumus par saistošu informāciju attiecībā uz citiem faktoriem, kas minēti II sadaļā, pamatojoties uz kuriem piemēro ievadmuitas vai izvedmuitas nodokļus un citus pasākumus saistībā ar preču tirdzniecību.

36. pants

Pilnvaru deleģēšana

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 284. pantu, lai noteiktu:

- a) konkrētos gadījumus, kas minēti 34. panta 7. punkta b) apakšpunktā un 34. panta 8. punkta b) apakšpunktā, kad jāatceļ SIT un SII lēmumi;
- b) gadījumus, kas minēti 35. pantā, kad lēmumus par saistošu informāciju pieņem attiecībā uz citiem faktoriem, pamatojoties uz kuriem piemēro ievadmuitas vai izvedmuitas nodokļus un citus pasākumus saistībā ar preču tirdzniecību.

37. pants

Īstenošanas pilnvaru piešķiršana

1. Komisija ar īstenošanas aktiem pieņem procedūras noteikumus:

- a) SIT vai SII lēmuma izmantošanai pēc tam, kad tas zaudē spēku vai ir atcelts saskaņā ar 34. panta 9. punkta ceturto daļu;
- b) Komisijas paziņojumiem muitas dienestiem saskaņā ar 34. panta 10. punkta a) un b) apakšpunktu;
- c) to lēmumu izmantošanai, kuri minēti 35. pantā un noteikti saskaņā ar 36. panta b) apakšpunktu, pēc tam, kad tie zaudējuši spēku;
- d) to lēmumu apturēšanai, kuri minēti 35. pantā un noteikti saskaņā ar 36. panta b) apakšpunktu, un par to, ka par apturēšanu vai apturēšanas anulēšanu tiek paziņots muitas dienestiem.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 285. panta 4. punktā minēto pārbaudes procedūru.

2. Komisija ar īstenošanas aktiem pieņem lēmumus, ar ko dalībvalstīm lūdz atcelt:

- a) lēmumus, kas ir minēti 34. panta 11. punktā;
- b) lēmumus, kas ir minēti 35. pantā un noteikti saskaņā ar 36. panta b) apakšpunktu.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 285. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru.

Ja 285. panta 1. punktā minētās komitejas atzinums jāsaņem, izmantojot rakstisko procedūru, tiek piemērots 285. panta 6. punkts.

4. Iedaļa

Atzītais uzņēmējs

38. pants

Pieteikums un sertifikācija

1. Uzņēmējs, kas veic uzņēmējdarbību Savienības muitas teritorijā un atbilst 39. pantā izklāstītajiem kritērijiem, var iesniegt pieteikumu tam piešķirt atzītā uzņēmēja statusu.

Muitas dienesti, vajadzības gadījumā apspriedušies ar citiem kompetentiem dienestiem, piešķir minēto statusu, kuru pārbauda.

2. Atzītā uzņēmēja statusam ir šāda veida sertifikāti:

- a) atzītā uzņēmēja sertifikāts muitas vienkāršojumiem, kas ļauj sertifikāta turētājam izmantot dažus vienkāršojumus saskaņā ar tiesību aktiem muitas jomā; vai
- b) atzītā uzņēmēja sertifikāts drošībai un drošumam, kas sertifikāta turētājam sniedz tiesības uz atvieglojumiem saistībā ar drošību un drošumu.

3. Abu veidu sertifikātus, kas minēti 2. punktā, var turēt vienlaikus.

4. Atzīta uzņēmēja statusu, ņemot vērā 39., 40. un 41. pantu, atzīst muitas dienesti visās dalībvalstīs.

5. Muitas dienesti, ņemot vērā muitas vienkāršojumiem iegūto atzītā uzņēmēja statusu, un nodrošinot lai prasības, kas noteiktas tiesību aktos muitas jomā saistībā ar kādu īpašu vienkāršojuma veidu, ir izpildītas, ļauj šim atzītajam uzņēmējam izmantot šo vienkāršojumu. Muitas dienesti atkārtoti nepārbauda kritērijus, kas jau ir bijuši pārbaudīti, piešķirot atzīta uzņēmēja statusu.

6. Panta 2. punktā minētajam atzītajam uzņēmējam atbilstīgi piešķirtā sertifikāta veidam attiecībā uz muitas kontrolēm ir labvēlīgāks režīms nekā citiem uzņēmējiem, tostarp tiek veikts mazāk fizisku pārbaūžu un dokumentu pārbaūžu.

7. Muitas dienesti piešķir atzīta uzņēmēja statusa radītās priekšrocības personām, kas veic uzņēmējdarbību valstīs vai teritorijās ārpus Savienības muitas teritorijas un kas atbilst nosacījumiem un pilda pienākumus, kuri noteikti šo valstu vai teritoriju attiecīgajos tiesību aktos, ja šādus nosacījumus un pienākumus Savienība atzīst par tādiem, kas ir līdzvērtīgi tiem, ko piemēro atzītiem uzņēmējiem, kuri veic uzņēmējdarbību Savienības muitas teritorijā. Šādas priekšrocību piešķiršanas pamatā ir savstarpējās atzīšanas princips, ja vien Savienība nav nolēmusi citādi, un to atbalsta starptautiska vienošanās vai Savienības tiesību akti kopējās tirdzniecības politikas jomā.

39. pants

Statusa piešķiršana

Atzītā uzņēmēja statusu piešķir, ievērojot šādus kritērijus:

- a) nav tiesību aktu muitas jomā un nodokļu noteikumu nopietnu vai atkārtotu pārkāpumu, tostarp nav smagu noziedzīgu nodarījumu, kas saistīti ar pieteikuma iesniedzēja saimniecisko darbību;
- b) pieteikuma iesniedzējs ir demonstrējis augsta līmeņa kontroli pār savām darbībām un preču plūsmu, izmantojot komerciālās un, attiecīgos gadījumos, pārvaldājumu uzskaites pārvaldības sistēmu, kas ļauj veikt pienācīgu muitas kontroli;
- c) finansiāla maksātpēja, ko uzskata par pierādītu tad, ja pieteikuma iesniedzējam ir labs finansiālais stāvoklis, kas ir pietiekams, lai pildītu saistības, ņemot vērā attiecīgā darījumdarbības veida specifiku;
- d) attiecībā uz 38. panta 2. punkta a) apakšpunktā minēto sertifikātu – praktiski kompetences vai profesionālās kvalifikācijas standarti, kas tieši saistīti ar veikto darbību; un

- e) attiecībā uz 38. panta 2. punkta b) apakšpunktā minēto sertifikātu – pienācīgi drošības un drošuma standarti, ko uzskata par izpildītiem, ja pieteikuma iesniedzējs ir demonstrējis, ka veic pienācīgus pasākumus, lai nodrošinātu drošību un drošumu starptautiskajā piegādes ķēdē, tostarp tādās jomās kā fiziska integritāte un piekļuves kontrole, loģistikas procesi un darbības ar specifisku preču veidiem, personāls un darījumdarbības partneru izvēle.

40. pants

Pilnvaru deleģēšana

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 284. pantu, lai noteiktu:

- a) vienkāršojumus, kas minēti 38. panta 2. punkta a) apakšpunktā;
- b) atvieglojumus, kas minēti 38. panta 2. punkta b) apakšpunktā;
- c) labvēlīgāko režīmu, kas minēts 38. panta 6. punktā.

41. pants

Īstenošanas pilnvaru piešķiršana

Komisija ar īstenošanas aktiem pieņem kārtību, kādā piemēro 39. pantā minētos kritērijus.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 285. panta 4. punktā minēto pārbaudes procedūru.

5. Iedaļa

Sankcijas

42. pants

Sankciju piemērošana

1. Katra dalībvalsts nosaka sankcijas par tiesību aktu muitas jomā pārkāpumiem. Šādas sankcijas ir iedarbīgas, samērīgas un atturošas.

2. Ja piemēro administratīvus sodus, tie var būt, inter alia, vienā vai abos no šādiem veidiem:

- a) naudas sods, ko uzliek muitas dienesti, tostarp attiecīgā gadījumā vienošanās process, ko piemēro kriminālsoda vietā;

b) attiecīgajai personai izsniegta atļaujas atcelšana, apturēšana vai grozīšana.

3. Dalībvalstis 180 dienās no šā panta piemērošanas dienas, kā noteikts saskaņā ar 288. panta 2. punktu, Komisijai dara zināmus spēkā esošos valsts noteikumus, kā paredzēts šā panta 1. punktā, un nekavējoties ziņo tai par visiem turpmākiem grozījumiem minētajos noteikumos.

6. Iedaļa

Pārsūdzība

43. pants

Tiesu iestāžu lēmumi

Šīs regulas 44. un 45. pants neattiecas uz pārsūdzībām, kas ir iesniegtas, lai anulētu, atceltu vai grozītu ar tiesību aktu muitas jomā piemērošanu saistītu lēmumu, kuru pieņēmušas tiesu iestādes vai muitas dienesti, darbotamies kā tiesu iestādes.

44. pants

Pārsūdzības tiesības

1. Ikvienai personai, kuru tieši un individuāli skar muitas dienestu lēmums, kas saistīts ar tiesību aktu muitas jomā piemērošanu, ir tiesības šo lēmumu pārsūdzēt.

Pārsūdzības tiesības ir arī ikvienai personai, kura ir pieprasījusi muitas dienestu lēmumu un pēc minētā pieteikuma iesniegšanas nav to saņēmusi 22. panta 2. punktā noteiktajā termiņā.

2. Pārsūdzības tiesības var izmantot vismaz divos posmos:

a) sākotnēji – muitas dienestos, tiesu iestādē vai citā struktūrā, ko dalībvalstis ir izraudzījušas šim nolūkam;

b) pēc tam – augstākā neatkarīgā struktūrā, kas var būt tiesu iestāde vai līdzvērtīga specializēta struktūra, saskaņā ar dalībvalstīs spēkā esošajiem noteikumiem.

3. Pārsūdzību iesniedz tajā dalībvalstī, kurā lēmums tika pieņemts vai pieprasīts.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka pārsūdzības procedūra sekmē muitas iestāžu pieņemtu lēmumu ātru apstiprināšanu vai labošanu.

45. pants

Izpildes atlikšana

1. Pārsūdzības iesniegšana neaptur apstrīdamā lēmuma izpildi.

2. Muitas dienesti tomēr pilnībā vai daļēji atliek šāda lēmuma izpildi, ja tiem ir pietiekams pamats uzskatīt, ka apstrīdamais lēmums neatbilst tiesību aktiem muitas jomā vai ka attiecīgajai personai var tikt nodarīts nelabojams kaitējums.

3. Panta 2. punktā minētajos gadījumos, ja apstrīdamā lēmuma darbības rezultātā ir maksājams ievadmuitas vai izvedmuitas nodoklis, minētā lēmuma izpildi atliek tikai tad, ja ir iesniegts galvojums, ja vien, pamatojoties uz dokumentētu novērtējumu, nav konstatēts, ka šāds galvojums iespējami izraisītu parādniekam nopietnus ekonomiskus vai sociālus sarežģījumus.

7. Iedaļa

Preču kontrole

46. pants

Riska pārvaldība un muitas kontroles

1. Muitas dienesti var veikt jebkuras muitas kontroles, ko tie uzskata par vajadzīgām.

Muitas kontroles, konkrēti, var būt preču pārbaude, paraugu ņemšana, deklarācijā vai paziņojumā ietvertās informācijas pareizības un pilnības pārbaude un dokumentu esības, īstuma, pareizības un derīguma pārbaude, uzņēmēju grāmatvedības un citu uzskaites datu pārbaude, transportlīdzekļu apskate, personu nestās vai vestās bagāžas un citu mantu pārbaude, kā arī oficiālas izziņas veikšana un citas līdzīgas darbības.

2. Tādas muitas kontroles, kas nav izlases veida pārbaudes, galvenokārt ir balstītas uz riska analīzi, izmantojot elektroniskus datu apstrādes līdzekļus, lai, pamatojoties uz kritērijiem, kas noteikti valsts, Savienības un, ja pieejams, starptautiskā līmenī, identificētu un novērtētu riskus un izstrādātu vajadzīgos pretpasākumus.

3. Muitas kontroles veic saistībā ar kopēju riska pārvaldības sistēmu, pamatojoties uz informācijas apmaiņu starp muitas administrācijām attiecībā uz risku un tā analīzes rezultātiem un nosakot kopējus riska kritērijus un standartus, kontroles pasākumus un prioritārās kontroles jomas.

Kontroles, kas pamatojas uz šādu informāciju un kritērijiem, veic, neskarot citas kontroles, kuras veic saskaņā ar 1. punktu vai saskaņā ar citiem spēkā esošiem noteikumiem.

4. Muitas dienesti veic riska pārvaldību, lai diferencētu riska līmeņus, kas saistīti ar precēm, kurām veic muitas kontroli vai pārraudzību, lai noteiktu, vai precēm jāveic īpašas muitas kontroles, un, ja jāveic, tad kādos gadījumos.

Riska pārvaldībā ietilpst, piemēram, datu un informācijas vākšana, riska analīze un izvērtēšana, rīcības izvēle un īstenošana, kā arī šā procesa un tā rezultātu regulāra pārraudzība un pārskatīšana, balstoties uz starptautiskiem, Savienības un valsts avotiem un stratēģijām.

5. Muitas dienesti apmainās ar riska informāciju un riska analīzes rezultātiem, ja:

a) muitas dienesti novērtē, ka risks ir ievērojams un jāveic muitas kontrole, un kontroles rezultātos tiek konstatēts, ka ir noticis gadījums, kas rada risku; vai

b) kontroles rezultātos netiek konstatēts, ka ir noticis gadījums, kas rada risku, bet attiecīgais muitas dienests uzskata, ka pastāv liela riska iespējamība citur Savienībā.

6. Lai izveidotu vienotus riska kritērijus un standartus, kontroles pasākumus un prioritārās kontroles jomas, kā minēts 3. punktā, ņem vērā visu turpmāk norādīto:

a) proporcionalitāti attiecībā uz risku;

b) veicamo pārbaužu steidzamību;

c) iespējamo ietekmi uz tirdzniecības plūsmu, ietekmi uz atsevišķām dalībvalstīm un kontroles resursiem.

7. Vienotie riska kritēriji un standarti, kas minēti 3. punktā, ietver visu turpmāk norādīto:

a) risku aprakstu;

b) riska faktorus vai rādītājus, kas jāizmanto, izraugoties preces vai uzņēmējus, kurus pakļauj muitas kontrolei;

c) muitas dienestu veicamās muitas kontroles būtību;

d) punkta c) apakšpunktā minētās muitas kontroles piemērošanas ilgumu.

8. Prioritārās kontroles jomas aptver īpašas muitas procedūras, preču veidus, pārvadājumu maršrutus, transporta veidus vai uzņēmējus, kuri ir pakļauti paaugstināta līmeņa riska analīzei un muitas kontrolei konkrētā laikposmā, neskarot citas kontroles, ko parasti veic muitas dienesti.

47. pants

Iestāžu sadarbība

1. Ja attiecībā uz vienām un tām pašām precēm kompetentajām iestādēm, kas nav muitas dienesti, jāveic kontroles, kas nav muitas kontroles, tad muitas dienesti ciešā sadarbībā ar šīm citām iestādēm cenšas nodrošināt, lai minētās kontroles pēc iespējas veiktu vienlaikus ar muitas kontrolēm un tajā pašā vietā (vienas pieturvietas princips), muitas dienestiem darbojoties kā koordinatori, lai to panāktu.

2. Šajā iedaļā minētajā kontroļu sistēmā muitas dienesti un citas kompetentās iestādes vajadzības gadījumā riska mazināšanas un krāpšanas apkarošanas nolūkā var savstarpēji un ar Komisiju apmainīties ar saņemtajiem datiem un kontroļu rezultātiem saistībā ar tādu preču ieviešanu, izvešanu, tranzītu, pārvietošanu, uzglabāšanu un galapatēriņu, tostarp pasta pārvadājumiem, ko pārvieto starp Savienības muitas teritoriju un valstīm vai teritorijām ārpus Savienības muitas teritorijas, kā arī saistībā ar ārpussavienības preču un galapatēriņa procedūrai pakļauto preču atrašanos un pārvietošanu Savienības muitas teritorijā. Muitas dienesti un Komisija savstarpēji var apmainīties ar šādiem datiem arī tādēļ, lai nodrošinātu, ka tiesību akti muitas jomā tiek piemēroti vienādi.

48. pants

Kontrole pēc preču izlaišanas

Saistībā ar muitas kontrolēm muitas dienesti var pārbaudīt muitas deklarācijā, pagaidu uzglabāšanas deklarācijā, ieviešanas kopsavilkuma deklarācijā, izvešanas kopsavilkuma deklarācijā, reeksporta deklarācijā vai reeksporta paziņojumā ietvertās informācijas pareizību un pilnību, jebkāda apstiprināša dokumenta esību, īstumu, pareizību un derīgumu, un var pārbaudīt deklarētāja grāmatvedības un citus uzskaites datus saistībā ar attiecīgajām precēm vai par iepriekšējiem vai turpmākiem tirdzniecības darījumiem, kas saistīti ar šīm precēm, pēc to izlaišanas. Šie dienesti var arī pārbaudīt šādas preces un/vai ņemt paraugus, ja tas vēl ir iespējams.

Šādas kontroles var veikt preču valdītāja vai preču valdītāja pārstāvja, vai jebkuras citas tādas personas telpās, kura savā darījumdarbībā tieši vai netieši ir iesaistīta minētajos darījumos, vai jebkuras citas personas telpās, pie kuras darījumdarbības vajadzībām atrodas minētie dokumenti un dati.

49. pants

Iekšējie lidojumi un jūras braucieni Savienībā

1. Muitas kontroles un formalitātes personu rokas bagāžai un reģistrētajai bagāžai iekšējos lidojumos Savienībā un iekšējos jūras braucienos Savienībā veic tikai tad, ja šādas kontroles un formalitātes ir paredzētas tiesību aktos muitas jomā.

2. Panta 1. punktu piemēro, neskarot:

- a) drošības un drošuma pārbaudes;
- b) pārbaudes saistībā ar aizliegumiem vai ierobežojumiem.

50. pants

Īstenošanas pilnvaru piešķiršana

1. Komisija ar īstenošanas aktiem pieņem pasākumus, lai nodrošinātu muitas kontroles vienādu piemērošanu, ietverot riska informācijas apmaiņu un riska analīzes rezultātus, kopējus riska kritērijus un standartus, kontroles pasākumus un prioritārās kontroles jomas, kas minētas 46. panta 3. punktā.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 285. panta 4. punktā minēto pārbaudes procedūru.

Nenovēršamu steidzamu iemeslu dēļ, kas saistīti ar šādiem pasākumiem un kas atbilstīgi pamatoti ar nepieciešamību ātri atjaunināt kopējo riska pārvaldības sistēmu un pielāgot riska informācijas apmaiņu un analīzi, kopējos riska kritērijus un standartus, kontroles pasākumus un risku veidošanās prioritārās kontroles jomas, Komisija saskaņā ar 285. panta 5. punktā minēto procedūru pieņem īstenošanas aktus, kas jāpiemēro nekavējoties.

Ja 285. panta 1. punktā minētās komitejas atzinums jāsaņem, izmantojot rakstisko procedūru, tiek piemērots 285. panta 6. punkts.

2. Komisija ar īstenošanas aktiem nosaka ostas vai lidostas, kurās muitas kontroli un formalitātes saskaņā ar 49. pantu piemēro šādiem priekšmetiem:

- a) reģistrētā bagāža un rokas bagāža personām:
  - i) kas lido ar gaisakuģi, kurš ieradies no lidostas ārpus Savienības un kurš pēc apstāšanās Savienības lidostā turpina ceļu uz citu Savienības lidostu;
  - ii) kas lido ar gaisakuģi, kurš apstājas Savienības lidostā un pēc tam turpina ceļu uz lidostu ārpus Savienības;

iii) kas izmanto jūras pārvadājumu pakalpojumu, kuru sniedz ar vienu un to pašu kuģi un kurā ietilpst secīgi posmi, kuros šis kuģis sāk braucienu, apstājas vai beidz braucienu kādā ārpus Savienības ostā;

iv) uz izklaides kuģiem un uz tūrisma vai biznesa gaisa kuģiem;

b) rokas un reģistrētā bagāža:

- i) ko ievie Savienības lidostā ar gaisakuģi, kurš ieradies no ārpus Savienības lidostas, un ko minētajā Savienības lidostā pārvieto citā gaisakuģi, kurš turpina ceļu iekšējā lidojumā Savienībā;
- ii) kas Savienības lidostā iekrauta gaisakuģi, kurš dodas iekšējā lidojumā Savienībā, un ko citā Savienības lidostā pārvieto gaisakuģi, kura galamērķis ir lidosta ārpus Savienības.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 285. panta 4. punktā minēto pārbaudes procedūru.

8. Iedaļa

Dokumentu un citas informācijas glabāšana un maksājumi un izmaksas

51. pants

Dokumentu un citas informācijas glabāšana

1. Attiecīgā persona muitas kontroļu vajadzībām ar jebkuriem muitas dienestiem pieejamiem un pieņemamiem līdzekļiem glabā 15. panta 1. punktā minētos dokumentus un informāciju vismaz trīs gadus.

Ja preces ir laistas brīvā apgrozībā apstākļos, kas nav minēti trešajā daļā, vai ja preces deklarētas eksportam, minēto termiņu skaita no tā gada beigām, kurā pieņemta muitas deklarācija par preču laišanu brīvā apgrozībā vai eksportu.

Ja preces ir laistas brīvā apgrozībā ar atbrīvojumu no muitas nodokļa vai ar samazinātu ievad muitas nodokļa likmi sakarā ar to galapatēriņu, minēto termiņu skaita no tā gada beigām, kurā preces pārstāj būt muitas uzraudzībā.

Ja precēm piemēro citu muitas procedūru vai tās atrodas pagaidu uzglabāšanā, minēto termiņu skaita no tā gada beigām, kurā ir pabeigta attiecīgā muitas procedūra vai ir beigusies pagaidu uzglabāšana.

2. Neskarot 103. panta 4. punktu, ja muitas kontrolē attiecībā uz muitas parādu tiek konstatēts, ka attiecīgais ieņēmums ir jālabo, un ja attiecīgajai personai par to ir paziņots, tad dokumentus un informāciju glabā trīs gadus pēc šā panta 1. punktā noteiktā termiņa.

Ja ir iesniegts pārsūdzības pieteikums vai sākusies tiesvedība, dokumentus un informāciju glabā tik ilgi, cik noteikts 1. punktā, vai līdz pārsūdzības procesa vai tiesvedības beigām atkarībā no tā, kurš termiņš ir vēlāk.

52. pants

Maksājumi un izmaksas

1. Muitas dienesti neuzliek maksājumus par muitas kontroļu veikšanu vai jebkādu citu tiesību aktu muitas jomā piemērošanu savu kompetento muitas iestāžu oficiālajā darba laikā.

2. Muitas iestādes var uzlikt maksājumus vai atgūt izmaksas, ja tiek sniegti īpaši pakalpojumi, jo īpaši šādi:

- a) muitas personāla ierašanās pēc pieprasījuma ārpus oficiālā darba laika vai telpās, kas nav muitas telpas;
- b) preču analīze vai eksperta ziņojums un pasta izdevumi par preču nogādāšanu atpakaļ pieprasītājam, jo īpaši attiecībā uz lēmumiem, ko pieņem saskaņā ar 32. pantu, vai uz informācijas sniegšanu saskaņā ar 13. panta 1. punktu;
- c) preču pārbaude vai paraugu ņemšana pārbaudes nolūkā, vai preču iznīcināšana, ja rodas citas izmaksas, kas nav saistītas ar muitas personāla iesaistīšanu;
- d) ārkārtas kontroles pasākumi, ja tie ir vajadzīgi sakarā ar preču veidu vai iespējamu risku.

3. NODAĻA

Valūtas konvertācija un termiņi

53. pants

Valūtas konvertācija

1. Kompetentās iestādes publicē un/vai dara pieejamu internetā piemērojamo valūtas maiņas kursu, ja ir jāveic valūtas konvertācija sakarā ar kādu no šādiem iemesliem:

- a) preču muitas vērtības noteikšanai izmantotie elementi ir izteikti valūtā, kas nav tās dalībvalsts valūta, kurā tiek noteikta muitas vērtība;

- b) lai noteiktu preču tarifa klasifikāciju un izvedmuitas un ievadmuitas nodokļa summu, tostarp vērtības robežas noteikšanai kopējā muitas tarifā, euro vērtība ir jāizsaka valstu valūtās.

2. Ja valūtas konvertācija ir jāveic tādu iemeslu dēļ, kuri nav minēti 1. punktā, euro vērtību valstu valūtās, kas jāpiemēro saistībā ar tiesību aktiem muitas jomā, nosaka vismaz reizi gadā.

54. pants

Īstenošanas pilnvaru piešķiršana

Komisija ar īstenošanas aktiem pieņem noteikumus valūtas konvertācijai 53. panta 1. un 2. punktā noteiktajiem mērķiem.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 285. panta 4. punktā minēto pārbaudes procedūru.

55. pants

Laikposmi, datumi un termiņi

1. Ja tiesību aktos muitas jomā ir paredzēts laikposms, datums vai termiņš, šādu laikposmu nepagarina vai nesaīsina, un šādu datumu vai termiņu neatliek vai nepārceļ, ja vien nav paredzēts citādi.

2. Piemēro noteikumus, kas attiecībā uz laikposmiem, datumiem un termiņiem paredzēti Padomes Regulā (EEK, Euratom) Nr. 1182/71 (1971. gada 3. jūnijs), ar ko nosaka laikposmiem, datumiem un termiņiem piemērojamus noteikumus⁽¹⁾, ja vien tiesību aktos muitas jomā nav paredzēti citi noteikumi.

II SADAĻA

FAKTORI, PAMATOJOTIES UZ KURIEM PIEMĒRO IEVEDMUITAS VAI IZVEDMUITAS NODOKLI UN CITUS PASĀKUMUS ATTIECĪBĀ UZ PREČU TIRDZniecību

1. NODAĻA

Kopējais muitas tarifs un preču tarifa klasifikācija

56. pants

Kopējais muitas tarifs un uzraudzība

1. Ievadmuitas un izvedmuitas nodokļa pamatā ir kopējais muitas tarifs.

Citus pasākumus, kas paredzēti Savienības noteikumos, kuri reglamentē ar preču tirdzniecību saistītas īpašas jomas, attiecīgos gadījumos piemēro saskaņā ar šo preču tarifa klasifikāciju.

⁽¹⁾ OV L 124, 8.6.1971., 1. lpp.

2. Kopējā muitas tarifā ietilpst viss turpmāk norādītais:
- a) preču Kombinētā nomenklatūra, kas izklāstīta Regulā (EEK) Nr. 2658/87;
  - b) jebkura cita nomenklatūra, kas pilnībā vai daļēji balstīta uz Kombinēto nomenklatūru vai papildina to ar sīkākiem apakšiedalījumiem un kas izveidota ar Savienības noteikumiem, kuri reglamentē īpašas jomas, lai piemērotu tarifa pasākumus saistībā ar preču tirdzniecību;
  - c) konvencionālais vai parastais autonomais muitas nodoklis, ko piemēro Kombinētajā nomenklatūrā iekļautajām precēm;
  - d) preferenciālie tarifa pasākumi, kas iekļauti nolīgumos, kurus Savienība ir noslēgusi ar dažām valstīm vai teritorijām, kas atrodas ārpus Savienības muitas teritorijas, vai ar šādu valstu vai teritoriju grupām;
  - e) preferenciāli tarifa pasākumi, kurus Savienība attiecībā uz dažām valstīm vai teritorijām, kas atrodas ārpus Savienības muitas teritorijas, vai šādu valstu vai teritoriju grupām ir noteikusi vienpusēji;
  - f) autonomi pasākumi, ar ko dažām precēm paredz muitas nodokļa likmes samazināšanu vai atbrīvojumu;
  - g) labvēlīgs tarifa režīms, kas noteikts dažām precēm to veida vai galapatēriņa dēļ saistībā ar c) līdz f) vai h) apakšpunktā minētajiem pasākumiem;
  - h) citi tarifa pasākumi, kuri paredzēti lauksaimniecības, tirdzniecības vai citos Savienības tiesību aktos.
3. Ja attiecīgās preces atbilst nosacījumiem, kas iekļauti pasākumos, kuri minēti 2. punkta d) līdz g) apakšpunktā, šajos apakšpunktos minētos pasākumus pēc deklarētāja pieteikuma iesniegšanas piemēro tā paša punkta c) apakšpunktā minēto pasākumu vietā. Šādu pieteikumu var iesniegt retrospektīvi, ar noteikumu, ka ir ievēroti termiņi un izpildīti nosacījumi, kas paredzēti attiecīgajā pasākumā vai Kodeksā.

4. Ja 2. punkta d) līdz g) apakšpunktā minēto pasākumu piemērošana vai h) apakšpunktā minētais atbrīvojums no pasākumiem attiecas tikai uz konkrētu importa vai eksporta apjomu,

šādu piemērošanu vai atbrīvojumu – tarifu kvotu gadījumā – pārtrauc, tiklīdz sasniegts noteiktais importa vai eksporta apjoms.

Tarifa maksimālo likmju gadījumā šādu piemērošanu pārtrauc, pamatojoties uz Savienības tiesību aktiem.

5. Preču laišana brīvā apgrozībā vai eksports, uz ko attiecas pasākumi, kuri minēti 1. un 2. punktā, var būt pakļauts uzraudzībai.

57. pants

Preču tarifa klasifikācija

1. Lai piemērotu kopējo muitas tarifu, preču tarifa klasifikācija nozīmē, ka tiek noteikta viena no Kombinētās nomenklatūras apakšpozīcijām vai sīkākiem apakšiedalījumiem, kurā minētās preces klasificējas.

2. Lai piemērotu netarifa pasākumus, preču tarifa klasifikācija nozīmē, ka tiek noteikta viena no Kombinētās nomenklatūras vai jebkuras citas ar Savienības noteikumiem izveidotas un pilnībā vai daļēji uz Kombinēto nomenklatūru balstītas vai to ar sīkākiem apakšiedalījumiem papildinošas nomenklatūras apakšpozīcijām vai sīkākiem apakšiedalījumiem, kurā minētās preces klasificējas.

3. Saskaņā ar 1. vai 2. punktu noteikto apakšpozīciju vai sīkāku apakšiedalījumu izmanto, lai piemērotu pasākumus, kas ir saistīti ar minēto apakšpozīciju.

4. Komisija var pieņemt pasākumus, lai noteiktu preču tarifa klasifikāciju saskaņā ar 1. un 2. punktu.

58. pants

Īstenošanas pilnvaru piešķiršana

1. Komisija ar īstenošanas aktiem pieņem pasākumus attiecībā uz 56. panta 4. punktā minēto tarifu kvotu un tarifu maksimālo apjomu vienotu pārvaldību un 56. panta 5. punktā minēto preču laišanas brīvā apgrozībā vai eksporta uzraudzības pārvaldību.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 285. panta 4. punktā minēto pārbaudes procedūru.

2. Komisija ar īstenošanas aktiem pieņem pasākumus, kas minēti 57. panta 4. punktā.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 285. panta 4. punktā minēto pārbaudes procedūru.

Nenovēršamu steidzamu iemeslu dēļ, kas saistīti ar šādiem pasākumiem un kas pienācīgi pamatoti ar nepieciešamību ātri nodrošināt Kombinētās nomenklatūras pareizu un vienādu piemērošanu, Komisija saskaņā ar procedūru, kas minēta 285. panta 5. punktā, pieņem īstenošanas aktus, kas jāpiemēro nekavējoties.

Ja 285. panta 1. punktā minētās komitejas atzinums jāsaņem, izmantojot rakstisko procedūru, tiek piemērots 285. panta 6. punkts.

2. NODAĻA

Preču izcelsme

1. Iedaļa

Nepreferenciāla izcelsme

59. pants

Darbības joma

Regulas 60. un 61. pantā ir noteikti noteikumi nepreferenciālas preču izcelsmes noteikšanai, lai piemērotu:

- a) kopējo muitas tarifu, izņemot pasākumus, kas minēti 56. panta 2. punkta d) un e) apakšpunktā;
- b) pasākumus, kas nav tarifa pasākumi un kas paredzēti Savienības noteikumos, kuri reglamentē ar preču tirdzniecību saistītas īpašas jomas; un
- c) citus Savienības pasākumus attiecībā uz preču izcelsmi.

60. pants

Izcelsmes iegūšana

1. Preces, kas pilnībā iegūtas kādā valstī vai teritorijā, uzskata par precēm ar šīs valsts vai teritorijas izcelsmi.

2. Precēm, kuru ražošanā iesaistīta vairāk nekā viena valsts vai teritorija, par izcelsmes valsti uzskata valsti vai teritoriju, kurā ir notikusi to pēdējā nozīmīgā, ekonomiski pamatotā pārstrāde vai apstrāde šim nolūkam aprīkotā uzņēmumā, kura beidzas ar jauna produkta saražošanu vai ir svarīga tā ražošanas stadija.

61. pants

Izcelsmes apliecinājums

1. Ja saskaņā ar tiesību aktiem muitas jomā muitas deklarācijā ir norādīta preču izcelsme, muitas dienesti var pieprasīt deklarētājam pierādīt preču izcelsmi.

2. Ja preču izcelsmes apliecinājums ir iesniegts saskaņā ar tiesību aktiem muitas jomā vai citiem Savienības tiesību aktiem, kuri reglamentē īpašas jomas, muitas dienesti pamatotu šaubu gadījumā var pieprasīt jebkādu papildu pierādījumus, kas vajadzīgi, lai pārliecinātos par norādītās izcelsmes atbilstību attiecīgos Savienības tiesību aktos paredzētajiem noteikumiem.

3. Ja to prasa īpaši tirdzniecības apstākļi, izcelsmi apliecināšanu dokumentu var izsniegt Savienībā saskaņā ar galamērķa valsti vai teritorijā spēkā esošajiem izcelsmes noteikumiem vai jebkuru citu metodi, ar ko nosaka valsti, kurā preces tika pilnībā iegūtas vai kurā ir notikusi to pēdējā būtiskā pārveide.

62. pants

Pilnvaru deleģēšana

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 284. pantu, paredzot noteikumus, atbilstīgi kuriem preces, kam ir nepieciešama nepreferenciālas izcelsmes noteikšana, lai piemērotu 59. pantā minētos Savienības pasākumus, tiek uzskatītas par tādām, kuras pilnībā iegūtas vienā valstī vai teritorijā vai kuru pēdējā būtiskā, ekonomiski pamatotā pārstrāde vai apstrāde šim nolūkam aprīkotā uzņēmumā, kas beidzas ar jauna produkta saražošanu vai ir svarīga tā ražošanas stadija, notikusi kādā valstī vai teritorijā, saskaņā ar 60. pantu.

63. pants

Īstenošanas pilnvaru piešķiršana

Komisija ar īstenošanas aktiem pieņem procedūras noteikumus 61. pantā minētā izcelsmes apliecinājuma sniegšanai un pārbaudīšanai.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 285. panta 4. punktā minēto pārbaudes procedūru.

2. Iedaļa

Preferenciāla izcelsme

64. pants

Preferenciāla preču izcelsme

1. Lai gūtu priekšrocības no pasākumiem, kas minēti 56. panta 2. punkta d) vai e) apakšpunktā, vai no netarifa preferenciāliem pasākumiem, preces atbilst preferenciālas izcelsmes noteikumiem, kas ir minēti šā panta 2. līdz 5. punktā.

2. Attiecībā uz precēm, kas gūst priekšrocības no preferenciāliem pasākumiem, kuri iekļauti nolīgumos, ko Savienība ir noslēgusi ar dažām valstīm un teritorijām, kuras atrodas ārpus Savienības muitas teritorijas, vai ar šādu valstu vai teritoriju grupām, preferenciālas izcelsmes noteikumus paredz minētajos nolīgumos.

3. Attiecībā uz precēm, kas gūst priekšrocības no preferenciāliem pasākumiem, kurus Savienība ir pieņēmusi vienpusēji attiecībā uz dažām valstīm vai teritorijām, kas atrodas ārpus Savienības muitas teritorijas, vai šādu valstu grupām vai teritorijām, kuras nav minētas 5. punktā, Komisija pieņem pasākumus, ar ko nosaka preferenciālas izcelsmes noteikumus.

Minētie noteikumi balstās vai nu uz kritēriju, ka preces ir pilnībā iegūtas, vai uz kritēriju, ka preces ir iegūtas pietiekamas pārstrādes vai apstrādes rezultātā.

4. Attiecībā uz precēm, kas gūst priekšrocības no preferenciāliem pasākumiem, kurus piemēro tirdzniecībā starp Savienības muitas teritoriju un Seūtu un Melilju, kā iekļauts 1985. gada Pievienošanās akta 2. protokolā, preferenciālas izcelsmes noteikumus pieņem saskaņā ar šā protokola 9. pantu.

5. Attiecībā uz precēm, kas gūst priekšrocības no preferenciāliem pasākumiem, kuri iekļauti preferenciālos nolīgumos par labu Savienības asociētajām aizjūras valstīm un teritorijām, preferenciālas izcelsmes noteikumus pieņem saskaņā ar LESD 203. pantu.

6. Komisija pēc savas ierosmes vai pēc saņēmēja valsts vai teritorijas lūguma var minētajai valstij vai teritorijai attiecībā uz dažām precēm noteikt pagaidu atkāpi no 3. punktā minētajiem preferenciālas izcelsmes noteikumiem.

Pagaidu atkāpe ir pamatota ar vienu no šādiem iemesliem:

- a) iekšēji vai ārēji faktori pagaidām nedod iespēju saņēmējai valstij vai teritorijai izpildīt preferenciālas izcelsmes noteikumus;
- b) saņēmējai valstij vai teritorijai vajadzīgs laiks, lai tā sevi sagatavotu minēto noteikumu izpildei.

Lūgumu piešķirt atkāpi attiecīgā saņēmēja valsts vai teritorija iesniedz Komisijai rakstiski. Lūgumā norāda pamatojumu, kā izklāstīts otrajā daļā, kāpēc atkāpe ir vajadzīga, un tajā iekļauj atbilstīgus pavaddokumentus.

Pagaidu atkāpi piemēro ne ilgāk par laiku, kad vērojama to iekšējo un ārējo faktoru ietekme, kuru dēļ tā noteikta, vai tik ilgu laiku, kas saņēmējai valstij vai teritorijai vajadzīgs, lai sasniegtu atbilstību noteikumiem.

Ja atkāpe piešķirta, attiecīgā saņēmēja valsts vai teritorija pilda visas prasības, kas noteiktas attiecībā uz informācijas sniegšanu Komisijai par atkāpes izmantošanu, un to daudzumu pārvaldību, par kuriem atkāpe piešķirta.

65. pants

Pilnvaru deleģēšana

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 284. pantu, lai noteiktu preferenciālas izcelsmes noteikumus, kas minēti 64. panta 3. punktā.

66. pants

Īstenošanas pilnvaru piešķiršana

Komisija ar īstenošanas aktiem pieņem:

- a) 64. panta 1. punktā minētos procedūras noteikumus, lai atvieglotu preču preferenciālas izcelsmes noteikšanu Savienībā;
- b) pasākumu, ar ko saņēmējai valstij vai teritorijai piešķir pagaidu atkāpi, kura minēta 64. panta 6. punktā.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 285. panta 4. punktā minēto pārbaudes procedūru.

3. Iedaļa

Konkrētu preču izcelsmes noteikšana

67. pants

Komisijas veikti pasākumi

Komisija var pieņemt pasākumus konkrētu preču izcelsmes noteikšanai, ievērojot minētajām precēm piemērojamās izcelsmes noteikumus.

68. pants

Īstenošanas pilnvaru piešķiršana

Komisija ar īstenošanas aktiem pieņem pasākumus, kas minēti 67. pantā. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 285. panta 4. punktā minēto pārbaudes procedūru.

Ar šādiem pasākumiem saistītu nenovēršamu steidzamu iemeslu dēļ, kas atbilstīgi pamatoti ar nepieciešamību ātri nodrošināt noteikumu par izcelsmi pareizu un vienādu piemērošanu, Komisija saskaņā ar procedūru, kas minēta 285. panta 5. punktā, pieņem īstenošanas aktus, kas jāpiemēro nekavējoties.

Ja 285. panta 1. punktā minētās komitejas atzinums jāsaņem, izmantojot rakstisko procedūru, tiek piemērots 285. panta 6. punkts.

3. NODAĻA

Preču muitas vērtība

69. pants

Darbības joma

Lai piemērotu kopējo muitas tarifu un netarifa pasākumus, kas paredzēti Savienības noteikumos, kuri reglamentē ar preču tirdzniecību saistītas īpašas jomas, preču muitas vērtību nosaka saskaņā ar 70. un 74. pantu.

70. pants

Muitas vērtības noteikšanas metode, pamatojoties uz darījuma vērtību

1. Preču muitas vērtības pamatbāze ir darījuma vērtība, ir faktiski samaksātā vai maksājamā cena par precēm, kad tās pārdod izvešanai uz Savienības muitas teritoriju; šī cena vajadzības gadījumā tiek pielāgota.

2. Faktiski samaksātā vai maksājamā cena ir kopējā summa, ko pircējs par ievestajām precēm ir samaksājis vai kas viņam jāmaksā pārdevējam vai trešai personai pārdevēja labā, un tā ietver visus maksājumus, kuri ir samaksāti vai jāmaksā saskaņā ar ievesto preču pārdošanas nosacījumiem.

3. Darījuma vērtību piemēro, ja ir izpildīti visi turpmāk norādītie nosacījumi:

a) pircējam nav nekādu ierobežojumu attiecībā uz preču realizāciju vai izmantošanu, izņemot jebkuru no šiem:

i) ierobežojumi, ko nosaka vai prasa tiesību akti vai valsts iestādes Savienībā;

ii) ierobežojumi attiecībā uz ģeogrāfisko apgabalu, kurā preces var pārdot tālāk;

iii) ierobežojumi, kas būtiski neietekmē preču muitas vērtību;

b) pārdošana vai cena nav atkarīga no kāda nosacījuma vai apsvēruma, kura dēļ vērtējamo preču vērtību nav iespējams noteikt;

c) pārdevējs ne tieši, ne netieši nesaņem nekādu ienākumu daļu no tā, ka pircējs preces pārdod tālāk, realizē vai lieto, izņemot, ja var izdarīt attiecīgu korekciju;

d) pircējs un pārdevējs nav saistīti, vai arī to saistība nav ietekmējusi cenu.

71. pants

Darījuma vērtības sastāvdaļas

1. Nosakot muitas vērtību saskaņā ar 70. pantu, cenai, kura ir faktiski samaksāta vai maksājama par ievestajām precēm, tiek pievienoti:

a) šādi maksājumi, ciktāl tie radušies pircējam, bet neietilpst cenā, kas faktiski samaksāta vai maksājama par precēm:

i) komisijas un starpniecības maksa, izņemot pirkšanas starpniecības naudu;

ii) iepakojuma vērtība, kas muitas vajadzībām kopā ar tajā esošajām precēm tiek uzskatīta par vienu veselu; un

iii) iepakojšanas izmaksas, gan par darbu, gan materiāliem;

b) attiecīgi sadalīta šādu preču un pakalpojumu vērtība, ko pircējs tieši vai netieši piegādā bez atlīdzības vai par pazeminātu cenu izmantošanai saistībā ar ievesto preču ražošanu un pārdošanu eksportam, ciktāl šāda vērtība nav iekļauta faktiski samaksātajā vai maksājamā cenā:

i) izejvielas, sastāvdaļas, detaļas un līdzīgi priekšmeti, kas ietilpst ievestajās precēs;

ii) darbarīki, matricas, veidnes un līdzīgi priekšmeti, kas izmantoti ievesto preču ražošanā;

iii) izejvielas, kuras izlietotas ievesto preču ražošanā; un

- iv) inženiertehniskas un zinātniskas izstrādes, mākslinieciski darbi, dizains un uzmetumi un skices, kas izstrādāti ārpus Savienības un vajadzīgi ievesto preču ražošanai;
- c) honorāri un licences maksas, kas attiecas uz novērtējamajām precēm un ir tieši vai netieši jāmaksā pircējam kā novērtējamo preču pārdošanas nosacījums, ciktāl šādi honorāri un maksas nav iekļautas cenā, kas faktiski samaksāta vai maksājama;
- d) jebkuras ienākumu daļas vērtība, ko tieši vai netieši saņem pārdevējs, ievestās preces atkal pārdodot, realizējot vai lietojot; un
- e) šādi maksājumi līdz pat vietai, kur preces tiek ievestas Savienības muitas teritorijā:
- i) ievesto preču pārvadāšanas un apdrošināšanas izmaksas; un
- ii) ar ievesto preču pārvadāšanu saistītās kraušanas un apstrādes izmaksas.
2. Pieskaitījumus pie cenas, kas ir faktiski samaksāta vai maksājama saskaņā ar 1. punktu, nosaka, pamatojoties vienīgi uz objektīviem un skaitļos izsakāmiem datiem.
3. Nosakot muitas vērtību, pie cenas, kas ir faktiski samaksāta vai maksājama, neko nepieskaita, izņemot šajā pantā paredzētos pieskaitījumus.

72. pants

Sastāvdaļas, kas nav jāiekļauj muitas vērtībā

Nosakot muitas vērtību saskaņā ar 70. pantu, tajā netiek iekļauts nekas no turpmāk minētā:

- a) izmaksas par ievesto preču pārvadāšanu pēc to nonākšanas Savienības muitas teritorijā;
- b) izmaksas par celtniecību, uzstādīšanu, montāžu, uzturēšanu vai tehnisko palīdzību, kas veikta pēc tādu ievesto preču kā rūpnieciskas iekārtas, mašīnas vai ierīces ieviešanas Savienības muitas teritorijā;

- c) maksa par procentiem saskaņā ar pircēja noslēgtu vienošanos par finansēšanu, kas attiecas uz ievestu preču pirksanu, neatkarīgi no tā, vai finansē pārdevējs vai cita persona, ar noteikumu, ka vienošanās par finansēšanu ir noslēgta rakstveidā un vajadzības gadījumā pircējs var uzrādīt, ka ir izpildīti šādi nosacījumi:
- i) šādas preces tiek faktiski pārdotas par cenu, kas deklarēta kā cena, kas ir faktiski samaksāta vai maksājama;
- ii) pieprasītā procentu likme nepārsniedz šādu darījumu līmeni, kas finansējuma sniegšanas brīdī pastāv valstī, kurā tas sniegts;
- d) maksa par tiesībām pavairot ievestās preces Savienībā;
- e) piršanas starpniecības nauda;
- f) ievadmuitas nodokļi un citi maksājumi Savienībā par preču ieviešanu vai pārdošanu;
- g) neatkarīgi no 71 panta 1. punkta c) apakšpunkta – pircēja izdarītie maksājumi par tiesībām ievestās preces izplatīt vai atkal pārdot, ja šādi maksājumi nav nosacījums preču pārdošanai eksportam uz Savienību.

73. pants

Vienkāršošana

Muitas dienesti, saņemot pieteikumu, var atļaut, ka uz konkrētu kritēriju pamata nosaka šādas summas, ja tās nav izsakāmas skaitļos dienā, kad tiek pieņemta muitas deklarācija:

- a) summas, kas ir jāiekļauj muitas vērtībā saskaņā ar 70. panta 2. punktu; un
- b) summas, kas minētas 71. un 72. pantā.

74. pants

Muitas vērtības noteikšanas palīgmēģodes

1. Ja preču muitas vērtību nevar noteikt saskaņā ar 70. pantu, to nosaka, secīgi piemērojot 2. punkta a) līdz d) apakšpunktu, līdz sasniedz pirmo apakšpunktu, saskaņā ar kuru preču muitas vērtību var noteikt.

Ja deklarētājs to lūdz, 2. punkta c) un d) apakšpunktu piemēro apgrieztā secībā.

2. Ievērojot 1. punktu, muitas vērtība ir:

a) darījuma vērtība identiskām precēm, kas pārdotas izvešanai uz Savienības muitas teritoriju un izvestas tajā pašā vai aptuveni tajā pašā laikā, kad vērtējamās preces;

b) darījuma vērtība līdzīgām precēm, kas pārdotas izvešanai uz Savienības muitas teritoriju un izvestas tajā pašā vai aptuveni tajā pašā laikā, kad vērtējamās preces;

c) vērtība, kas balstās uz vienas vienības cenu, par kādu ievestās preces vai identiskas vai līdzīgas ievestās preces tiek pārdotas Savienības muitas teritorijā vislielākajā kopskaitā personām, kas nav saistītas ar pārdevēju; vai

d) aprēķinātā vērtība, ko veido šādu lielumu summa:

i) ievesto preču ražošanā izmantoto materiālu un izgatavošanas vai citu pārstrādes darbību cena vai vērtība;

ii) peļņas un vispārīgo izdevumu summa, kas vienāda ar summu, kura parasti parādās, pārdodot tāda paša veida vai tipa preces kā novērtējamās, kuras izvešanai uz Savienību izgatavo ražotāji valstī, no kuras tās izved;

iii) 71. panta 1. punkta e) apakšpunktā minēto elementu cena vai vērtība.

3. Ja muitas vērtību nevar noteikt saskaņā ar 1. punktu, to nosaka, pamatojoties uz Savienības muitas teritorijā pieejamiem datiem, izmantojot pieņemamus līdzekļus, kas atbilst principiem un vispārīgiem noteikumiem, kuri ietverti visā turpmāk norādītajā:

a) nolīgumā par Vispārējās vienošanās par tarifiem un tirdzniecību VII panta piemērošanu;

b) Vispārējās vienošanās par tarifiem un tirdzniecību VII pantā;

c) šajā nodaļā.

75. pants

Pilnvaru deleģēšana

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 284. pantu, lai noteiktu 73. pantā minētos atļaujas izsniegšanas nosacījumus.

76. pants

Īstenošanas pilnvaru piešķiršana

Komisija ar īstenošanas aktiem precizē procedūras noteikumus attiecībā uz:

a) muitas vērtības noteikšanu saskaņā ar 70. panta 1. un 2. punktu, 71. un 72. pantu, tostarp noteikumus faktiski samaksātās vai maksājamās cenas pielāgošanai;

b) 70. panta 3. punktā minēto nosacījumu piemērošanu;

c) 74. pantā minētās muitas vērtības noteikšanu.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 285. panta 4. punktā minēto pārbaudes procedūru.

III SADAĻA

MUITAS PARĀDS UN GALVOJUMI

1. NODAĻA

Muitas parāda rašanās

1. Iedaļa

Ievedmuitas parāds

77. pants

Preču laišana brīvā apgrozībā un pagaidu ievēšana

1. Ievedmuitas parāds rodas, ja ārpussavienības precēm, kam uzliekams ievedmuitas nodoklis, piemēro vienu no šādām muitas procedūrām:

a) laišana brīvā apgrozībā, tostarp saskaņā ar noteikumiem par galapatēriņu;

b) pagaidu ievēšana ar daļēju atbrīvojumu no ievedmuitas nodokļa.

2. Muitas parāds rodas muitas deklarācijas pieņemšanas brīdī.

3. Deklarētājs ir parādnieks. Netiešas pārstāvības gadījumā parādnieks ir arī persona, kuras uzdevumā ir aizpildīta muitas deklarācija.

Ja muitas deklarācija attiecībā uz vienu no 1. punktā minētajām procedūrām ir noformēta, pamatojoties uz informāciju, kuras dēļ pilnība vai daļēji netiek iekasēts ievadomuitas nodoklis, persona, kas sniegusi deklarācijas noformēšanai vajadzīgo informāciju un kas zināja vai kam būtu bijis jāzina, ka šāda informācija ir nepatiesa, arī ir parādnieks.

78. pants

Īpaši noteikumi saistībā ar bezizcelsmes precēm

1. Ja attiecībā uz bezizcelsmes precēm, ko izmanto tādu produktu ražošanā, par kuriem izsniedz vai sagatavo izcelsmes apliecinājumu saskaņā ar preferenciālu režīmu starp Savienību un dažām valstīm vai teritorijām, kas atrodas ārpus Savienības muitas teritorijas, vai šādu valstu vai teritoriju grupām, ir spēkā aizliegums atmaksāt ievadomuitas nodokli vai atbrīvot no tā, ievadomuitas parāds par šīm bezizcelsmes precēm rodas, pieņemot reeksporta deklarāciju par attiecīgajiem produktiem.

2. Ja muitas parāds rodas, ievērojot 1. punktu, šim parādam atbilstīgo ievadomuitas nodokļa summu nosaka saskaņā ar tādiem pašiem nosacījumiem kā attiecībā uz muitas parādu, kas rastos, ja tajā pašā dienā pieņemtu muitas deklarāciju par attiecīgo produktu ražošanā izmantoto bezizcelsmes preču laišanu brīvā apgrozībā, lai pabeigtu ieviešanas pārstrādei procedūru.

3. Piemēro regulas 77. panta 2. un 3. punktu. Tomēr 270. pantā minēto ārpussavienības preču gadījumā parādnieks ir persona, kas iesniedz reeksporta deklarāciju. Netiešas pārstāvības gadījumā parādnieks ir arī persona, kuras uzdevumā deklarācija ir iesniegta.

79. pants

Muitas parāds, kas radies pienākumu neizpildes dēļ

1. Attiecībā uz precēm, kam uzliekams ievadomuitas nodoklis, ievadomuitas parāds rodas jebkurā no šādiem gadījumiem:

a) nav izpildīts kāds no pienākumiem, kas ir noteikts tiesību aktos muitas jomā attiecībā uz ārpussavienības preču ieviešanu Savienības muitas teritorijā, to izņemšanu no muitas uzraudzības vai šādu preču pārvietošanu, apstrādi, uzglabāšanu, pagaidu uzglabāšanu, pagaidu ieviešanu vai atsavināšanu minētajā teritorijā;

b) nav izpildīts kāds no pienākumiem, kas ir noteikts tiesību aktos muitas jomā attiecībā uz preču galapatēriņu Savienības muitas teritorijā;

c) nav ievērots kāds no nosacījumiem, kas reglamentē muitas procedūras piemērošanu ārpussavienības precēm vai nodokļa atbrīvojuma piešķiršanu vai samazinātas ievadomuitas nodokļa likmes piemērošanu sakarā ar preču galapatēriņu.

2. Muitas parāda rašanās brīdis ir viens no šiem:

a) brīdis, kad nav izpildīts vai vairs netiek pildīts pienākums, kura neizpildes dēļ rodas muitas parāds;

b) brīdis, kad tiek pieņemta muitas deklarācija par muitas procedūras piemērošanu precēm, ja pēc tam tiek konstatēts, ka faktiski nav bijis izpildīts kāds no nosacījumiem, kas reglamentē minētās muitas procedūras piemērošanu precēm vai nodokļa atbrīvojuma piešķiršanu, vai samazinātas ievadomuitas nodokļa likmes piemērošanu sakarā ar preču galapatēriņu.

3. Panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā minētajos gadījumos parādnieks ir:

a) ikviena persona, kam bija jāpilda attiecīgie pienākumi;

b) ikviena persona, kas apzinājās vai kam būtu bijis jāapzinās, ka kāds tiesību aktos muitas jomā paredzēts pienākums nav izpildīts, un kas darbojās tādas personas uzdevumā, kurai šis pienākums bija jāpilda, vai kas piedalījās darbībā, kuras rezultātā pienākums netika izpildīts;

c) ikviena persona, kas ieguvusi attiecīgās preces vai bijusi to turētāja un kas apzinājās vai kam būtu bijis jāapzinās, ka kāds tiesību aktos muitas jomā paredzēts pienākums nav izpildīts.

4. Panta 1. punkta c) apakšpunktā minētajos gadījumos parādnieks ir persona, kurai ir jāievēro nosacījumi, kas reglamentē muitas procedūras piemērošanu precēm vai muitas deklarāciju precēm, kurām piemēro minēto muitas procedūru, vai nodokļa atbrīvojuma piešķiršanu, vai samazinātas ievadomuitas nodokļa likmes piemērošanu sakarā ar preču galapatēriņu.

Ja ir noformēta muitas deklarācija attiecībā uz vienu no 1. punkta c) apakšpunktā minētajām muitas procedūrām un ja muitas dienestiem ir sniegta jebkāda tiesību aktos muitas jomā paredzētā informācija attiecībā uz nosacījumiem, kas reglamentē minētās muitas procedūras piemērošanu precēm, tā, ka tādēļ pilnībā vai daļēji netiek iekasēts ievaduitas nodoklis, persona, kas sniegusi muitas deklarācijas noformēšanai vajadzīgo informāciju un kas zināja vai kam būtu bijis jāzina, ka šāda informācija ir nepatiesa, arī ir parādnieks.

80. pants

Jau samaksātas ievaduitas nodokļa summas atskaitīšana

1. Ja muitas parāds ir radies atbilstīgi 79. panta 1. punktam attiecībā uz precēm, kas laistas brīvā apgrozībā ar samazinātu ievaduitas nodokļa likmi to galapatēriņa dēļ, ievaduitas nodokļa summu, kura samaksāta, preces laižot brīvā apgrozībā, atskaita no muitas parādam atbilstīgās ievaduitas nodokļa summas.

Pirmo daļu piemēro, ja muitas parāds ir radies attiecībā uz pārpalikumiem vai atkritumiem, kas radušies pēc šādu preču iznīcināšanas.

2. Ja muitas parāds ir radies atbilstīgi 79. panta 1. punktam attiecībā uz precēm, kurām piemērota pagaidu ieviešanas procedūra ar daļēju atbrīvojumu no ievaduitas nodokļa, ievaduitas nodokļa summu, kas samaksāta saskaņā ar daļēju atbrīvojumu no nodokļiem, atskaita no muitas parādam atbilstīgās ievaduitas nodokļa summas.

2. I e d a ļ a

Izveduitas parāds

81. pants

Eksports un izvešana pārstrādei

1. Izveduitas parāds rodas, piemērojot precēm, kam uzliekams izveduitas nodoklis, eksporta procedūru vai izvešanas pārstrādei procedūru.

2. Muitas parāds rodas muitas deklarācijas pieņemšanas brīdī.

3. Deklarētājs ir parādnieks. Netiešas pārstāvības gadījumā parādnieks ir arī persona, kuras uzdevumā ir aizpildīta muitas deklarācija.

Ja muitas deklarācija ir noformēta, pamatojoties uz informāciju, kuras dēļ pilnībā vai daļēji netiek iekasēts izveduitas nodoklis, persona, kas ir sniegusi deklarācijas noformēšanai vajadzīgo informāciju un kas zināja vai kam būtu bijis jāzina, ka šāda informācija ir nepatiesa, arī ir parādnieks.

82. pants

Muitas parāds, kas radies pienākumu neizpildes dēļ

1. Attiecībā uz precēm, kam uzliekams izveduitas nodoklis, izveduitas parāds rodas jebkurā no šādiem gadījumiem:

- a) nav izpildīts kāds no pienākumiem, kas ir noteikts tiesību aktos muitas jomā attiecībā uz preču izvešanu;
- b) nav ievēroti nosacījumi, saskaņā ar kuriem preces drīkstēja izvest no Savienības muitas teritorijas, tās pilnībā vai daļēji atbrīvojot no izveduitas nodokļa.

2. Muitas parāda rašanās brīdis ir viens no šādiem:

- a) brīdis, kad preces faktiski tiek izvestas no Savienības muitas teritorijas bez muitas deklarācijas;
- b) brīdis, kad preces sasniedz galamērķi, kas nav galamērķis, uz kuru tās drīkstēja izvest no Savienības muitas teritorijas, tās pilnībāvai daļēji atbrīvojot no izveduitas nodokļa;

c) ja muitas dienesti nespēj noteikt b) apakšpunktā minēto brīdi – brīdis, kad beidzas termiņš pierādījumu iesniegšanai par to, ka ir izpildīti nosacījumi, kas dod tiesības precēm piemērot šādus atbrīvojumus.

3. Panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajos gadījumos parādnieks ir jebkurš no šādiem:

- a) ikviena persona, kam bija jāpilda attiecīgais pienākums;
- b) ikviena persona, kas apzinājās vai kam būtu bijis jāapzinās, ka attiecīgais pienākums nav izpildīts, un kas darbojās tādas personas uzdevumā, kurai šis pienākums bija jāpilda;

c) ikviena persona, kas piedalījās darbībā, kuras rezultātā pienākums netika izpildīts, un kas apzinājās vai kam būtu bijis jāapzinās, ka muitas deklarācija nav iesniegta, kaut būtu bijusi jāiesniedz.

4. Panta 1. punkta b) apakšpunktā minētajos gadījumos parādnieks ir ikviena persona, kurai jāievēro nosacījumi, saskaņā ar kuriem preces drīkstēja izvest no Savienības muitas teritorijas, tās pilnībā vai daļēji atbrīvojot no izvedmuitas nodokļa.

3. Iedaļa

Kopēji noteikumi par muitas parādiem, kas rodas saistībā ar importu un eksportu

83. pants

Aizliegumi un ierobežojumi

1. Ievedmuitas vai izvedmuitas parāds rodas arī attiecībā uz precēm, kam piemēro jebkādu importa vai eksporta aizliegumus vai ierobežojumus.

2. Tomēr muitas parāds nerodas šādos gadījumos:

- a) nelikumīgi ievēdot Savienības muitas teritorijā viltotu naudu;
- b) ievēdot Savienības muitas teritorijā narkotiskas un psihotropas vielas, ja vien šīs vielas neievēd stingrā kompetento iestāžu uzraudzībā, lai tās izmantotu medicīnas vai zinātnes vajadzībām.

3. Muitas noteikumu pārkāpumu gadījumos piemērojot sankcijas, muitas parādu tomēr uzskata par radušos, ja saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem ievēdmuitas vai izvedmuitas nodoklis vai muitas parāda esamība ir pamats sankciju noteikšanai.

84. pants

Vairāki parādnieki

Ja par vienam muitas parādam atbilstīgās ievēdmuitas vai izvedmuitas nodokļa summas samaksu atbildīgas ir vairākas personas, tās ir solidāri atbildīgas par minētās summas samaksu.

85. pants

Vispārēji noteikumi ievēdmuitas vai izvedmuitas nodokļa summas aprēķināšanai

1. Ievēdmuitas un izvedmuitas nodokļa summu nosaka, pamatojoties uz tiem noteikumiem par nodokļa aprēķināšanu, kas attiecīgajām precēm bija piemērojami brīdī, kad attiecībā uz šīm precēm radās muitas parāds.

2. Ja nav iespējams precīzi noteikt muitas parāda rašanās brīdi, par to uzskata brīdi, kad muitas dienesti secina, ka preces atrodas situācijā, kurā ir radies muitas parāds.

Tomēr gadījumos, kad muitas dienestiem pieejamā informācija ļauj tiem konstatēt, ka muitas parāds bija radies pirms šāda secinājuma izdarīšanas, muitas parādu uzskata par radušos visagrākajā brīdī, kad minēto situāciju var konstatēt.

86. pants

Īpaši noteikumi ievēdmuitas nodokļa summas aprēķināšanai

1. Ja attiecībā uz precēm, kam piemērota muitas procedūra vai kas ir pagaidu uzglabāšanā, Savienības muitas teritorijā rodas izmaksas saistībā ar uzglabāšanu vai parastiem apstrādes veidiem, šādas izmaksas vai vērtības palielināšanos neņem vērā, aprēķinot ievēdmuitas nodokļa summu, ja deklarētājs sniedz pietiekamus pierādījumus par šādām izmaksām.

Tomēr, aprēķinot ievēdmuitas nodokļa summu, ņem vērā darbības izmantoto ārpussavienības preču muitas vērtību, daudzumu, veidu un izcelsmi.

2. Ja precēm, kam piemērota muitas procedūra, parasto apstrādes veidu rezultātā Savienības muitas teritorijā mainās preču tarifa klasifikācija, pēc deklarētāja lūguma precēm, kurām piemērota muitas procedūra, piemēro sākotnējo preču tarifa klasifikāciju.

3. Ja muitas parāds ir radies par pārstrādes produktiem ievēšanas pārstrādei procedūrā, šādam parādam atbilstīgo ievēdmuitas nodokļa summu pēc deklarētāja lūguma nosaka, pamatojoties uz to tarifa klasifikāciju, muitas vērtību, daudzumu, veidu un izcelsmi, kas precēm, kurām piemērota ievēšanas pārstrādei procedūra, bija brīdī, kad tika pieņemta muitas deklarācija attiecībā uz minētajām precēm.

4. Konkrētos gadījumos ievēdmuitas nodokļa summu nosaka saskaņā ar šā panta 2. un 3. punktu bez deklarētāja pieprasījuma, lai izvairītos no 56. panta 2. punkta h) apakšpunktā minēto tarifu pasākumu apiešanas.

5. Ja muitas parāds ir radies par pārstrādātiem produktiem, ko rada izvešanas pārstrādei procedūra, vai aizstājējproduktiem, kā minēts 261. panta 1. punktā, ievēdmuitas nodokļa summu aprēķina, pamatojoties uz ārpus Savienības muitas teritorijas veiktās apstrādes izmaksām.

6. Ja tiesību aktos muitas jomā ir paredzēts labvēlīgs tarifa režīms precēm, pilnīgs vai daļējs atbrīvojums no ievadmuitas vai izvedmuitas nodokļa vai šāda nodokļa nepiemērošana saskaņā ar šīs regulas 56. panta 2. punkta d) līdz g) apakšpunktu, 203., 204., 205. un 208. pantu vai 259. līdz 262. pantu vai saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1186/2009 (2009. gada 16. novembris), ar kuru izveido Kopienas sistēmu atbrīvojumiem no muitas nodokļiem⁽¹⁾, šādu labvēlīgu tarifa režīmu, atbrīvojumu no nodokļa vai nodokļa nepiemērošanu piemēro arī gadījumos, kad muitas parāds ir radies atbilstīgi šīs regulas 79. vai 82. pantam, ar nosacījumu, ka pienākumu neizpilde, kuras dēļ radies muitas parāds, nav bijusi mēģinājums krāpt.

87. pants

Muitas parāda rašanās vieta

1. Muitas parāds rodas vietā, kur ir iesniegta 77., 78. un 81. pantā minētā muitas deklarācija vai reeksporta deklarācija.

Visos pārējos gadījumos muitas parāda rašanās vieta ir tur, kur norisinās notikumi, kuru dēļ parāds rodas.

Ja nav iespējams noteikt minēto vietu, uzskata, ka muitas parāds ir radies vietā, kur muitas dienesti secina, ka preces atrodas situācijā, kādā rodas muitas parāds.

2. Ja precēm ir bijusi piemērota muitas procedūra, kas nav pabeigta, vai ja to pagaidu uzglabāšana nav pareizi pabeigta un muitas parāda rašanās vietu konkrētā termiņā nevar noteikt saskaņā ar 1. punkta otro vai trešo daļu, uzskata, ka muitas parāds ir radies vai nu vietā, kur precēm tika piemērota attiecīgā muitas procedūra, vai vietā, kur tās saskaņā ar šo procedūru tika ievestas Savienības muitas teritorijā vai atradās pagaidu uzglabāšanā.

3. Ja muitas dienestiem pieejamā informācija ļauj tiem konstatēt, ka muitas parāds varētu būt radies vairākās vietās, uzskata, ka muitas parāds ir radies vietā, kur tas ir radies vispirms.

4. Ja muitas dienests konstatē, ka saskaņā ar 79. vai 82. pantu ir radies muitas parāds citā dalībvalstī un šim parādam atbilstīgā ievadmuitas vai izvedmuitas nodokļa summa ir mazāka par EUR 10 000, tad uzskata, ka muitas parāds ir radies dalībvalstī, kurā ir veikts attiecīgais konstatējums.

88. pants

Pilnvaru deleģēšana

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 284. pantu, lai noteiktu:

⁽¹⁾ OV L 324, 10.12.2009., 23. lpp.

a) noteikumus tā ievadmuitas vai izvedmuitas nodokļa aprēķināšanai, kas piemērojams precēm, kurām muitas parāds ir radies saistībā ar īpašu procedūru, ar kuriem papildina noteikumus, kas izklāstīti 85. un 86. pantā;

b) 86. panta 4. punktā minētos gadījumus;

c) 87. panta 2. punktā minēto termiņu.

2. NODAĻA

Galvojums iespējamam vai esošam muitas parādam

89. pants

Vispāreji noteikumi

1. Šo nodaļu piemēro galvojumiem gan par muitas parādiem, kas ir radušies, gan par muitas parādiem, kas var rasties, ja vien nav norādīts citādi.

2. Ja muitas dienesti pieprasa sniegt galvojumu iespējamam vai esošam muitas parādam, tajā ietver ievadmuitas vai izvedmuitas nodokļa summu un pārējos maksājumus, kas aprēķināti saistībā ar preču importu vai eksportu, ja:

a) galvojumu izmanto attiecībā uz Savienības tranzīta procedūras piemērošanu precēm; vai

b) galvojumu var izmantot vairāk nekā vienā dalībvalstī.

Galvojums, kuru nedrīkst izmantot ārpus dalībvalsts, kurā tas ir prasīts, ir derīgs vienīgi attiecīgajā dalībvalstī, un galvojumā ietver vismaz ievadmuitas vai izvedmuitas nodokļa summu.

3. Ja muitas dienesti pieprasa sniegt galvojumu, šādu galvojumu pieprasa parādniekam vai personai, kas var kļūt par parādnieku. Tie var arī atļaut, ka galvojumu sniedz persona, kas nav persona, kurai galvojums tiek pieprasīts.

4. Neskarot 97. pantu, attiecībā uz konkrētām precēm vai konkrētu deklarāciju muitas dienesti pieprasa sniegt tikai vienu galvojumu.

Galvojums, kas sniegts saistībā ar konkrētu deklarāciju, attiecas uz muitas parādam atbilstīgo ievadmuitas vai izvedmuitas nodokļa summu un citiem maksājumiem attiecībā uz visām precēm, kuras ir iekļautas šajā deklarācijā vai izlaistas, pamatojoties uz to, neatkarīgi no tā, vai šī deklarācija ir pareiza vai nav.

Ja galvojums nav atbrīvots, tad nodrošinātās summas robežās to var izmantot arī, lai atgūtu ievadmuitas vai izvedmuitas nodokļa summu un citus maksājumus, kas jāmaksā pēc preču izlaišanas veiktas kontroles rezultātā.

5. Pēc šā panta 3. punktā minētās personas pieteikuma iesniegšanas muitas dienesti saskaņā ar 95. panta 1., 2. un 3. punktu var atļaut iesniegt vispārēju galvojumu, lai segtu muitas parādam atbilstīgo ievadmuitas vai izvedmuitas nodokļa summu attiecībā uz divām vai vairākām darbībām, deklarācijām vai muitas procedūrām.

6. Muitas dienesti uzrauga galvojumus.

7. Galvojumu neprasa no valstīm, reģionālām un vietējām pašvaldības iestādēm vai citām struktūrām, kuras reglamentē publiskās tiesības, attiecībā uz darbībām, kurās tās iesaistās kā valsts iestādes, vai citos konkrētos gadījumos.

8. Galvojumu neprasa nevienā no šādām situācijām:

- a) preces pārvadā pa Reinu, Reinas ūdensceļiem, Donavu vai Donavas ūdensceļiem;
- b) preces tiek pārvietotas ar stacionārām transporta iekārtām;
- c) konkrētos gadījumos, kad precēm ir piemērota pagaidu ieviešanas procedūra;
- d) preces, kurām piemēro Savienības tranzīta procedūru, izmantojot 233. panta 4. punkta e) apakšpunktā minēto vienkāršošanu, un kuras pārvadā pa jūru vai pa gaisu starp Savienības ostām vai Savienības lidostām.

9. Muitas dienesti var piešķirt atbrīvojumu no prasības sniegt galvojumu, ja nodrošināmā ievadmuitas vai izvedmuitas nodokļa summa nepārsniedz statistiskās vērtības sliekšni, kas ir noteikts deklarācijām 3. panta 4. punktā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 471/2009 (2009. gada 6. maijs) par Kopienas statistiku attiecībā uz ārējo tirdzniecību ar ārpuskopienas valstīm ⁽¹⁾.

90. pants

Obligāts galvojums

1. Ja galvojums ir jāsniedz obligāti, muitas dienesti nosaka šāda galvojuma summu tā, lai tā būtu vienāda ar precīzu muitas

parādam atbilstīgās ievadmuitas vai izvedmuitas nodokļa summas un citu maksājumu summu, ja šādu summu iespējams droši noteikt galvojuma pieprasīšanas brīdī.

Ja nav iespējams noteikt precīzu summu, galvojuma summu nosaka kā maksimālo muitas parādam atbilstīgās ievadmuitas vai izvedmuitas nodokļa summas un citu maksājumu summu, kas pēc muitas dienestu aprēķiniem ir radusies vai var rasties.

2. Neskarot 95. pantu, ja tiek sniegts vispārējs galvojums tādas muitas parādiem atbilstīgās ievadmuitas vai izvedmuitas nodokļa summas un tādu citu maksājumu segšanai, kuru summa laika gaitā mainās, šāda galvojuma summu nosaka apmērā, kāds ir pietiekams muitas parādiem atbilstīgās ievadmuitas vai izvedmuitas nodokļa summas un citu maksājumu segšanai jebkurā laikā.

91. pants

Neobligāts galvojums

Ja galvojumu sniegt nav obligāti, šādu galvojumu muitas dienesti katrā ziņā pieprasa sniegt, ja tiem nav pārliecības, ka muitas parādam atbilstīgā ievadmuitas vai izvedmuitas nodokļa summa un citi maksājumi tiks samaksāti noteiktajā termiņā. Galvojuma summu šie dienesti nosaka tā, lai tā nepārsniegtu 90. pantā noteikto apmēru.

92. pants

Galvojuma sniegšana

1. Galvojumu var sniegt vienā no šādiem veidiem:

- a) ar skaidras naudas iemaksu vai ar citiem maksāšanas līdzekļiem, ko muitas dienesti atzīst par līdzvērtīgiem skaidras naudas iemaksai, euro vai tās dalībvalsts valūtā, kurā galvojumu pieprasa;
- b) ar galvinieka saistībām;
- c) ar citu galvojuma veidu, kas nodrošina līdzvērtīgu garantiju, ka muitas parādam atbilstīgā ievadmuitas vai izvedmuitas nodokļa summa un citi maksājumi tiks samaksāti.

2. Galvojumu skaidras naudas iemaksas veidā vai jebkura cita līdzvērtīga maksājuma veidā, ko uzskata par līdzvērtīgu skaidras naudas iemaksai, sniedz saskaņā ar noteikumiem, kas ir spēkā dalībvalstī, kurā galvojumu pieprasa.

Ja galvojums ir skaidras naudas iemaksa vai jebkurš cits līdzvērtīgs maksājuma veids, tad muitas dienestiem procenti par to nav jāmaksā.

⁽¹⁾ OV L 152, 16.6.2009., 23. lpp.

93. pants

Galvojuma izvēle

Persona, kurai pieprasa galvojumu, var izvēlēties no 92. panta 1. punktā minētajiem galvojuma veidiem.

Tomēr muitas dienesti var atteikties pieņemt izvēlēta veida galvojumu, ja tas nav saderīgs ar attiecīgās muitas procedūras pareizu darbību.

Muitas dienesti var pieprasīt, lai izvēlētais galvojuma veids konkrētā laikposmā paliktu nemainīgs.

94. pants

Galvinieks

1. Regulas 92. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētais galvinieks ir trešā persona, kas veic uzņēmējdarbību Savienības muitas teritorijā. Galvinieks ir to muitas dienestu apstiprināts, kas pieprasa galvojumu, ja vien galvinieks nav kredītiestāde, finanšu iestāde vai apdrošināšanas sabiedrība, kas akreditēta Savienībā saskaņā ar spēkā esošiem Savienības noteikumiem.

2. Galvinieks rakstveidā uzņemas saistības samaksāt nodrošināto muitas parādam atbilstīgo ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļa summu un citu maksājumu summu.

3. Muitas dienesti var atteikties apstiprināt galvinieku vai ierosināto galvojuma veidu, ja tiem nav pārliecības, ka minētais galvinieks vai galvojums nodrošinās muitas parādam atbilstīgās ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļa summas un citu maksājumu samaksu noteiktajā termiņā.

95. pants

Vispārējais galvojums

1. Regulas 89. panta 5. punktā minēto atļauju piešķir tikai tām personām, kas atbilst visiem turpmāk norādītajiem nosacījumiem:

a) tās veic uzņēmējdarbību Savienības muitas teritorijā;

b) atbilst šīs regulas 39. panta a) punktā noteiktajiem kritērijiem;

c) tās regulāri izmanto attiecīgās muitas procedūras vai pagaidu uzglabāšanas vietu turētājus vai atbilst 39. panta d) punktā noteiktajiem kritērijiem.

2. Ja ir jāsniedz vispārējs galvojums par muitas parādiem un citiem maksājumiem, kas var rasties, uzņēmējam var atļaut izmantot vispārēju galvojumu ar samazinātu summu vai piešķirt atbrīvojumu no galvojuma ar noteikumu, ka viņš atbilst 39. panta b) un c) punktā noteiktajiem kritērijiem.

3. Ja ir jāsniedz vispārējs galvojums par muitas parādiem un citiem maksājumiem, kas ir radušies, uzņēmējam, kuram ir atzītā uzņēmēja statuss muitas vienkāršojošiem, var, pamatojoties uz pieteikumu, atļaut izmantot vispārēju galvojumu ar samazinātu summu.

4. Vispārējs galvojums ar samazinātu summu, kas minēts 3. punktā, ir līdzvērtīgs galvojuma sniegšanai.

96. pants

Pagaidu aizliegumi saistībā ar vispārējo galvojumu izmantošanu

1. Īpašu procedūru vai pagaidu uzglabāšanas kontekstā Komisija var nolemt uz laiku aizliegt izmantot jebko no turpmāk norādītā:

a) regulas 95. panta 2. punktā minēto vispārējo galvojumu par samazinātu summu vai atbrīvojumu no galvojuma;

b) regulas 95. pantā minēto vispārējo galvojumu attiecībā uz precēm, par kurām ir konstatēts, ka tās ir bijušas liela mēroga krāpšanas objekts.

2. Ja piemēro šā panta 1. punkta a) vai b) apakšpunktu, var atļaut izmantot vispārēju galvojumu par samazinātu summu vai atbrīvojumu no galvojuma vai izmantot 95. pantā minēto vispārējo galvojumu, ja attiecīgā persona atbilst vienam no šādiem nosacījumiem:

a) minētā persona var pierādīt, ka saistībā ar attiecīgajām precēm nav radies nekāds muitas parāds tādu darbību laikā, kuras šī persona veikusi divos gados pirms lēmuma, kas minēts 1. punktā;

b) ja muitas parādi ir radušies divos gados pirms lēmuma, kas minēts 1. punktā, attiecīgā persona var pierādīt, ka minētos parādus paredzētajā termiņā ir pilnībā samaksājis parādnieks vai parādnieki, vai galvinieks.

Lai saņemtu atļauju izmantot vispārēju galvojumu, kam ir noteikts pagaidu aizliegums, attiecīgajai personai ir arī jāizpilda 39. panta b) un c) punktā izklāstītie kritēriji.

97. pants

Papildu galvojums vai jauns galvojums

Ja muitas dienesti konstatē, ka iesniegtais galvojums nenodrošina muitas parādam atbilstīgās ievadmuitas vai izvedmuitas nodokļa summas vai citu maksājumu samaksu noteiktajā termiņā, vai ja vairs nav pārliecības, ka tas to nodrošinās, vai ja tas nav pietiekams, lai to nodrošinātu, tie pieprasa jebkurai no 89. panta 3. punktā minētajām personām pēc pašas izvēles vai nu sniegt papildu galvojumu, vai aizstāt sākotnējo galvojumu ar jaunu galvojumu.

98. pants

Galvojuma atbrīvošana

1. Muitas dienesti atbrīvo galvojumu, tiklīdz muitas parāds vai pienākums samaksāt citus maksājumus ir dzēsts vai vairs nevar rasties.

2. Ja muitas parāds vai pienākums samaksāt citus maksājumus ir dzēsts daļēji vai var rasties tikai attiecībā uz daļu no nodrošinātās summas, atbilstīgo galvojuma daļu pēc attiecīgās personas lūguma tādēļ atbrīvo, izņemot gadījumus, kad attiecīgā summa neattaisno šādu rīcību.

99. pants

Pilnvaru deleģēšana

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 284. pantu, lai noteiktu:

- a) konkrētos gadījumus, kas minēti 89. panta 8. punkta c) apakšpunktā, kad nav vajadzīgs galvojums precēm, kurām piemēro pagaidu ievēšanas procedūru;
- b) galvojuma veidus, kas minēti 92. panta 1. punkta c) apakšpunktā, un noteikumus par galvnieku, kas minēti 94. pantā;
- c) nosacījumus, ar kādiem piešķir atļauju izmantot vispārējo galvojumu ar samazinātu summu vai atbrīvojumu no galvojuma, kas minēts 83. panta 2. punktā;
- d) galvojuma atbrīvošanas termiņus.

100. pants

Īstenošanas pilnvaru piešķiršana

1. Komisija ar īstenošanas aktiem precīzē procedūras noteikumus:

- a) par galvojuma summas noteikšanu, tostarp 95. panta 2. un 3. punktā minēto samazināto summu;
- b) par 89. pantā minēto galvojuma sniegšanu un uzraudzību, par 94. pantā minēto galvnieka saistību atsaukšanu un atcelšanu, un 98. pantā minēto galvojuma atbrīvošanu;
- c) saistībā ar pagaidu aizliegumiem, kas minēti 96. pantā.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 285. panta 4. punktā minēto pārbaudes procedūru.

2. Komisija ar īstenošanas aktiem pieņem pasākumus, kas minēti 96. pantā.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 285. panta 4. punktā minēto pārbaudes procedūru.

Nenovēršamu steidzamu iemeslu dēļ, kas saistīti ar šādiem pasākumiem un kas atbilstīgi pamatoti ar nepieciešamību ātri nodrošināt Savienības un tās dalībvalstu finansiālo interešu aizsardzību, Komisija saskaņā ar procedūru, kas minēta 285. panta 5. punktā, pieņem īstenošanas aktus, kas jāpiemēro nekavējoties.

Ja 285. panta 1. punktā minētās komitejas atzinums jāsaņem, izmantojot rakstisko procedūru, tiek piemērots 285. panta 6. punkts.

3. NODAĻA

Ievadmuitas vai izvedmuitas nodokļa summas atgūšana, samaksa, atmaksāšana vai atbrīvojums

1. Iedaļa

Ievadmuitas vai izvedmuitas nodokļa summas noteikšana, muitas parāda paziņošana un ieegrāmatošana

101. pants

Ievadmuitas vai izvedmuitas nodokļa summas noteikšana

1. Maksājamā ievadmuitas vai izvedmuitas nodokļa summu nosaka muitas dienesti, kas atbild par vietu, kur muitas parāds ir radies vai tiek uzskatīts par radušos saskaņā ar 87. pantu, tiklīdz tiem ir visa vajadzīgā informācija.

2. Neskarot 48. pantu, muitas dienesti var pieņemt maksājamā ievadmuitas vai izvedmuitas nodokļa summu, ko noteicis deklarētājs.

3. Ja maksājamā ievadmuitas vai izvedmuitas nodokļa summa neveido veselu skaitli, minēto summu var noapaļot.

Ja pirmajā daļā minētā summa tiek izteikta euro, noapaļošanu nedrīkst veikt vairāk, nekā noapaļojot uz augšu vai leju līdz tuvākajam veselajam skaitlim.

Dalībvalstij, kuras valūta nav euro, var vai nu *mutatis mutandis* piemērot otrās daļas noteikumus, vai piemērot atkāpi no minētās daļas ar noteikumu, ka attiecībā uz noapaļošanu piemērojamiem noteikumiem nav lielāka finansiāla ietekme kā otrajā daļā izklāstītajiem noteikumiem.

102. pants

Paziņojums par muitas parādu

1. Muitas parādu paziņo parādniekam tādā kārtībā, kāda ir noteikta teritorijā, kurā muitas parāds radies vai tiek uzskatīts par radušos saskaņā ar 87. pantu.

Pirmajā daļā minēto paziņojumu nesniedz nevienā no šādiem gadījumiem:

- a) ja laikā, kamēr vēl nav noteikta ievadmuitas vai izvedmuitas nodokļa galīgā summa, ir uzlikts pagaidu tirdzniecības politikas pasākums nodokļa veidā;
- b) ja maksājamā ievadmuitas vai izvedmuitas nodokļa summa pārsniedz summu, kas noteikta, pamatojoties uz lēmumu, kurš pieņemts saskaņā ar 33. pantu;
- c) ja sākotnējais lēmums nepaziņot muitas parādu vai paziņot to par tādu ievadmuitas vai izvedmuitas nodokļa summu, kas mazāka par maksājamo ievadmuitas vai izvedmuitas nodokļa summu, bija pieņemts, pamatojoties uz vispārējiem noteikumiem, kuri vēlāk atcelti ar tiesas spriedumu;
- d) ja muitas dienesti saskaņā ar tiesību aktiem muitas jomā ir atbrīvoti no muitas parāda paziņošanas.

2. Ja maksājamā ievadmuitas vai izvedmuitas nodokļa summa ir vienāda ar muitas deklarācijā ierakstīto summu, muitas dienestu veiktā preču izlaišana ir līdzvērtīga paziņojumam parādniekam par muitas parādu.

3. Ja 2. punkts nav piemērojams, muitas parādu parādniekam paziņo muitas dienesti, kad tie var noteikt maksājamā ievadmuitas vai izvedmuitas nodokļa summu un pieņemt par to lēmumu.

Tomēr, ja paziņojums par muitas parādu varētu kaitēt kriminālizmeklēšanai, muitas dienesti var atlikt paziņojumu līdz laikam, kad tas vairs netraucē kriminālizmeklēšanai.

4. Ar noteikumu, ka maksājums ir nodrošināts ar galvojumu, par muitas parādu, kas atbilst ievadmuitas vai izvedmuitas nodokļa kopējai summai attiecībā uz visām precēm, kas izlaistas vienai un tai pašai personai muitas dienestu noteiktā laikposmā, var paziņot minētā laikposma beigās. Muitas dienestu noteiktais laikposms nepārsniedz 31 dienu.

103. pants

Muitas parāda noilgums

1. Muitas parādu parādniekam nepaziņo, ja ir pagājuši trīs gadi kopš muitas parāda rašanās dienas.

2. Ja muitas parāds ir radies tādas darbības rezultātā, par kuru laikā, kad tā veikta, varēja ierosināt krimināllietu, 1. punktā noteikto trīs gadu termiņu saskaņā ar valsts tiesību aktiem pagarina līdz laikposmam, kas ir vismaz pieci gadi, bet ne vairāk kā 10 gadi.

3. Panta 1. un 2. punktā noteiktos laikposmus aptur, ja:

- a) saskaņā ar 44. pantu tiek iesniegta pārsūdzība; šādu apturēšanu piemēro no dienas, kad pārsūdzību iesniedz, un turpina visa pārsūdzības procesa laikā; vai
- b) muitas dienesti saskaņā ar 22. panta 6. punktu parādniekam paziņoja par iemesliem, kādēļ tie plāno paziņot par muitas parādu; šādu apturēšanu piemēro no paziņojuma izdošanas dienas līdz tā termiņa beigām, kurā parādniekam tiek dota iespēja paust savu viedokli.

4. Ja saskaņā ar 116. panta 7. punktu muitas parāds ir atjaunots, 1. un 2. punktā noteiktos termiņus uzskata par apturētiem no dienas, kad saskaņā ar 121. pantu bija iesniegts atmaksāšanas vai atbrīvojuma pieteikums, līdz dienai, kad tika pieņemts lēmums par atmaksāšanu vai atbrīvojumu.

104. pants

Iegrāmatošana

1. Regulas 101. pantā minētie muitas dienesti saskaņā ar attiecīgas valsts tiesību aktiem iegrāmato maksājamā ievadmuitas vai izvedmuitas nodokļa summu, kas noteikta saskaņā ar minēto pantu.

Pirmo daļu nepiemēro 102. panta 1. punkta otrajā daļā minētajos gadījumos.

2. Muitas dienestiem nav jāiegrāmato ievadmuitas vai izvedmuitas nodokļa summas, kuras, ievērojot 103. pantu, atbilst muitas parādam, ko vairs nevar paziņot parādniekam.

3. Dalībvalstis nosaka praktisko kārtību, kā iegrāmato ievadmuitas vai izvedmuitas nodokļa summas. Minētā kārtība var atšķirties atkarībā no tā, vai muitas dienesti, ņemot vērā muitas parāda rašanās apstākļus, ir pārliecināti par to, ka minētās summas tiks samaksātas.

105. pants

Iegrāmatošanas termiņš

1. Ja muitas parāds ir radies sakarā ar to, ka ir pieņemta muitas deklarācija par precēm kādai muitas procedūrai, kas nav pagaidu ieviešana ar daļēju atbrīvojumu no ievadmuitas nodokļa, vai sakarā ar jebkuru citu darbību, kuras juridiskā ietekme ir tāda pati kā šādai pieņemšanai, tad muitas dienesti maksājamā ievadmuitas vai izvedmuitas nodokļa summu iegrāmato 14 dienās pēc preču izlaišanas.

Tomēr ar noteikumu, ka maksājums ir nodrošināts ar galvojumu, kopējo ievadmuitas vai izvedmuitas nodokļa summu attiecībā uz visām precēm, kas izlaistas vienai un tai pašai personai muitas dienestu noteiktā laikposmā, kurš nedrīkst pārsniegt 31 dienu, var iegrāmato ar vienu ierakstu šā laikposma beigās. Šādu iegrāmatošanu izdara 14 dienās pēc attiecīgā laikposma beigām.

2. Ja preces var izlaist, ievērojot dažus nosacījumus attiecībā vai nu uz maksājamā ievadmuitas vai izvedmuitas nodokļa summas noteikšanu, vai tās iekasēšanu, iegrāmatošanu izdara 14 dienās no dienas, kad ir noteikta maksājamā ievadmuitas vai izvedmuitas nodokļa summa vai fiksēts pienākums samaksāt minēto nodokli.

Tomēr, ja muitas parāds attiecas uz pagaidu tirdzniecības politikas pasākumu nodokļa veidā, maksājamo ievadmuitas vai

izvedmuitas nodokļa summu iegrāmato divu mēnešu laikā no dienas, kad *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* ir publicēta regula, ar ko nosaka galīgo tirdzniecības politikas pasākumu.

3. Ja muitas parāds ir radies apstākļos, kas nav minēti 1. punktā, maksājamā ievadmuitas vai izvedmuitas nodokļa summu iegrāmato 14 dienās no dienas, kad muitas dienesti var noteikt attiecīgo ievadmuitas vai izvedmuitas nodokļa summu un pieņemt lēmumu.

4. Panta 3. punktu piemēro attiecībā uz ievadmuitas vai izvedmuitas nodokļa summu, kas jāatgūst vai kas vēl nav atgūta, ja maksājamā ievadmuitas vai izvedmuitas nodokļa summa nav iegrāmatorota saskaņā ar 1., 2. un 3. punktu vai ja tā ir noteikta un iegrāmatorota apmērā, kas ir mazāks par maksājamo summu.

5. Iegrāmatošanas termiņus, kas noteikti 1., 2. un 3. punktā, nepiemēro neparedzamos apstākļos vai nepārvaramas varas gadījumos.

6. Iegrāmatošanas termiņus var atlikt 102. panta 3. punkta otrajā daļā minētajā gadījumā līdz brīdim, kad paziņojums par muitas parādu vairs nekaitēs kriminālizmeklēšanai.

106. pants

Pilnvaru deleģēšana

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 284. pantu, lai noteiktu gadījumus, kas minēti 102. panta 1. punkta d) apakšpunktā, kad muitas dienesti ir atbrīvoti no paziņošanas par muitas parādu.

107. pants

Īstenošanas pilnvaru piešķiršana

Komisija ar īstenošanas aktiem pieņem pasākumus, lai nodrošinātu atbalsta sniegšanu starp muitas dienestiem muitas parāda rašanās gadījumā.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 285. panta 4. punktā minēto pārbaudes procedūru.

2. Iedaļa

Ievadmuitas vai izvedmuitas nodokļa summas samaksa

108. pants

Vispārīgi samaksas termiņi un samaksas termiņa atlikšana

1. Ievadmuitas vai izvedmuitas nodokļa summas, kas atbilst muitas parādam, kurš paziņots saskaņā ar 102. pantu, parādnieks samaksā muitas dienestu noteiktajā termiņā.

Neskarot 45. panta 2. punktu, minētais termiņš nepārsniedz desmit dienas pēc muitas parāda paziņošanas parādniekam. Ja iegrāmatojumus apkopo saskaņā ar 105. panta 1. punkta otrās daļas nosacījumiem, termiņu nosaka tā, lai parādniekam nebūtu iespējams iegūt ilgāku samaksas termiņu nekā tad, ja viņam būtu atļauts maksājumu atlikt saskaņā ar 110. pantu.

Muitas dienesti var pagarināt minēto termiņu pēc parādnieka pieteikuma iesniegšanas, ja maksājamā ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļa summa ir noteikta 48. pantā minētajā kontrolē pēc preču izlaišanas. Neskarot 112. panta 1. punktu, šādi pagarinājumi nepārsniedz laiku, kas vajadzīgs, lai parādnieks varētu pienācīgi izpildīt savus pienākumus.

2. Ja parādniekam ir tiesības uz kādu no 110. līdz 112. pantā noteiktajiem maksājumu atvieglojumiem, maksājumu izdara saistībā ar šiem atvieglojumiem noteiktajā termiņā vai termiņos.

3. Muitas parādam atbilstīgās ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļa summas samaksas termiņu atliek jebkurā no šādiem gadījumiem:

- a) ja saskaņā ar 121. pantu ir iesniegts pieteikums par nodokļa atļaišanu;
- b) ja preces tiks konfiscētas, iznīcinātas vai ja no tām atteiksies par labu valstij;
- c) ja muitas parāds ir radies atbilstīgi 79. pantam un ir vairāk nekā viens parādnieks.

109. pants

Samaksa

1. Samaksu veic skaidrā naudā vai jebkurā citā līdzvērtīgā norēķinu veidā, tostarp pielāgojot kredīta atlikumu, saskaņā ar valsts tiesību aktiem.
2. Samaksu parādnieka vietā var veikt trešā persona.
3. Parādnieks var katrā gadījumā ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļa summu pilnībā vai daļēji samaksāt pirms viņam atvēlētā samaksas termiņa beigām.

110. pants

Samaksas atlikšana

Muitas dienesti – pēc attiecīgās personas iesniegtā pieteikuma un ja ir sniegts galvojums – atļauj maksājamā nodokļa samaksu atlikt vienā no šādiem veidiem:

- a) atsevišķi attiecībā uz katru ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļa summu, kas ir iegrāmatota saskaņā ar 105. panta 1. punkta pirmo daļu vai 105. panta 4. punktu;
- b) kopumā attiecībā uz visām ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļa summām, kas ir iegrāmatotas saskaņā ar 105. panta 1. punkta pirmo daļu muitas dienestu noteiktā laikposmā, kurš nepārsniedz 31 dienu;
- c) kopumā attiecībā uz visām ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļa summām, kas veido vienu ierakstu saskaņā ar 105. panta 1. punkta otro daļu.

111. pants

Termiņš, uz kādu atliek samaksu

1. Termiņš, uz kādu saskaņā ar 110. pantu atliek samaksu, ir 30 dienas.
2. Ja samaksa ir atlikta saskaņā ar 110. panta a) punktu, minētais termiņš sākas nākamajā dienā pēc dienas, kad parādniekam ir paziņots muitas parāds.
3. Ja samaksa ir atlikta saskaņā ar 110. panta b) punktu, minētais termiņš sākas nākamajā dienā pēc dienas, kad beidzas apkopošanas laikposms. To samazina par tik dienām, cik atbilst pusei no apkopošanas laikposma dienu skaita.
4. Ja samaksa ir atlikta saskaņā ar 110. panta c) punktu, minētais termiņš sākas nākamajā dienā pēc dienas, kad beidzas laikposms, kas noteikts attiecīgo preču izlaišanai. To samazina par tik dienām, cik atbilst pusei no attiecīgā laikposma dienu skaita.
5. Ja 3. un 4. punktā minēto laikposmu dienu skaits ir nepāra skaitlis, dienu skaits, par cik samazina 30 dienu termiņu atbilstīgi šiem punktiem, ir vienāds ar pusi no nākamā mazākā pāra skaitļa.

6. Ja 3. un 4. punktā minētie laikposmi ir nedēļas, dalībvalstis var noteikt, ka ievadmuitas vai izvedmuitas nodokļa summa, attiecībā uz kuru samaksa ir atlikta, ir jāsamaksā ne vēlāk kā ceturrtās nedēļas piektdienā pēc attiecīgās nedēļas.

Ja šie laikposmi ir mēneši, dalībvalstis var noteikt, ka ievadmuitas vai izvedmuitas nodokļa summa, attiecībā uz kuru samaksa ir atlikta, ir jāsamaksā līdz nākamā mēneša sešpadsmitajam datumam pēc attiecīgā mēneša.

112. pants

Citi samaksas atvieglojumi

1. Muitas dienesti var piešķirt parādniekam samaksas atvieglojumus, kas nav samaksas atlikšana, ar nosacījumu, ka tiek sniegts galvojums.

2. Ja saskaņā ar 1. punktu ir piešķirti atvieglojumi, par ievadmuitas vai izvedmuitas nodokļa summu iekasē kredīta procentus.

Dalībvalstij, kuras naudas vienība ir euro, kredīta procentu likme ir līdzvērtīga procentu likmei, kas publicēta Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša C sērijā un ko Eiropas Centrālā banka piemērojuši galvenajām refinansēšanas operācijām tā mēneša pirmajā dienā, kurā iekrita attiecīgais datums, palielinot par vienu procentu punktu.

Dalībvalstij, kuras naudas vienība nav euro, kredīta procentu likme ir līdzvērtīga likmei, ko valsts centrālā banka attiecīgā mēneša pirmajā dienā piemērojuši galvenajām refinansēšanas operācijām, palielinot par vienu procentu punktu, vai, dalībvalstij, kurai valsts centrālās bankas likme nav pieejama, līdzvērtīgākā likme, ko piemēro dalībvalsts valūtas tirgū attiecīgā mēneša pirmajā dienā, palielinot par vienu procentu punktu.

3. Muitas dienesti var neprasīt iesniegt galvojumu vai maksāt procentus, ja, pamatojoties uz parādnieka stāvokļa dokumentētu novērtējumu, ir konstatēts, ka tas radītu nopietnus ekonomiskus vai sociālus sarežģījumus.

4. Muitas dienesti neprasa maksāt kredīta procentus gadījumos, ja katrā atgūšanas darbībā iegūtā summa ir mazāka par EUR 10.

113. pants

Samaksas piedziņa

Ja maksājamā ievadmuitas vai izvedmuitas nodokļa summa noteiktajā termiņā nav samaksāta, muitas dienesti, izmantojot visus līdzekļus, kas ir to rīcībā saskaņā ar attiecīgā dalībvalstī spēkā esošajiem tiesību aktiem, nodrošina minētās summas samaksu.

114. pants

Nokavējuma procenti

1. Papildus ievadmuitas vai izvedmuitas nodokļa summai iekasē nokavējuma procentus par laiku no noteiktā termiņa pēdējās dienas līdz samaksas dienai.

Dalībvalstij, kuras naudas vienība ir euro, nokavējuma procentu likme ir līdzvērtīga procentu likmei, kas publicēta Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša C sērijā un ko Eiropas Centrālā banka piemērojuši galvenajām refinansēšanas operācijām tā mēneša pirmajā dienā, kurā iekrita attiecīgais datums, palielinot par diviem procentu punktiem.

Dalībvalstij, kuras naudas vienība nav euro, nokavējuma procentu likme ir līdzvērtīga likmei, ko valsts centrālā banka attiecīgā mēneša pirmajā dienā piemērojuši galvenajām refinansēšanas operācijām, palielinot par diviem procentu punktiem, vai, dalībvalstij, kurai valsts centrālās bankas likme nav pieejama, līdzvērtīgākā likme, ko piemēro dalībvalsts valūtas tirgū attiecīgā mēneša pirmajā dienā, palielinot par diviem procentu punktiem.

2. Ja muitas parāds ir radies, pamatojoties uz 79. vai 82. pantu, vai ja paziņojums par muitas parādu tiek izdots pēc preču izlaišanas veiktas kontroles rezultātā, papildus ievadmuitas vai izvedmuitas nodokļa summai iekasē nokavējuma procentus par laiku no muitas parāda rašanās dienas līdz tā paziņošanas dienai.

Nokavējuma procentu likmi nosaka saskaņā ar 1. punktu.

3. Muitas dienesti var neiekasēt nokavējuma procentus, ja, pamatojoties uz parādnieka stāvokļa dokumentētu novērtējumu, ir konstatēts, ka šādu procentu iekasēšana radītu nopietnus ekonomiskus vai sociālus sarežģījumus.

4. Muitas dienesti neprasa maksāt nokavējuma procentus gadījumos, ja katrā atgūšanas darbībā iegūtā summa ir mazāka par EUR 10.

115. pants

Pilnvaru deleģēšana

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 284. pantu, lai paredzētu noteikumus tās ievadmuitas vai izvedmuitas nodokļa summas, kas atbilst muitas parādam saskaņā ar 108. panta 3. punktu, apmaksas termiņa apturēšanai, un nosakot apturēšanas laikposmu.

3. Iedaļa

Atmaksāšana un atbrīvojums

116. pants

Vispārēji noteikumi

1. Ievērojot šajā iedaļā ietvertos nosacījumus, ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļa summas atmaksā vai atbrīvo no tām jebkurā no šādiem gadījumiem:

- a) pārmaksātas ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļa summas;
- b) precēm ir trūkumi, vai preces neatbilst līguma nosacījumiem;
- c) kompetentās iestādes pieļāvušas kļūdu;
- d) taisnīguma dēļ.

Ja ir samaksāta ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļa summa un attiecīgā muitas deklarācija saskaņā ar 150. pantu tiek atzīta par nederīgu, šo summu atmaksā.

2. Muitas dienesti atmaksā vai atlaiž 1. punktā minēto ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļa summu, ja tā ir EUR 10 vai vairāk, izņemot gadījumus, kad attiecīgā persona lūdz atmaksāt vai atlaist mazāku summu.

3. Ja muitas dienesti uzskata, ka atmaksāšana vai atbrīvojums būtu jādod, pamatojoties uz 119. vai 120. pantu, attiecīgā dalībvalsts kādā no turpmāk minētajiem gadījumiem nosūta lietu Komisijai lēmuma pieņemšanai:

- a) ja muitas dienesti uzskata, ka īpašie apstākļi ir radušies, Komisijai nepildot saistības;
- b) ja muitas dienesti uzskata, ka Komisija pieļāva kļūdu 119. panta nozīmē;
- c) ja lietas apstākļi ir saistīti ar secinājumiem Savienības izmeklēšanā, kas veikta saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 515/97 (1997. gada 13. marts) par dalībvalstu pārvaldes iestāžu savstarpēju palīdzību un šo iestāžu un Komisijas sadarbību, lai nodrošinātu muitas un lauksaimniecības tiesību

aktu pareizu piemērošanu⁽¹⁾ vai saskaņā ar citiem Savienības tiesību aktiem vai nolīgumiem, kurus Savienība noslēgusi ar valstīm vai valstu grupām un kuros ir paredzēta šāda Savienības veikta izmeklēšana;

- d) ja summa, kas attiecīgajai personai varētu būt jāmaksā saistībā ar vienu vai vairākām importa vai eksporta darbībām, kļūdas vai īpašu apstākļu dēļ ir vienāda ar EUR 500 000 vai lielāka.

Neatkarīgi no pirmās daļas lietas nepārsūta šādos gadījumos:

- a) ja Komisija jau ir pieņēmusi lēmumu par lietu, kura skar līdzvērtīgus faktiskos un tiesiskos jautājumus;
- b) ja Komisija jau izskata lietu, kura skar līdzvērtīgus faktiskos un tiesiskos jautājumus.

4. Ievērojot noteikumus par lēmuma pieņemšanas kompetenci, ja muitas dienesti 121. panta 1. punktā norādītajos termiņos paši atklāj, ka saskaņā ar 117., 119. vai 120. pantu ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļa summa ir atmaksājama vai atlaižama, tie to atmaksā vai atbrīvo no tās pēc savas iniciatīvas.

5. Atmaksāšanu vai atbrīvošanu neveic, ja situāciju, kuras dēļ bija paziņots muitas parāds, bija izraisījusi parādnieka krāpnieciska rīcība.

6. Atmaksāšana nerada attiecīgajiem muitas dienestiem pienākumu maksāt procentus.

Tomēr procentus maksā, ja lēmums par atmaksāšanu nav īstenots trīs mēnešos no lēmuma pieņemšanas dienas, izņemot gadījumus, kad šā termiņa neievērošanas cēloņi ir bijuši ārpus muitas dienestu kontroles.

Šādā gadījumā procentus maksā par laiku no dienas, kad beidzas trīs mēnešu laikposms, līdz atmaksāšanas dienai. Procentu likmi nosaka saskaņā ar 112. pantu.

7. Ja muitas dienesti atmaksāšanu vai atbrīvošanu ir veikuši kļūdas dēļ, sākotnējo muitas parādu atjauno, ciktāl tam nav iestājies noilgums saskaņā ar 103. pantu.

⁽¹⁾ OV L 82, 22.3.1997., 1. lpp.

Šādos gadījumos atmaksā visus procentus, kas samaksāti atbilstīgi 5. punkta otrajai daļai.

117. pants

Pārmaksātas ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļa summas

1. Ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļa summu atmaksā vai atbrīvo no tās, ciktāl summa, kas atbilst sākotnēji paziņotajam muitas parādam, pārsniedz maksājamo summu vai ja muitas parāds bija paziņots parādniekam, neievērojot 102. panta 1. punkta c) vai d) apakšpunktu.

2. Ja atmaksāšanas vai atbrīvošanas pieteikums ir pamatots ar faktu, ka brīdī, kad tika pieņemta deklarācija par laišanu brīvā apgrozībā, attiecīgajām precēm tika piemērota pazemināta ievedmuitas nodokļa likme vai ievedmuitas nulles likme saskaņā ar tarifu kvotu, tarifa robežlīmeni vai citiem labvēlīgiem ar tarifu saistītiem pasākumiem, tad nodokli atmaksā vai atlaiž, ja brīdī, kad iesniegts pieteikums, kam pievienoti vajadzīgie dokumenti, ir izpildīts viens no šiem nosacījumiem:

- a) gadījumos, kad piemērota tarifu kvota – kvota vēl nav izsmelta,
- b) citos gadījumos – vēl nav atjaunota parasti piemērotā nodokļa likme.

118. pants

Preces ar trūkumiem vai preces, kas neatbilst līguma nosacījumiem

1. Ievedmuitas nodokļa summu atmaksā vai atbrīvo no tās, ja paziņojums par muitas parādu attiecas uz precēm, no kurām preču importētājs ir atteicies tādēļ, ka preču izlaišanas brīdī tām bijuši trūkumi vai tās nav atbildušas tā līguma nosacījumiem, pamatojoties uz kuru tās bija ievestas.

Par precēm ar trūkumiem uzskata arī preces, kas sabojātas pirms to izlaišanas.

2. Neatkarīgi no 3. punkta ievedmuitas nodokli atmaksā vai atbrīvo no tā ar nosacījumu, ka preces nav bijušas izmantotas, izņemot sākotnēju izmantošanu, kas var būt bijusi vajadzīga, lai konstatētu, ka precēm ir trūkumi vai ka tās neatbilst līguma nosacījumiem, un ar noteikumu, ka tās izved no Savienības muitas teritorijas.

3. Nodokli neatmaksā vai no tā neatbrīvo, ja:

a) uz precēm, pirms to izlaišanas brīvā apgrozībā, attiecināja īpašu pārbaudes procedūru, ja vien netiek noskaidrots, ka preču trūkumus vai neatbilstību līguma nosacījumiem parasti nevarētu noteikt šādu pārbaūžu gaitā;

b) preču trūkumi tika ņemti vērā, izstrādājot līguma nosacījumus, jo īpaši, nosakot cenu, ar kādu preces nodotas muitas procedūrā, kas saistīta ar muitas parāda rašanos; vai

c) pieteikuma iesniedzējs preces pārdod pēc tam, kad ir konstatēti to trūkumi vai neatbilstība līguma nosacījumiem.

4. Pēc attiecīgās personas pieteikuma iesniegšanas muitas dienesti atļauj preces nevis izvest no Savienības muitas teritorijas, bet piemērot tām ieviešanas pārstrādei procedūru, tostarp – lai tās iznīcinātu, vai ārējā tranzīta, muitas noliktavas vai brīvās zonas procedūru.

119. pants

Kompetentu iestāžu pieļauta kļūda

1. Gadījumos, kas nav minēti 116. panta 1. punkta otrajā daļā un 117., 118. un 120. pantā, ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļa summu atmaksā vai atbrīvo no tās, ja kompetentu iestāžu pieļautas kļūdas dēļ summa, kas atbilst sākotnēji paziņotajam muitas parādam, ir bijusi zemāka par maksājamo summu, ar noteikumu, ka ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) parādnieks nevarēja normālos apstākļos šo kļūdu atklāt; un

b) parādnieks ir rīkojies labticīgi.

2. Ja nav izpildīti 117. panta 2. punktā minētie nosacījumi, nodokli atmaksā vai atlaiž, ja precēm nulles likme vai pazeminātā likme nav piemērota muitas dienestu kļūdas dēļ un muitas deklarācijā par laišanu brīvā apgrozībā bija iekļauti visi dati un tai pievienoti visi dokumenti, kas vajadzīgi pazeminātās likmes vai nulles likmes piemērošanai.

3. Ja preferenciālais režīms precēm ir piešķirts, pamatojoties uz administratīvas sadarbības sistēmu, kurā iesaistītas iestādes, kas atrodas valstī vai teritorijā ārpus Savienības muitas teritorijas, uzskata, ka tad, ja šādas iestādes ir izsniegušas sertifikātu un ir konstatēts, ka šis sertifikāts ir nepareizs, tā ir kļūda, ko nevarēja normālos apstākļos atklāt 1. punkta a) apakšpunkta nozīmē.

Tomēr nepareiza sertifikāta izsniegšanu neuzskata par kļūdu, ja šāda sertifikāta pamatā ir nepatiesi fakti, ko sniedzis eksportētājs, izņemot gadījumus, kad ir acīm redzams, ka izdevējistādes apzinājās vai tām būtu bijis jāapzinās, ka preces neatbilst preferenciālā režīma piešķiršanas nosacījumiem.

Uzskata, ka parādnieks ir rīkojies labticīgi, ja tas var pierādīt, ka attiecīgo tirdzniecības darījumu laikā tas ar pienācīgu rūpību ir veicis visu iespējamo, lai pārliecinātos, ka ir izpildīti visi preferenciālā režīma nosacījumi.

Parādnieks nevar atsaukties uz savu labticību, ja Komisija *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* ir publicējusi paziņojumu, norādot, ka ir pamats šaubām par to, vai saņēmēja valsts vai teritorija pareizi piemēro preferenciālo sistēmu.

120. pants

Taisnīgums

1. Gadījumos, kas nav minēti 116. panta 1. punkta otrajā daļā un 117., 118. un 119. pantā, ievadmuitas vai izvedmuitas nodokļa summu atmaksā vai atbrīvo no tās taisnīguma dēļ, ja muitas parāds ir radies īpašos apstākļos, kuros parādniekam nevar piedēvēt ne krāpšanu, ne acimredzamu nolaidību.

2. Panta 1. punktā minēto īpašo apstākļu esamību nosaka tad, kad no lietas apstākļiem ir skaidrs, ka parādnieks ir īpašā situācijā salīdzinājumā ar citiem uzņēmējiem, kas veic tādu pašu darījumdarbību, un ka gadījumā, ja šādu apstākļu nebūtu, parādnieks nebūtu nelabvēlīgākā situācijā ievadmuitas vai izvedmuitas nodokļa summas iekasēšanas dēļ.

121. pants

Atmaksāšanas un atbrīvojuma kārtība

1. Pieteikumus par nodokļa atmaksāšanu vai atbrīvojumu no tā saskaņā ar 116. pantu iesniedz muitas dienestos šādos termiņos:

- a) ievadmuitas vai izvedmuitas nodokļa summu pārmaksas, kompetento iestāžu pieļautas kļūdas gadījumā vai taisnīguma dēļ – trīs gadu laikā no muitas parāda paziņošanas dienas;
- b) preču ar trūkumiem vai līguma nosacījumiem neatbilstīgu preču gadījumā – viena gada laikā no muitas parāda paziņošanas dienas;

- c) ja muitas deklarācija atzīta par nederīgu – termiņā, kas paredzēts noteikumos, kurus piemēro atzīšanai par nederīgu.

Pirmās daļas a) un b) apakšpunktā minētos termiņus pagarina, ja pieteikuma iesniedzējs sniedz pierādījumus, ka pieteikumu noteiktajā termiņā tas nav varējis iesniegt neparedzētu apstākļu vai nepārvaramas varas dēļ.

2. Ja muitas dienesti, pamatojoties uz sniegtajiem pierādījumiem, nevar piešķirt ievadmuitas vai izvedmuitas nodokļa summas atmaksāšanu vai atbrīvošanu no tās, tiem ir jāizskata atmaksāšanas vai atbrīvošanas pieteikuma pamatotība, ņemot vērā citus atmaksāšanas vai atbrīvojuma iemeslus, kā izklāstīts 116. pantā.

3. Ja saskaņā ar 44. pantu ir iesniegta pārsūdzība saistībā ar paziņojumu par muitas parādu, 1. punkta pirmajā daļā noteikto termiņu aptur uz pārsūdzības izskatīšanas laiku, sākot no dienas, kad pārsūdzība ir iesniegta.

4. Ja muitas dienests piešķir atmaksu vai atbrīvošanu saskaņā ar 119. un 120. pantu, attiecīgā dalībvalsts par to informē Komisiju.

122. pants

Pilnvaru deleģēšana

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 284. pantu, nosakot noteikumus, kurus tai jāievēro, kad tā pieņem 116. panta 3. punktā minēto lēmumu, un jo īpaši par šādām jomām:

- a) nosacījumi lietas pieņemšanai;
- b) lēmuma pieņemšanas termiņš un minētā termiņa apturēšana;
- c) paziņojums par iemesliem, ar kuriem Komisija ir iecerējusi pamatot savu lēmumu, pirms lēmuma pieņemšanas, kas nelabvēlīgi ietekmētu attiecīgo personu;
- d) paziņojums par lēmumu;
- e) lēmuma nepieņemšanas vai šāda lēmuma nepaziņošanas sekas.

123. pants

Īstenošanas pilnvaru piešķiršana

1. Komisija ar īstenošanas aktiem precizē procedūras noteikumus par:

- a) 116. pantā minēto atmaksu un atbrīvošanu;
- b) Komisijas informēšanu saskaņā ar 121. panta 4. punktu un par informāciju, kas jāsniedz.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 285. panta 4. punktā minēto pārbaudes procedūru.

2. Komisija ar īstenošanas aktiem pieņem lēmumu, kas minēts 116. panta 3. punktā.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 285. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru.

Ja 285. panta 1. punktā minētās komitejas atzinums jāsaņem, izmantojot rakstisko procedūru, tiek piemērots 285. panta 6. punkts.

4. NODAĻA

Muitas parāda dzēšana

124. pants

Dzēšana

1. Neskarot spēkā esošos noteikumus muitas parādam atbilstīgās ievadmuitas vai izvedmuitas nodokļa summas neatgūšanai tiesā konstatētas parādnieka maksātspējas gadījumā, ievadmuitas vai izvedmuitas parāds tiek dzēsts jebkurā no šādiem veidiem:

- a) gadījumā, ja parādniekam vairs nevar paziņot par muitas parādu saskaņā ar 103. pantu;
- b) samaksājot ievadmuitas vai izvedmuitas nodokļa summu;
- c) atlaižot ievadmuitas vai izvedmuitas nodokļa summu, ievērojot 5. punktu;
- d) ja attiecībā uz precēm, kas deklarētas kādai muitas procedūrai, saskaņā ar kuru rodas pienākums samaksāt ievadmuitas vai izvedmuitas nodokli, muitas deklarācija tiek atzīta par nederīgu;

e) ja preces, par kurām maksājams ievadmuitas vai izvedmuitas nodoklis, tiek konfiscētas vai aizturētas un vienlaicīgi vai vēlāk konfiscētas;

f) ja preces, par kurām maksājams ievadmuitas vai izvedmuitas nodoklis, tiek iznīcinātas muitas pārraudzībā vai ja no tām atsakās par labu valstij;

g) ja preču pazušānu vai tiesību aktos muitas jomā paredzēto pienākumu neizpildi rada tas, ka preces tiek pilnībā iznīcinātas vai neglābjami zaudētas savu faktisko īpašību, neparedzamu apstākļu vai nepārvaramas varas dēļ vai arī muitas dienestu norādījumu rezultātā; šajā apakšpunktā preces uzskata par neglābjami zaudētām, ja tās ir kļuvušas tādas, ka neviena persona tās vairs nevar izmantot;

h) ja muitas parāds bija radies atbilstīgi 79. vai 82. pantam un ir izpildīti šādi nosacījumi:

i) pienākumu neizpilde, kuras dēļ radies muitas parāds, nav nopietni ietekmējusi attiecīgās muitas procedūras pareizu darbību un nav bijis mēģinājums krāpt;

ii) turpmāk tiek veiktas visas vajadzīgās formalitātes, lai noregulētu šādu preču stāvokli;

i) ja preces, kas bija laistas brīvā apgrozībā ar atbrīvojumu no nodokļa vai ar samazinātu ievadmuitas nodokļa likmi sakarā ar to galapatēriņu, ir izvestas ar muitas dienestu atļauju;

j) ja tas bija radies atbilstīgi 66. pantam un ja veiktās formalitātes, lai piešķirtu minētajā pantā paredzēto tarifa preferenču režīmu, tiek anulētas;

k) ja, ievērojot 6. punktu, muitas parāds bija radies atbilstīgi 79. pantam un muitas dienestiem ir sniegti pietiekami pierādījumi, ka preces nav izmantotas vai patērētas un ka tās ir izvestas no Savienības muitas teritorijas.

2. Muitas parādu tomēr neuzskata par dzēstu 1. punkta e) apakšpunktā minētajos gadījumos saistībā ar sankciju noteikšanu par muitas pārkāpumiem, ja saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem ievadmuitas vai izvedmuitas nodoklis vai muitas parāda esamība ir pamats sankciju noteikšanai.

3. Ja muitas parādu dzēs saskaņā ar 1. punkta g) apakšpunktu attiecībā uz precēm, kas laistas brīvā apgrozībā ar atbrīvojumu no nodokļa vai ar samazinātu ievadmuitas nodokļa likmi sakarā ar to galapatēriņu, visus šo preču iznīcināšanas rezultātā radušos atkritumus vai lūžņus uzskata par ārpussavienības precēm.

4. Piemēro spēkā esošos noteikumus par standarta likmēm attiecībā uz neatgriežamiem zaudējumiem preču pašu rakstura dēļ, ja attiecīgā persona nepierāda, ka faktiskais zudums pārsniedz to, kas aprēķināts, attiecīgajām precēm piemērojot standarta likmi.

5. Ja par muitas parādam atbilstīgās ievadmuitas vai izvedmuitas nodokļa summas samaksu atbildīgas ir vairākas personas un tiek piešķirts atbrīvojums, muitas parādu dzēs tikai attiecībā uz to personu vai personām, kurām atbrīvojums ir piešķirts.

6. Panta 1. punkta k) apakšpunktā minētajā gadījumā muitas parādu nedzēs attiecībā uz personu vai personām, kuras bija mēģinājušas krāpt.

7. Ja muitas parāds bija radies atbilstīgi 79. pantam, to dzēs attiecībā uz personu, kuras rīcībā nebija nekāda mēģinājuma krāpt un kura devusi ieguldījumu cīņā pret krāpšanu.

125. pants

Sankciju piemērošana

Ja muitas parāds tiek dzēsts, pamatojoties uz 124. panta 1. punkta h) apakšpunktu, dalībvalstīm nav liegts piemērot sankcijas par tiesību aktu muitas jomā neievērošanu.

126. pants

Pilnvaru deleģēšana

Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 284. pantu pieņemt deleģētos aktus, lai noteiktu to neizpildīto prasību sarakstu, kam nav būtiskas ietekmes uz attiecīgo muitas procedūru pareizu darbību, un papildinātu 124. panta 1. punkta h) apakšpunkta i) punktu.

IV SADAĻA

SAVIENĪBAS MUITAS TERITORIJĀ IEVESTAS PRECES

1. NODAĻA

Ievešanas kopsavilkuma deklarācija

127. pants

Ievešanas kopsavilkuma deklarācijas iesniegšana

1. Savienības muitas teritorijā ievestās preces uzrāda ievēšanas kopsavilkuma deklarācijā.

2. No pienākuma, kas minēts 1. punktā, atbrīvo:

a) transportlīdzekļus un ar tiem pārvadātas preces, kas tikai šķērso Savienības muitas teritorijas teritoriālos ūdeņus vai gaisa telpu, neapstājoties minētajā teritorijā; un

b) citos gadījumos, ja to pienācīgi pamato preču vai pārvadājuma veids vai nosaka starptautiski līgumi.

3. Ievešanas kopsavilkuma deklarāciju iesniedz pirmajā ievēšanas muitas iestādē konkrētā termiņā pirms preču ievēšanas Savienības muitas teritorijā.

Muitas dienesti var atļaut, ka ievēšanas kopsavilkuma deklarāciju iesniedz citā muitas iestādē, ar noteikumu, ka pēdējā nekavējoties paziņo vai elektroniski dara pieejamus pirmajai ievēšanas muitas iestādei vajadzīgos datus.

4. Ievēšanas kopsavilkuma deklarāciju iesniedz pārvadātājs.

Neatkarīgi no pārvadātāja pienākumiem ievēšanas kopsavilkuma deklarāciju var iesniegt kāda no šīm personām:

a) importētājs vai preču saņēmējs, vai cita persona, kuras vārdā vai kuras uzdevumā darbojas pārvadātājs;

b) jebkura persona, kas var uzrādīt attiecīgās preces vai nodrošināt to uzrādīšanu ievēšanas muitas iestādei.

5. Ievēšanas kopsavilkuma deklarācijās ietver datus, kas vajadzīgi drošības un drošuma apsvērumu dēļ veiktai riska analīzei.

6. Konkrētos gadījumos, kad no 4. punktā minētajām personām nevar iegūt visus 3.b punktā minētos datus, citām personām, kurām ir šie dati un attiecīgas tiesības tos sniegt, var tikt noteikta prasība sniegt šos datus.

7. Muitas dienesti var pieļaut, ka tirdzniecības, ostas vai transporta informācijas sistēmas izmanto, lai iesniegtu ievēšanas kopsavilkuma deklarāciju, ar noteikumu, ka šādās sistēmās ir šādai deklarācijai nepieciešamie dati un ka minētie dati ir pieejami konkrētā termiņā, pirms preces ievē Savienības muitas teritorijā.

8. Muitas dienesti var piekrist, ka ievēšanas kopsavilkuma deklarācijas iesniegšanu aizstāj ar paziņojuma iesniegšanu un piekļuvi ievēšanas kopsavilkuma deklarācijas datiem uzņēmēja datorsistēmā.

128. pants

Riska analīze

Muitas iestāde, kas minēta 127. panta 3. punktā, konkrētā termiņā nodrošina, ka tiek veikta riska analīze, galvenokārt drošības un drošuma nolūkos, pamatojoties uz 127. panta 1. punktā minēto ievēšanas kopsavilkuma deklarāciju vai 127. panta 8. punktā minētajiem datiem, kā arī veic nepieciešamos pasākumus, pamatojoties uz minētās riska analīzes rezultātiem.

129. pants

Ievēšanas kopsavilkuma deklarācijas grozīšana un atzīšana par nederīgu

1. Pēc deklarētāja pieteikuma tam pēc deklarācijas iesniegšanas var atļaut grozīt vienu vai vairākus ievēšanas kopsavilkuma deklarācijas datus.

Nekādi grozījumi nav iespējami pēc jebkura no šādiem gadījumiem:

- a) muitas dienesti ievēšanas kopsavilkuma deklarētājam ir paziņojuši par nodomu pārbaudīt preces;
- b) muitas dienesti ir konstatējuši, ka dati muitas ievēšanas kopsavilkuma deklarācijā nav patiesi;
- c) preces jau ir uzrādītas muitai.

2. Ja preces, par kurām ir iesniegta ievēšanas kopsavilkuma deklarācija, nav ievestas Savienības muitas teritorijā, muitas iestādes šo deklarāciju atzīst par nederīgu katrā no šādiem gadījumiem:

- a) saņemot deklarētāja pieteikumu;
- b) 200 dienu laikā pēc deklarācijas iesniegšanas.

130. pants

Deklarācijas, kuras iesniedz ievēšanas kopsavilkuma deklarācijas vietā

1. Regulas 127. panta 3. punktā minētā muitas iestāde var piešķirt atbrīvojumu no ievēšanas kopsavilkuma deklarācijas iesniegšanas attiecībā uz precēm, par kurām pirms deklarācijas iesniegšanas termiņa beigām ir iesniegta muitas deklarācija. Šajā gadījumā muitas deklarācijā ir vismaz tie dati, kas vajadzīgi ievēšanas kopsavilkuma deklarācijai. Līdz brīdim, kad muitas deklarācija tiek pieņemta saskaņā ar 148. pantu, tai ir ievēšanas kopsavilkuma deklarācijas statuss.

2. Regulas 127. panta 3. punktā minētā muitas iestāde var piešķirt atbrīvojumu no ievēšanas kopsavilkuma deklarācijas iesniegšanas attiecībā uz precēm, par kurām pirms deklarācijas iesniegšanas termiņa beigām ir iesniegta pagaidu uzglabāšanas deklarācija. Minētajā deklarācijā ir vismaz tie dati, kas vajadzīgi ievēšanas kopsavilkuma deklarācijai. Līdz laikam, kad deklarētās preces tiek iesniegtas muitai saskaņā ar 139. pantu, pagaidu uzglabāšanas deklarācijai ir ievēšanas kopsavilkuma deklarācijas statuss.

131. pants

Pilnvaru deleģēšana

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 284. pantu, lai noteiktu:

- a) gadījumus, kad saskaņā ar 127. panta 2. punkta c) apakšpunktu tiek piešķirts atbrīvojums no ievēšanas kopsavilkuma deklarācijas iesniegšanas pienākuma;
- b) konkrētu termiņu, kurš minēts 127. panta 3. un 7. punktā un kurā jāiesniedz ievēšanas kopsavilkuma deklarācija pirms preču ievēšanas Savienības muitas teritorijā, ņemot vērā preču vai pārvadājuma veidu;
- c) gadījumus, kas minēti 127. panta 6. punktā, un citas personas, kurām šajos gadījumos var prasīt sniegt ievēšanas kopsavilkuma deklarācijas datus.

132. pants

Īstenošanas pilnvaru piešķiršana

Komisija ar īstenošanas aktiem precizē:

- a) procedūras noteikumus attiecībā uz ievēšanas kopsavilkuma deklarācijas iesniegšanu, kas minēta 127. pantā;

- b) procedūras noteikumus un ieviešanas kopsavilkuma deklarācijas datu sniegšanu, ko veic 127. panta 6. punktā minētās citas personas;
- c) termiņu, kurā jāveic riska analīzes, un vajadzīgos pasākumus, kas jāveic saskaņā ar 128. pantu;
- d) procedūras noteikumus ieviešanas kopsavilkuma deklarācijas grozīšanai saskaņā ar 129. panta 1. punktu;
- e) procedūras noteikumus ieviešanas kopsavilkuma deklarācijas atzīšanai par nederīgu saskaņā ar 129. panta 2. punktu, ņemot vērā preču ieviešanas pareizu pārvaldību.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 285. panta 4. punktā minēto pārbaudes procedūru.

2. NODAĻA

Preču atvešana

1. Iedaļa

Preču ieviešana Savienības muitas teritorijā

133. pants

Paziņojums par jūras kuģa vai gaisa kuģa ierašanos

1. Jūras kuģa vai gaisa kuģa, kurš ierodas Savienības muitas teritorijā, operators paziņo par ierašanos pirmajai ieviešanas muitas iestādei, kad transportlīdzeklis ierodas.

Ja informācija par jūras kuģa vai gaisa kuģa ierašanos muitas dienestiem ir pieejama, tie var atteikties no pirmajā daļā minētā paziņojuma.

2. Muitas dienesti var atļaut, lai ostu vai lidostu sistēmas vai citas pieejamās informēšanas metodes izmantotu, lai paziņotu par transportlīdzekļu ierašanos.

134. pants

Muitas uzraudzība

1. Preces, kas ievestas Savienības muitas teritorijā, no to ieviešanas brīža ir muitas uzraudzībā, un tās var pakļaut muitas kontrolei. Vajadzības gadījumā tās pakļauj aizliegumiem un ierobežojumiem, ko pamato, inter alia, ar sabiedrības morāli, sabiedrisko kārtību vai sabiedrības drošību, cilvēku, dzīvnieku vai augu dzīvības un veselības aizsardzību, vides aizsardzību,

tādu nacionālo bagātību aizsardzību, kurām ir mākslas, vēstures vai arheoloģiska vērtība, un rūpnieciskā vai komerciālā īpašuma aizsardzību, ietverot kontroli attiecībā uz narkotisko vielu prekursoriem, precēm, ar kurām ir pārkāptas dažas intelektuālā īpašuma tiesības, un skaidru naudu, kā arī attiecībā uz tām īsteno zivsaimniecības saglabāšanas un pārvaldības pasākumus un tirdzniecības politikas pasākumus.

Preces paliek muitas uzraudzībā tik ilgi, cik vajadzīgs, lai noteiktu to muitas statusu, un tās neizņem no muitas uzraudzības bez muitas dienestu atļaujas.

Neskarot 254. pantu, Savienības preces nav muitas uzraudzībā, tiklīdz ir noteikts to muitas statuss.

Ārpus Savienības preces paliek muitas uzraudzībā, līdz tiek mainīts to muitas statuss vai tās tiek izvestas no Savienības muitas teritorijas, vai iznīcinātas.

2. Muitas uzraudzībā esošu preču valdītājs ar muitas dienestu atļauju var jebkurā laikā preces pārbaudīt vai ņemt paraugus, jo īpaši, lai noteiktu šo preču tarifa klasifikāciju, muitas vērtību vai muitas statusu.

135. pants

Nogādāšana piemērotā vietā

1. Persona, kas ievēd preces Savienības muitas teritorijā, tās nekavējoties nogādā pa muitas dienestu noteiktu maršrutu un saskaņā ar šo dienestu norādījumiem, ja tādi ir doti, uz muitas dienestu norādītu muitas iestādi vai jebkuru citu šo dienestu norādītu vai apstiprinātu vietu, vai uz brīvo zonu.

2. Preces, ko ievēd brīvajā zonā, ievēd šajā zonā tieši, pa jūru vai pa gaisu, vai – ja tās ievēd pa sauszemi – nešķērsojot citu Savienības muitas teritorijas daļu, gadījumos, kad brīvā zona piekļaujas dalībvalsts sauszemes robežai ar trešo valsti.

3. Ikviens persona, kas uzņemas atbildību par preču pārvadāšanu pēc tam, kad tās ir ievestas Savienības muitas teritorijā, kļūst atbildīga par 1. un 2. punktā noteikto pienākumu izpildi.

4. Precēm, kuras vēl atrodas ārpus Savienības muitas teritorijas, bet kuras tomēr var tikt pakļautas dalībvalsts muitas dienestu muitas kontrolei saskaņā ar nolīgumu, kas noslēgts ar attiecīgo valsti vai teritoriju ārpus Savienības muitas teritorijas, piemēro tādas pašas pasākumus kā precēm, kuras ievēd Savienības muitas teritorijā.

5. Panta 1. un 2. punkts neliedz piemērot īpašus noteikumus attiecībā uz pierobežas satiksmē, pa cauruļvadiem vai vadiem transportētām precēm, kā arī attiecībā uz jebkuru citu sūtījumu arniecīgu saimniecisku nozīmi, piemēram, vēstulēm, pastkartēm un iespieddarbiem un to elektroniskajiem ekvivalentiem citos informācijas nesējos, vai uz ceļotāju pārvadātām precēm, ja vien tādējādi netiek apdraudēta muitas uzraudzība un muitas kontroles iespējas.

6. Panta 1. punkts neattiecas uz tādiem transportlīdzekļiem un precēm, ko ar tiem pārvadā, kuri tikai šķērso Savienības muitas teritorijas teritoriālos ūdeņus vai gaisa telpu, minētajā teritorijā neapstājoties.

136. pants

Gaisa un jūras pārvadājumu pakalpojumi Savienības iekšienē

Regulas 127. līdz 130. pants un 133. pants, 135. panta 1. punkts un 137., 139. līdz 141. pants un 149. pants līdz 155. pants neattiecas uz ārpussavienības precēm un 132. pantā minētajām precēm, kas uz laiku ir izvestas no Savienības muitas teritorijas, pārvietojot tās starp diviem punktiem šajā teritorijā pa jūru vai pa gaisu, ar noteikumu, ka tās pārvadātas pa tiešu maršrutu, neapstājoties ārpus Savienības muitas teritorijas.

137. pants

Nogādāšana īpašos apstākļos

1. Ja neparedzamu apstākļu vai nepārvaramas varas dēļ 135. panta 1. punktā noteiktos pienākumus nevar izpildīt, persona, kam šie pienākumi ir jāpilda, vai jebkura cita persona, kura rīkojas tās uzdevumā, nekavējoties paziņo muitas dienestiem par radušos situāciju. Ja minēto neparedzamo apstākļu vai nepārvaramas varas dēļ preces nav pilnībā gājušas bojā, muitas dienestiem paziņo arī precizu to atrašanās vietu.

2. Ja neparedzamu apstākļu vai nepārvaramas varas dēļ kuģis vai gaisa kuģis, uz kuru attiecas 135. panta 6. punkts, ir spiests piestāt ostā vai uz laiku nolaisties Savienības muitas teritorijā un 135. panta 1. punktā noteiktos pienākumus nav iespējams izpildīt, persona, kas ievedusi kuģi vai gaisa kuģi Savienības muitas teritorijā, vai jebkura cita persona, kura rīkojas tās uzdevumā, nekavējoties paziņo muitas dienestiem par radušos situāciju.

3. Muitas dienesti nosaka pasākumus, kas jāveic, lai nodrošinātu muitas uzraudzību 1. punktā minētajām precēm vai – 2. punktā minētajos apstākļos – kuģim vai gaisa kuģim un visām precēm, kas tajā atrodas, un lai nodrošinātu, ka tos vajadzības gadījumā pēc tam nogādā muitas iestādē vai citā šo dienestu norādītā vai apstiprinātā vietā.

138. pants

Īstenošanas pilnvaru piešķiršana

Komisija ar īstenošanas aktiem precizē procedūras noteikumus attiecībā uz:

a) ierašanās paziņojumu, kas minēts 133. pantā;

b) 135. panta 5. punktā minēto preču nogādāšanu.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 285. panta 4. punktā minēto pārbaudes procedūru.

2. Iedaļa

Preču uzrādīšana, izkraušana un pārbaude

139. pants

Preču uzrādīšana muitai

1. Savienības muitas teritorijā ievestas preces tūlīt pēc to nogādāšanas norādītajā muitas iestādē vai jebkurā citā muitas dienestu norādītā vai apstiprinātā vietā, vai brīvajā zonā muitai uzrāda vienu no šādām personām:

a) persona, kas ir ievedusi preces Savienības muitas teritorijā;

b) persona, kuras vārdā vai kuras uzdevumā rīkojas persona, kas ir ievedusi preces minētajā teritorijā;

c) persona, kas ir uzņēmusies atbildību par preču pārvadāšanu pēc tam, kad tās tika ievestas Savienības muitas teritorijā.

2. Preces, kas Savienības muitas teritorijā ir ievestas pa jūru vai pa gaisu un kas pārvadāšanas vajadzībām paliek tajā pašā transportlīdzeklī, muitai uzrāda tikai tajā ostā vai lidostā, kurā preces izkrauj vai pārkrauj. Tomēr preces, kuras ievēd Savienības muitas teritorijā un kuras pārvadājuma gaitā izkrauj un atkārtoti iekrauj tajā pašā transportlīdzeklī, lai būtu iespējams izkraut vai iekraut citas preces, minētajā ostā vai lidostā neuzrāda muitai.

3. Neatkarīgi no 1. punktā minētajiem personas pienākumiem preces tās vietā var uzrādīt vienu no šādām personām:

a) jebkura persona, kas precēm tūlīt piemēro muitas procedūru;

b) persona, kam ir uzglabāšanas vietu darbības atļauja, vai jebkura persona, kura darbojas brīvajā zonā.

4. Persona, kura uzrāda preces, izdara atsauci uz ievešanas kopsavilkuma deklarāciju vai muitas deklarāciju, vai – 130. pantā minētajos gadījumos – pagaidu uzglabāšanas deklarāciju, kas bijusi iesniegta attiecībā uz šīm precēm, izņemot, ja tiek dots atbrīvojums no pienākuma iesniegt ievešanas kopsavilkuma deklarāciju.

5. Ja muitai tiek uzrādītas ārpussavienības preces, kurām nav ievešanas kopsavilkuma deklarācijas, un izņemot gadījumus, kad tiek piešķirts atbrīvojums no pienākuma iesniegt šādu deklarāciju, kāda no 127. panta 3.a punktā minētajām personām, neskarot 127. panta 6. punktu, nekavējoties iesniedz šādu deklarāciju vai tās vietā iesniedz muitas deklarāciju vai pagaidu uzglabāšanas deklarāciju.

6. Panta 1. punkts neliedz piemērot īpašus noteikumus attiecībā uz pierobežas satiksmē, pa cauruļvadiem vai vadiem transportētām precēm, kā arī attiecībā uz jebkuru citu sūtījumu arniecīgu saimniecisku nozīmi, piemēram, vēstulēm, pastkartēm un iespieddarbiem un to elektroniskiem ekvivalentiem uz citiem datu nesējiem vai uz ceļotāju pārvadātām precēm, ja vien tādējādi netiek apdraudēta muitas uzraudzība un muitas kontroles iespējas.

7. Preces, kas uzrādītas muitai, bez muitas dienestu atļaujas nepārvieta no vietas, kur tās tika uzrādītas.

140. pants

Preču izkraušana un pārbaude

1. Preces izkrauj vai pārkrauj no transportlīdzekļa, ar kuru tās tiek vestas, vienīgi ar muitas dienestu atļauju šo dienestu norādītās vai apstiprinātās vietās.

Tomēr šāda atļauja nav vajadzīga, ja draud nenovēršamas briesmas un preces tāpēc nekavējoties ir pilnībā vai daļēji jāizkrauj. Šādā gadījumā par to uzreiz informē muitas dienestus.

2. Muitas dienesti var jebkurā laikā pieprasīt preces izkraut un izsaiņot, lai pārbaudītu tās, ņemtu to paraugus vai pārbaudītu transportlīdzekli, ar kuru tās tiek vestas.

141. pants

Tranzītā pārvadātas preces

1. Regulas 135. panta 2.līdz 6. punktu, 139., 140. pantu un 144. līdz 149. pantu nepiemēro, ja Savienības muitas teritorijā ievēd preces, kam jau ir piemērota tranzīta procedūra.

2. Regulas 140. pantu un 144.d līdz 149. pantu piemēro ārpussavienības precēm, ko pārvieto saskaņā ar tranzīta procedūru, tiklīdz šīs preces ir uzrādītas galamērķa muitas iestādei Savienības muitas teritorijā, saskaņā ar noteikumiem, kas reglamentē tranzīta procedūru.

142. pants

Pilnvaru deleģēšana

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 284. pantu, lai noteiktu, ar kādiem nosacījumiem apstiprina 139. panta 1. punktā minētās vietas.

143. pants

Īstenošanas pilnvaru piešķiršana

Komisija ar īstenošanas aktiem precizē procedūras noteikumus attiecībā uz preču uzrādīšanu muitai, kā minēts 139. pantā.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 285. panta 4. punktā minēto pārbaudes procedūru.

3. Iedaļa

Preču pagaidu uzglabāšana

144. pants

Preces pagaidu uzglabāšanā

Ārpussavienības preces atrodas pagaidu uzglabāšanā no brīža, kad tās uzrāda muitai.

145. pants

Pagaidu uzglabāšanas deklarācija

1. Ārpussavienības preces, ko uzrāda muitai, ietver pagaidu uzglabāšanas deklarācijā, kurā iekļauj visu informāciju, kas vajadzīga, lai varētu piemērot noteikumus, ar kuriem reglamentē pagaidu uzglabāšanu.

2. Dokumentus, kas attiecas uz precēm pagaidu uzglabāšanā, iesniedz muitas dienestiem, ja tā noteikts Savienības tiesību aktos vai ja tas vajadzīgs muitas kontrolei.

3. Pagaidu uzglabāšanas deklarāciju iesniedz kāda no 139. panta 1. vai 2. punktā minētajām personām, vēlākais, kad preces uzrāda muitai.

4. Pagaidu uzglabāšanas deklarācijā, ja netiek piešķirts atbrīvojums no pienākuma iesniegt ievešanas kopsavilkuma deklarāciju, iekļauj atsauci uz ikvienu ievešanas kopsavilkuma deklarāciju, kas iesniegta par precēm, kuras uzrādītas muitai, izņemot gadījumus, kad tās jau ir bijušas pagaidu uzglabāšanā vai tām piemērota muitas procedūra un tās nav izvestas no Savienības muitas teritorijas.

5. Muitas dienesti var pieņemt, ka pagaidu uzglabāšanas deklarācija ir arī viens no šādiem dokumentiem:

- a) atsauce uz kādu ievešanas kopsavilkuma deklarāciju, kas iesniegta par attiecīgajām precēm un papildināta ar informāciju, kura sniedzama pagaidu uzglabāšanas deklarācijā;
- b) paziņojums vai cits transporta dokuments, ja tajā ir iekļauta informācija, kas vajadzīga deklarācijā par pagaidu ievešanu, tostarp atsauce uz ikvienu attiecīgo preču ievešanas kopsavilkuma deklarāciju.

6. Muitas dienesti var pieņemt, ka tirdzniecības, ostas vai transporta informācijas sistēmas izmanto, lai iesniegtu pagaidu uzglabāšanas deklarāciju, ja tajās ir šādi deklarācijai nepieciešamie dati un tie ir pieejami saskaņā ar 3. punktu.

7. Regulas 188. līdz 193. pantu piemēro pagaidu uzglabāšanas deklarācijai.

8. Pagaidu uzglabāšanas deklarāciju var izmantot arī šādiem mērķiem:

- a) kā ierašanās paziņojumu, kas minēts 133. pantā; vai
- b) preču uzrādīšanai muitā, kā minēts 139. pantā, ja deklarācija atbilst nosacījumiem, kas izklāstīti minētajos noteikumos.

9. Pagaidu uzglabāšanas deklarāciju nepieprasa gadījumos, kad vēlākais laikā, kad preces tiek uzrādītas muitai, to muitas statuss kā Savienības preces ir noteikts saskaņā ar 153. un 156. pantu.

10. Muitas dienesti patur pagaidu uzglabāšanas deklarāciju, vai tā ir tiem pieejama, lai pārbaudītu, vai precēm, uz kurām tā attiecas, pēc tam piemēro muitas procedūru, vai tās izved atpakaļ saskaņā ar 149. pantu.

11. Piemērojot 1. līdz 10. punktu, ja ārpussavienības preces, kuras pārvadā atbilstīgi tranzīta procedūrai, Savienības muitas teritorijā uzrāda muitai galamērķa iestādē, attiecīgās tranzīta darbības datus uzskata par pagaidu uzglabāšanas deklarāciju ar noteikumu, ka tie atbilst šajā nolūkā noteiktajām prasībām. Tomēr preču valdītājs var iesniegt pagaidu uzglabāšanas deklarāciju pēc tranzīta procedūras beigām.

146. pants

Pagaidu uzglabāšanas deklarācijas grozīšana un atzīšana par nederīgu

1. Ja deklarētājs iesniedz attiecīgu pieteikumu, tam pēc pagaidu uzglabāšanas deklarācijas iesniegšanas atļauj grozīt vienu vai vairākus deklarācijas datus. Deklarāciju negroza tā, lai tā attiektos uz precēm, kas nav bijušas tajā sākotnēji iekļautas.

Nekādi grozījumi nav iespējami pēc jebkura no šādiem gadījumiem:

- a) muitas dienesti deklarētājam ir paziņojuši par nodomu pārbaudīt preces;
- b) muitas dienesti ir konstatējuši, ka dati deklarācijā nav patiesi.

2. Ja preces, par kurām ir iesniegta pagaidu uzglabāšanas deklarācija, netiek uzrādītas muitai, muitas dienesti attiecīgo deklarāciju atzīst par nederīgu katrā no šādiem gadījumiem:

- a) saņemot deklarētāja pieteikumu;
- b) 30 dienu laikā pēc deklarācijas iesniegšanas.

147. pants

Preču pagaidu uzglabāšanas nosacījumi un pienākumi

1. Preču pagaidu uzglabāšana notiek vienīgi pagaidu uzglabāšanas vietās saskaņā ar 148. pantu vai attiecīgos gadījumos – citās vietās, kuras norādījuši vai apstiprinājuši muitas dienesti.

2. Neskarot 134. panta 2. punktu, preces pagaidu uzglabāšanā pakļauj vienīgi tādiem apstrādes veidiem, kas nodrošina to saglabāšanu nemainītā veidā, nepārveidojot to izskatu vai tehniskās īpašības.

3. Regulas 148. pantā minētais atļaujas turētājs vai persona, kas uzglabā preces gadījumos, kad preces tiek uzglabātas citās vietās, kuras norādījuši vai apstiprinājuši muitas dienesti, ir atbildīga par visām turpmāk norādītajām darbībām:

a) nodrošināt, ka pagaidu uzglabāšanā esošas preces netiek izņemtas no muitas uzraudzības;

b) pildīt pienākumus, kas rodas no preču uzglabāšanas pagaidu uzglabāšanas vietās.

4. Muitas dienesti saskaņā ar 197., 198. un 199. pantu nekaņējoties veic visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai noregulētu tādu preču stāvokli, kurām dažādu iemeslu dēļ nav iespējama pagaidu uzglabāšana.

148. pants

Pagaidu uzglabāšanas vietu darbības atļauja

1. Pagaidu uzglabāšanas vietu darbībai ir vajadzīga muitas dienestu izdota atļauja. Šāda atļauja nav vajadzīga, ja uzglabāšanas vietas turētājs ir pats muitas dienests.

Atļaujā izklāsta nosacījumus, saskaņā ar kuriem ir atļauta pagaidu uzglabāšanas vietu darbība.

2. Panta 1. punktā minēto atļauju piešķir tikai tām personām, kas atbilst visiem turpmāk norādītajiem nosacījumiem:

a) tās veic uzņēmējdarbību Savienības muitas teritorijā;

b) tās sniedz nepieciešamās garantijas attiecībā uz darbību pienācīgu veikšanu. Uzņēmējam, kuram ir atzītais statuss muitas vienkāršojumiem, ir pienākums izpildīt minēto nosacījumu, ciktāl pagaidu uzglabāšanas vietu darbība tika ņemta vērā, piešķirot 38. panta 2. punkta a) apakšpunktā minēto sertifikātu;

c) tās sniedz garantiju saskaņā ar 89. pantu.

Ja sniedz vispārēju galvojumu, attiecīga revīzija uzrauga, vai tiek ievēroti ar galvojumu saistītie pienākumi.

3. Panta 1. punktā minēto atļauju piešķir tikai gadījumā, ja muitas dienesti var īstenot muitas uzraudzību, neveicot ar attiecīgajām ekonomiskajām vajadzībām nesamērīgus administratīvus pasākumus.

4. Atļaujas turētājs veic attiecīgu uzskaiti muitas dienestu apstiprinātā veidā.

Uzskaitē ietilpst informācija un dati, kas ļauj muitas dienestiem uzraudzīt pagaidu uzglabāšanas vietu darbību, jo īpaši attiecībā uz uzglabāto preču identifikāciju, muitas statusu un pārvietošanu.

Uzskata, ka uzņēmējs, kuram ir atzītā uzņēmēja statuss muitas vienkāršojumiem, ir izpildījis savu pienākumu, kas minēts pirmajā un otrajā daļā, ciktāl viņa uzskaitē atbilst pagaidu uzglabāšanas darbības nolūkiem.

5. Muitas dienesti var atļaujas turētājam atļaut pārvietot pagaidu uzglabāšanā esošas preces starp dažādām pagaidu uzglabāšanas vietām, ja šāda pārvietošana nepalielina krāpšanas risku, šādos gadījumos:

a) šāda pārvietošana notiek viena muitas dienesta uzraudzībā;

b) uz šādu pārvietošanu attiecas tikai viena atļauja, kas izsniegta uzņēmējam, kuram ir atzītā uzņēmēja statuss muitas vienkāršojumiem; vai

c) citos pārvietošanas gadījumos.

6. Ja ir ekonomiska vajadzība un ja netiks traucēta muitas uzraudzība, muitas dienesti var atļaut Savienības preču uzglabāšanu pagaidu uzglabāšanas vietā. Šādas preces neuzskata par precēm pagaidu uzglabāšanā.

149. pants

Pagaidu uzglabāšanas beigas

Ārpussavienības precēm, kas atrodas pagaidu uzglabāšanā, piemēro muitas procedūru vai tās izved atpakaļ 90 dienu laikā.

150. pants

Muitas procedūras izvēle

Ja vien nav noteikts citādi, deklarētājs var brīvi izvēlēties muitas procedūru, kuru tas vēlas piemērot precēm, saskaņā ar šīs procedūras nosacījumiem neatkarīgi no preču veida vai daudzuma vai no to izcelsmes, nosūtīšanas vai galamērķa valsts.

151. pants

Pilnvaru deleģēšana

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 284. pantu, lai noteiktu:

- a) nosacījumus 147. panta 1. punktā minēto vietu apstiprināšanai;
- b) nosacījumus, ar kuriem piešķir pagaidu uzglabāšanas vietu darbības atļauju, kā minēts 148. pantā;
- c) pārvietošanas gadījumus, kas minēti 148. panta 5. punkta c) apakšpunktā.

152. pants

Īstenošanas pilnvaru piešķiršana

Komisija ar īstenošanas aktiem precizē procedūras noteikumus attiecībā uz:

- a) pagaidu uzglabāšanas deklarācijas iesniegšanu, kas minēta 145. pantā;
- b) grozījumiem pagaidu uzglabāšanas deklarācijā saskaņā ar 146. panta 1. punktu;
- c) pagaidu uzglabāšanas deklarācijas atzīšanu par nederīgu saskaņā 146. panta 2. punktu;
- d) 148. panta 5. punktā minēto pagaidu uzglabāšanā esošo preču pārvietošanu.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 285. panta 4. punktā minēto pārbaudes procedūru.

V SADAĻA

VISPĀRĒJI NOTEIKUMI PAR MUITAS STATUSU, MUITAS PROCEDŪRAS PIEMĒROŠANAI PREČM, PREČU PĀRBAUDEI, IZLAIŠANAI UN ATSAVINĀŠANAI

1. NODAĻA

Preču muitas statuss

153. pants

Prezumpcija, ka precēm ir Savienības preču muitas statuss

1. Pieņem, ka visām precēm, kas atrodas Savienības muitas teritorijā, ir Savienības preču muitas statuss, ja vien netiek konstatēts, ka tās nav Savienības preces.

2. Konkrētos gadījumos, kad nepiemēro šajā 1. punktā noteikto prezumpciju, ir jāpierāda, ka precēm ir Savienības preču muitas statuss.

3. Konkrētos gadījumos precēm, kas ir pilnībā iegūtas Savienības muitas teritorijā, nav Savienības preču muitas statusa, ja tās iegūtas no pagaidu uzglabāšanā esošām precēm vai precēm, kurām piemērota ārējā tranzīta procedūra, uzglabāšanas procedūra, pagaidu ieviešanas procedūra vai ieviešanas pārstrādei procedūra.

154. pants

Savienības preču muitas statusa zaudēšana

Savienības preces kļūst par ārpus Savienības precēm šādos gadījumos:

- a) ja tās izved ārpus Savienības muitas teritorijas, ciktāl uz tām neattiecas noteikumi par iekšējo tranzītu;
- b) ja tām piemēro ārējā tranzīta procedūru, uzglabāšanas procedūru vai ieviešanas pārstrādei procedūru, ciktāl to atļauj tiesību akti muitas jomā;
- c) ja tām ir bijusi piemērota galapatēriņa procedūra un pēc tam no tām vai nu atsakās par labu valstij, vai tās iznīcina, atstājot pārpalikumus;
- d) ja pēc preču izlaišanas deklarācija par laišanu brīvā apgrozībā tiek atzīta par nederīgu.

155. pants

Savienības preces, kas uz laiku tiek izvestas no Savienības muitas teritorijas

1. Gadījumos, kas minēti 227. panta 2. punkta b) līdz f) apakšpunktā, preces saglabā Savienības preču muitas statusu tikai tad, ja šāds statuss ir noteikts saskaņā ar konkrētiem nosacījumiem un ar tādiem līdzekļiem, kā paredzēts tiesību aktos muitas jomā.

2. Konkrētos gadījumos Savienības preces var bez muitas procedūras piemērošanas pārvietot no viena punkta uz citu punktu Savienības muitas teritorijā un uz laiku ārpus šās teritorijas, nemainot to muitas statusu.

156. pants

Pilnvaru deleģēšana

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 284. pantu, lai noteiktu:

- a) gadījumus, kad nepiemēro prezumpciju, kas noteikta 153. panta 1. punktā;
- b) nosacījumus par atvieglojuma piešķiršanu, pierādot muitas statusu Savienības precēm;
- c) gadījumus, kad precēm, kas minētas 153. panta 3. punktā, nav Savienības preču muitas statusa;
- d) gadījumus, kad netiek mainīts muitas statuss precēm, kas minētas 155. panta 2. punktā.

157. pants

Īstenošanas pilnvaru piešķiršana

Komisija ar īstenošanas aktiem precizē procedūras noteikumus par Savienības preču muitas statusa pierādījuma sniegšanu un pārbaudīšanu.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 285. panta 4. punktā minēto pārbaudes procedūru.

2. NODAĻA

Muitas procedūras piemērošana precēm

1. Iedaļa

Vispārēji noteikumi

158. pants

Preču muitas deklarācija un Savienības preču muitas uzraudzība

1. Visas preces, kurām paredzēts piemērot kādu muitas procedūru, izņemot brīvās zonas procedūru, iekļauj konkrētajai procedūrai atbilstīgā muitas deklarācijā.

2. Konkrētos gadījumos, kas nav 6. panta 2. punktā minētie gadījumi, muitas deklarāciju var iesniegt, izmantojot līdzekļus, kas nav elektroniskās datu apstrādes metodes.

3. Savienības preces, kas ir deklarētas eksportam, Savienības iekšējam tranzītam vai izvešanai pārstrādei, ir muitas uzraudzībā no 1. punktā minētās deklarācijas pieņemšanas brīža līdz brīdim, kad tās izved no Savienības muitas teritorijas vai no tām atsakās par labu valstij, vai tās iznīcina, vai kad muitas deklarācija tiek atzīta par nederīgu.

159. pants

Kompetentās muitas iestādes

1. Ja Savienības tiesību aktos nav noteikts citādi, dalībvalstis nosaka dažādu to teritorijā izvietoto muitas iestāžu atrašanās vietu un kompetenci.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka šīm iestādēm nosaka pieņemamu un piemērotu darba laiku, ņemot vērā pārvadāšanas un preču īpašības un muitas procedūras, ko precēm piemēros, – lai netiktu kavēta vai traucēta starptautiskā satiksme.

3. Ja vien nav paredzēts citādi, kompetentā muitas iestāde muitas procedūras piemērošanā precēm ir muitas iestāde, kas atbild par vietu, kurā muitai uzrāda preces.

160. pants

Pilnvaru deleģēšana

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 284. pantu, lai noteiktu gadījumus, kuros muitas deklarāciju saskaņā ar 158. panta 2. punktu var iesniegt, izmantojot līdzekļus, kas nav elektroniskās datu apstrādes metodes.

161. pants

Īstenošanas pilnvaru piešķiršana

Komisija ar īstenošanas aktiem precizē procedūras noteikumus attiecībā uz:

- a) to kompetento muitas iestāžu noteikšanu, kas nav 159. panta 2.a punktā minētā muitas iestāde, tostarp ieviešana muitas iestādes un izvešanas muitas iestādes;
- b) muitas deklarācijas iesniegšanu 158. panta 2. punktā minētajos gadījumos.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 285. panta 4. punktā minēto pārbaudes procedūru.

2. Iedaļa

Standarta muitas deklarācijas

162. pants

Standarta muitas deklarācijas saturs

Standarta muitas deklarācijā ir visa informācija, kas vajadzīga, lai varētu piemērot noteikumus, ar kuriem reglamentē muitas procedūru, kam preces tiek deklarētas.

163. pants

Pavaddokumenti

1. Pavaddokumenti, kas vajadzīgi, lai varētu piemērot noteikumus, ar kuriem reglamentē muitas procedūru, kam preces tiek deklarētas, ir deklarētāja rīcībā un pieejami muitas dienestiem muitas deklarācijas iesniegšanas brīdī.

2. Pavaddokumenti jāiesniedz muitas dienestiem, ja Savienības tiesību akti to prasa vai ja tas vajadzīgs muitas kontrolei.

3. Īpašos gadījumos uzņēmēji var sagatavot pavaddokumentus ar noteikumu, ka muitas dienesti to atļauj.

164. pants

Pilnvaru deleģēšana

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 284. pantu, nosakot noteikumus atļaujas izsniegšanai, kas minēta 163. panta 3. punktā.

165. pants

Īstenošanas pilnvaru piešķiršana

Komisija ar īstenošanas aktiem precizē procedūras noteikumus:

- a) par 162. pantā minētās standarta muitas deklarācijas iesniegšanu;
- b) par 163. panta 1. punktā minēto pavaddokumentu pieejamības nodrošināšanu.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 285. panta 4. punktā minēto pārbaudes procedūru.

3. Iedaļa

Vienkāršotas muitas deklarācijas

166. pants

Vienkāršota deklarācija

1. Muitas dienesti var piekrist, ka personas precēm piemēro muitas procedūru, pamatojoties uz vienkāršotu deklarāciju, kurā var nebūt dažu 162. pantā minēto datu vai 163. pantā minēto pavaddokumentu.

2. Panta 1. punktā minētās vienkāršošanas regulārai izmantošanai ir vajadzīga muitas dienestu atļauja.

167. pants

Papildu deklarācija

1. Ja ir sniegta vienkāršota deklarācija saskaņā ar 166. pantu vai veikts ieraksts deklarētāja reģistros saskaņā ar 182. pantu, deklarētājs konkrētā termiņā kompetentajā muitas iestādē iesniedz papildu deklarāciju, kurā ir dati, kas vajadzīgi attiecīgajai muitas procedūrai.

Ja ir sniegta vienkāršota deklarācija saskaņā ar 166. pantu, deklarētāja īpašumā ir vajadzīgie pavaddokumenti, un tie ir muitas dienestu rīcībā precizētā termiņā.

Papildu deklarācija var būt vispārīga, periodiska vai apkopojoša.

2. No pienākuma iesniegt papildu deklarāciju atbrīvo šādos gadījumos:

- a) ja precēm piemēro muitas noliktavas procedūru,
- b) citos īpašos gadījumos.

3. Muitas dienesti var atbrīvot no prasības iesniegt papildu deklarāciju šādos apstākļos:

- a) vienkāršotā deklarācija attiecas uz precēm, kuru vērtība un daudzums ir mazāks par statistisko robežvērtību,

b) vienkāršotajā deklarācijā jau ir iekļauta visa informācija, kas vajadzīga saistībā ar attiecīgu muitas procedūru, un

c) vienkāršoto deklarāciju neiesniedz, veicot ierakstu deklarētāja reģistros.

4. Regulas 166. pantā minēto vienkāršoto deklarāciju vai 182. pantā minēto ierakstu deklarētāja reģistros, kā arī papildu deklarāciju uzskata par vienotu, nedalāmu dokumentu, kas ir spēkā attiecīgi no dienas, kad ir pieņemta vienkāršota deklarācija saskaņā ar 172. pantu, un no dienas, kad preces tiek ierakstītas deklarētāja reģistros.

5. Piemērojot 87. pantu, par vietu, kur jāiesniedz papildu deklarācija, uzskata vietu, kur ir iesniegta muitas deklarācija.

168. pants

Pilnvaru deleģēšana

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 284. pantu, lai noteiktu:

a) nosacījumus 166. panta 2. punktā minētās atļaujas izsniegšanai;

b) precizētu termiņu, kurš minēts 144. panta 1. punkta pirmajā daļā un kurā jāiesniedz papildu deklarācija;

c) precizētu termiņu, kurš minēts 167. panta 1. punkta otrajā daļā un kurā deklarētāja īpašumā ir jābūt pavaddokumentiem;

d) īpašus gadījumus, kad pienākumu iesniegt papildu deklarāciju atceļ saskaņā ar 167. panta 2. punkta b) apakšpunktu.

169. pants

Īstenošanas pilnvaru piešķiršana

Komisija ar īstenošanas aktiem precizē procedūras noteikumus, kādā veidā iesniegt:

a) vienkāršotu deklarāciju, kas minēta 166. pantā;

b) papildu deklarāciju, kas minēta 167. pantā.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 285. panta 4. punktā minēto pārbaudes procedūru.

4. Iedaļa

Noteikumi, kas attiecas uz visām muitas deklarācijām

170. pants

Muitas deklarācijas iesniegšana

1. Neskarot 167. panta 1. punktu, muitas deklarāciju var iesniegt ikviens persona, kas spēj nodrošināt visu informāciju, kura ir vajadzīga, lai varētu piemērot noteikumus, ar ko reglamentē muitas procedūru, attiecībā uz kuru preces ir deklarētas. Šī persona arī spēj uzrādīt attiecīgās preces vai nodrošināt to uzrādīšanu muitai.

Tomēr, ja muitas deklarācijas pieņemšana uzliek īpašus pienākumus konkrētai personai, minēto deklarāciju iesniedz minētā persona vai tās pārstāvis.

2. Deklarētājs veic uzņēmējdarbību Savienības muitas teritorijā.

3. Atkāpjoties no 2. punkta, prasību veikt uzņēmējdarbību Savienības muitas teritorijā neizvirza šādiem deklarētājiem:

a) personām, kas iesniedz muitas deklarāciju par tranzītu vai pagaidu ieviešanu;

b) personām, kuras muitas deklarāciju iesniedz neregulāri, tostarp galapatēriņam vai ieviešanai pārstrādei, ar noteikumu, ka muitas dienesti to uzskata par pamatotu;

c) personām, kas veic uzņēmējdarbību valstī, kuras teritorija atrodas kaimiņos Savienības muitas teritorijai, un kas preces, uz kurām muitas deklarācija attiecas, uzrāda Savienības robežpunkta muitas iestādē, kas ir blakus šai valstij, ar noteikumu, ka valsts, kurā šīs personas veic uzņēmējdarbību, piešķir savstarpējas priekšrocības personām, kas veic uzņēmējdarbību Savienības muitas teritorijā.

4. Muitas deklarācijas autentificē.

171. pants

Muitas deklarācijas iesniegšana pirms preču uzrādīšanas

Muitas deklarāciju var iesniegt pirms paredzētās preču uzrādīšanas muitai. Ja preces neuzrāda 30 dienās pēc muitas deklarācijas iesniegšanas, tad uzskata, ka muitas deklarācija nav bijusi iesniegta.

172. pants

Muitas deklarācijas pieņemšana

1. Muitas deklarācijas, kas atbilst šajā nodaļā izklāstītajiem nosacījumiem, muitas dienesti pieņem nekavējoties ar noteikumu, ka preces, uz kurām tās attiecas, ir bijušas uzrādītas muitai.

2. Ja nav noteikts citādi, diena, kurā muitas dienesti pieņem muitas deklarāciju, ir diena, kas jāizmanto, piemērojot noteikumus, ar kuriem reglamentē muitas procedūru, kam preces ir deklarētas, un piemērojot visas citas importa vai eksporta formalitātes.

173. pants

Muitas deklarācijas grozīšana

1. Ja deklarētājs iesniedz pieteikumu, viņam atļauj grozīt vienu vai vairākus muitas deklarācijas datus pēc tam, kad muita minēto deklarāciju ir pieņēmusi. Muitas deklarāciju negroza tā, lai tā attiektos uz precēm, kas nav bijušas tajā sākotnēji iekļautas.

2. Šādi grozījumi nav atļauti, ja pieteikumu iesniedz pēc jebkura no šādiem gadījumiem:

- a) muitas dienesti ir paziņojuši deklarētājam par nodomu pārbaudīt preces;
- b) muitas dienesti ir konstatējuši, ka dati muitas deklarācijā nav pareizi;
- c) muitas dienesti ir izlaiduši preces.

3. Pēc deklarētāja pieteikuma trīs gadu laikā no muitas deklarācijas pieņemšanas datuma var atļaut grozīt muitas deklarāciju pēc preču izlaišanas, lai deklarētājs varētu izpildīt saistības attiecībā uz attiecīgās muitas procedūras piemērošanu precēm.

174. pants

Muitas deklarācijas atzīšana par nederīgu

1. Ja deklarētājs iesniedz pieteikumu, muitas dienesti jau pieņemtu muitas deklarāciju atzīst par nederīgu katrā no šādiem gadījumiem:

- a) ja tie ir pārliecinājušies, ka precēm nekavējoties tiks piemērota cita muitas procedūra;
- b) ja tie ir pārliecinājušies, ka īpašu apstākļu dēļ vairs nav pamata piemērot precēm muitas procedūru, kurai tās bija deklarētas.

Tomēr, ja muitas dienesti ir paziņojuši deklarētājam par nodomu preces pārbaudīt, pieteikumu atzīt muitas deklarāciju par nederīgu nepieņem, kamēr nav notikusi preču pārbaude.

2. Muitas deklarāciju neatzīst par nederīgu pēc tam, kad preces ir izlaistas, izņemot gadījumus, kad noteikts citādi.

175. pants

Pilnvaru deleģēšana

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 243. pantu, lai noteiktu gadījumus, kad muitas deklarāciju atzīst par nederīgu pēc preču izlaišanas, kā minēts 174. panta 2. punktā.

176. pants

Īstenošanas pilnvaru piešķiršana

Komisija ar īstenošanas aktiem precizē procedūras noteikumus attiecībā uz:

- a) muitas deklarāciju iesniegšanu saskaņā ar 171. pantu;
- b) muitas deklarāciju pieņemšanu, kā tas minēts 172. pantā, tostarp šo noteikumu piemērošanu 179. pantā minētajos gadījumos;
- c) muitas deklarāciju grozīšanu pēc preču izlaišanas saskaņā ar 173. panta 3. punktu.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 285. panta 4. punktā noteikto pārbaudes procedūru.

5. Iedaļa

Citi vienkāršojumi

177. pants

Vienkāršojumi muitas deklarācijas sagatavošanā par precēm, kas ietilpst dažādās tarifa apakšpozīcijās

1. Ja krava sastāv no precēm, kas ietilpst dažādās tarifa apakšpozīcijās, un muitas deklarācijas sagatavošana par katru no minētajām precēm atbilstīgi tās tarifa apakšpozīcijai prasītu nesamērīgi lielu darbu un nesamērīgi lielas izmaksas attiecībā pret maksājamiem ievadmuitas vai izvedmuitas nodokļiem, muitas dienesti, saņemot no deklarētāja pieteikumu, var atļaut aprēķināt ievadmuitas vai izvedmuitas nodokļus par visu kravu kopā, pamatojoties uz to preču tarifa apakšpozīciju, kurām noteikta visaugstākā ievadmuitas vai izvedmuitas nodokļa likme.

2. Muitas dienesti atsakās izmantot 1. punktā minēto vienkāršošanu precēm, uz kurām attiecas aizliegumi vai ierobežojumi, vai akcīzes nodoklis, ja ir vajadzīga pareizā klasifikācija, lai piemērotu attiecīgo pasākumu.

178. pants

Īstenošanas pilnvaru piešķiršana

Komisija ar īstenošanas aktiem pieņem pasākumus, ar kuriem nosaka tarifa apakšpozīcijas 177. panta 1. punkta piemērošanai.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 285. panta 4. punktā minēto pārbaudes procedūru.

179. pants

Centralizētā muitošana

1. Muitas dienesti, saņemot pieteikumu, var atļaut personai muitas iestādē, kas atbild par vietu, kurā šāda persona veic uzņēmējdarbību, iesniegt muitas deklarāciju par precēm, ko muitai uzrāda citā muitas iestādē.

No pirmajā daļā minētās atļaujas prasības var atbrīvot, ja muitas deklarācija ir iesniegta un preces uzrādītas muitas iestādēs, par kurām ir atbildīgs viens muitas dienests.

2. Pieteikumu 1. punktā minētās atļaujas saņemšanai iesniedz uzņēmējs, kuram ir atzītā uzņēmēja statuss muitas vienkāršoju miem.

3. Muitas iestāde, kurā muitas deklarācija ir iesniegta:

- a) pārbauda attiecīgās muitas procedūras piemērošanu konkrētajām precēm;
- b) veic muitas kontroli, lai pārbaudītu muitas deklarāciju, kas minēta 188. panta a) un b) apakšpunktā;
- c) pamatotos gadījumos lūdz muitas iestādi, kurā preces ir uzrādītas, veikt muitas kontroli, lai pārbaudītu muitas deklarāciju, kas minēta 188. panta c) un d) apakšpunktā; un
- d) veic muitas formalitātes, lai atgūtu ievadmuitas vai izvedmuitas nodokļa summu, kas atbilst muitas parādam.

4. Muitas iestāde, kurā iesniegta muitas deklarācija, un muitas iestāde, kurā uzrādītas preces, apmainās ar informāciju, kas vajadzīga, lai pārbaudītu muitas deklarāciju un lai izlaistu preces.

5. Muitas iestāde, kurā preces ir uzrādītas, neskarot pašas veiktās kontroles, kas attiecas uz precēm, kuras ievestas Savienības muitas teritorijā vai izvestas no tās, veic muitas kontroli, kas minēta 3. punkta c) apakšpunktā, un šo pārbaūžu rezultātus sniedz muitas iestādei, kurā iesniegta muitas deklarācija.

6. Muitas iestāde, kurā iesniegta muitas deklarācija, preces izlaiž saskaņā ar 194. un 195. pantu, ņemot vērā:

- a) muitas deklarācijas pārbaudei pašu veiktās kontroles rezultātus;
- b) tās muitas iestādes veiktās kontroles rezultātus, kurā preces uzrādītas muitas deklarācijas pārbaudei, un kontroles rezultātus attiecībā uz precēm, kas ievestas Savienības muitas teritorijā vai izvestas no tās.

180. pants

Pilnvaru deleģēšana

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 284. pantu, lai noteiktu nosacījumus 179. panta 1. punkta pirmajā daļā minētās atļaujas piešķiršanai.

*181. pants***Īstenošanas pilnvaru piešķiršana**

Komisija ar īstenošanas aktiem precizē procedūras noteikumus attiecībā uz:

- a) centralizēto muitošanu, tostarp attiecīgajām muitas formalitātēm un kontrolēm, kas minētas 179. pantā;
- b) pienākuma atcelšanu uzrādīt preces, kas minētas 182. panta 3. punktā centralizētās muitošanas kontekstā.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 285. panta 4. punktā minēto pārbaudes procedūru.

*182. pants***Ieraksts deklarētāja reģistros**

1. Muitas dienesti, saņemot pieteikumu, var atļaut personai iesniegt muitas deklarāciju, tostarp vienkāršotu deklarāciju, kā ierakstu deklarētāja reģistros, ar noteikumu, ka muitas dienestu rīcībā ir šīs deklarācijas dati deklarētāja elektroniskajā sistēmā tajā brīdī, kad tiek iesniegta muitas deklarācija kā ieraksts deklarētāja reģistros.

2. Muitas deklarāciju uzskata par pieņemtu brīdī, kad preces ir ierakstītas reģistrā.

3. Muitas dienesti pēc pieteikuma var atcelt pienākumu preces uzrādīt. Minētajā gadījumā preces uzskata par uzrādītām brīdī, kad tās ieraksta deklarētāja reģistros.

Minētā pienākuma atcelšanu var piemērot, ja ir izpildīti visi turpmāk norādītie nosacījumi:

- a) deklarētājs ir uzņēmējs, kuram ir atzītā uzņēmēja statuss muitas vienkāršošanas nolūkā;
- b) attiecīgo preču veids un plūsma to ļauj veikt un tie ir zināmi muitas dienestam;
- c) uzraudzības muitas iestādei ir piekļuve visai informācijai, ko tā uzskata par vajadzīgu, lai tā varētu īstenot savas tiesības pārbaudīt preces, ja tāda vajadzība rastos;

d) brīdī, kad tās ieraksta reģistros, uz precēm vairs neattiecas aizliegumi vai ierobežojumi, izņemot gadījumus, kad atļaujā ir noteikts citādi.

Tomēr uzraudzības muitas iestāde īpašās situācijās var lūgt preces uzrādīt.

4. Apstākļus, kādos preču izlaišana ir atļauta, norāda atļaujā.

*183. pants***Pilnvaru deleģēšana**

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 284. pantu, lai noteiktu nosacījumus 182. panta 1. punktā minētās atļaujas piešķiršanai.

*184. pants***Īstenošanas pilnvaru piešķiršana**

Komisija ar īstenošanas aktiem precizē procedūras noteikumus attiecībā uz 182. pantā minētajiem ierakstiem deklarētāja reģistros, tostarp attiecīgajām muitas formalitātēm un kontroli.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 285. panta 4. punktā minēto pārbaudes procedūru.

*185. pants***Nodokļu pašaprēķins**

1. Muitas dienesti, saņemot pieteikumu, var atļaut uzņēmējam veikt dažas muitas formalitātes, kas jāveic muitas dienestiem, lai noteiktu maksājamo ievadmuitas un izvedmuitas nodokļa summu, kā arī lai veiktu dažas kontroles muitas uzraudzībā.

2. Pieteikumu 1. punktā minētās atļaujas saņemšanai iesniedz uzņēmējs, kuram ir atzītā uzņēmēja statuss muitas vienkāršoju-
miem.

*186. pants***Pilnvaru deleģēšana**

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 284. pantu, lai noteiktu:

- a) nosacījumus 185. panta 1. punktā minētās atļaujas piešķiršanai;
- b) regulas 185. panta 1. punktā minētās muitas formalitātes un kontroles, kuras jāveic atļaujas turētājam.

187. pants

Īstenošanas pilnvaru piešķiršana

Komisija ar īstenošanas aktiem precīzē procedūras noteikumus attiecībā uz muitas formalitātēm un kontrolēm, kuras saskaņā ar 185. panta 1. punktu jāveic atļaujas turētājam.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 285. panta 4. punktā minēto pārbaudes procedūru.

3. NODAĻA

Preču pārbaude un izlaišana

1. Iedaļa

Pārbaude

188. pants

Muitas deklarācijas pārbaude

Muitas dienesti, lai pārbaudītu pieņemtajā muitas deklarācijā iekļauto datu pareizību, var:

- a) pārbaudīt deklarāciju un pavaddokumentus;
- b) pieprasīt, lai deklarētājs iesniegtu citus dokumentus;
- c) pārbaudīt preces;
- d) ņemt paraugus preču analīzei vai sīkai pārbaudei.

189. pants

Preču pārbaude un paraugu ņemšana

1. Preču nogādāšanu vietās, kur tās paredzēts pārbaudīt un ņemt to paraugus, kā arī visas saistībā ar šādu pārbaudi vai paraugu ņemšanu vajadzīgās darbības ar precēm veic deklarētājs, vai arī to veic viņa atbildībā. Radušos izdevumus sedz deklarētājs.

2. Deklarētājam vai viņa pārstāvim ir tiesības būt klāt preču pārbaudē un paraugu ņemšanā. Ja muitas dienestiem ir pamatoti iemesli tā rīkoties, tie var pieprasīt deklarētājam vai viņa pārstāvim būt klāt preču pārbaudē vai paraugu ņemšanā vai sniegt muitas dienestiem vajadzīgo palīdzību, lai atvieglotu šādu pārbaudi vai paraugu ņemšanu.

3. Ja paraugus ņem saskaņā ar spēkā esošajiem noteikumiem, muitas dienesti nav atbildīgi par jebkādas kompensācijas maksāšanu saistībā ar to, taču tie sedz pašu veiktās preču analīzes vai pārbaudes izmaksas.

190. pants

Daļēja preču pārbaude un paraugu ņemšana

1. Ja pārbauda tikai daļu no muitas deklarācijā iekļautajām precēm vai ja ņem paraugus, tad uzskata, ka daļējās pārbaudes rezultāti vai paraugu analīzes vai pārbaudes rezultāti attiecas uz visām vienā un tajā pašā deklarācijā iekļautajām precēm.

Deklarētājs tomēr var pieprasīt, lai turpina preces pārbaudīt vai ņemt to paraugus, ja viņš uzskata, ka daļējās pārbaudes rezultāti vai paraugu analīzes vai pārbaudes rezultāti nav spēkā attiecībā uz pārējo deklarēto preču daļu. Prasību apmierina, ja preces nav vēl izlaistas, bet, ja tās ir izlaistas, – ja deklarētājs pierāda, ka tās nav nekādi izmainītas.

2. Ja muitas deklarācijā ir iekļautas preces, kas ietilpst divos vai vairākos preču veidos, tad, piemērojot 1. punktu, uzskata, ka dati, kas attiecas uz precēm, kuras ietilpst katrā preču veidā, ir uzskatāmi par atsevišķu deklarāciju.

191. pants

Pārbaudes rezultāti

1. Muitas deklarācijas pārbaudes rezultātus izmanto, piemērojot noteikumus, ar kuriem reglamentē muitas procedūru, ko piemēro precēm.

2. Ja muitas deklarāciju nepārbauda, tad 1. punktu piemēro, pamatojoties uz minētajā deklarācijā iekļautajiem datiem.

3. Muitas dienestu veiktās pārbaudes rezultātiem ir vienāds pierādījuma spēks visā Savienības muitas teritorijā.

192. pants

Identificēšanas pasākumi

1. Muitas dienesti vai, attiecīgā gadījumā, uzņēmēji, kam muitas dienesti to atļāvuši darīt, veic vajadzīgos preču identificēšanas pasākumus, ja identificēšana ir vajadzīga, lai būtu izpildīti noteikumi, ar kuriem reglamentē muitas procedūru, kurai minētās preces ir deklarētas.

Šiem identificēšanas pasākumiem ir vienādas tiesiskās sekas visā Savienības muitas teritorijā.

2. Precēm, iesaiņojumiem vai transportlīdzekļiem piestiprinātus identifikācijas līdzekļus noņem vai iznīcina tikai muitas dienesti vai uzņēmēji, kam muitas dienesti ir atļāvuši to darīt, izņemot gadījumus, kad neparedzamu apstākļu vai nepārvaramas varas dēļ tos noņemt vai iznīcināt ir būtiski, lai nodrošinātu preču vai transportlīdzekļu aizsardzību.

193. pants

Īstenošanas pilnvaru piešķiršana

Komisija ar īstenošanas aktiem precizē pasākumus par muitas deklarācijas pārbaudīšanu, preču pārbaudi un paraugu ņemšanu un pārbaudes rezultātiem.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 285. panta 4. punktā minēto pārbaudes procedūru.

2. Iedaļa

Izlaišana

194. pants

Preču izlaišana

1. Ja nosacījumi, lai precēm piemērotu attiecīgo muitas procedūru, ir izpildīti un ar noteikumu, ka jebkādi ierobežojumi ir piemēroti, kā arī ja preces nav pakļautas nekādiem aizliegumiem, muitas dienesti izlaiž preces, tiklīdz muitas deklarācijā norādītie dati ir pārbaudīti vai pieņemti bez pārbaudes.

Pirmo daļu piemēro arī gadījumos, kad 188. pantā minēto pārbaudi nav iespējams pabeigt pieņemamā termiņā un precēm vairs nav jābūt pieejamām, lai veiktu pārbaudi.

2. Visas preces, kas iekļautas vienā deklarācijā, izlaiž vienlaikus.

Ja muitas deklarācijā ir iekļautas preces, kas ietilpst divos vai vairākos preču veidos, tad, piemērojot pirmo daļu, uzskata, ka dati, kas attiecas uz precēm, kuras ietilpst katrā preču veidā, ir uzskatāmi par atsevišķu deklarāciju.

195. pants

Izlaišana, kas atkarīga no muitas parādam atbilstīgās ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļa summas samaksas vai galvojuma sniegšanas

1. Ja muitas procedūras piemērošana precēm rada muitas parādu, preces izlaiž tikai tad, ja ir samaksāta muitas parādam atbilstīgā ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļa summa vai ja ir sniegts galvojums minētā parāda segšanai.

Tomēr, neskarot trešo daļu, pirmā daļa neattiecas uz pagaidu ievēšanu ar daļēju atbrīvojumu no ievedmuitas nodokļa.

Ja, ievērojot noteikumus, ar ko reglamentē muitas procedūru, kurai preces ir deklarētas, muitas dienesti pieprasa sniegt galvojumu, minētajām precēm ļauj piemērot attiecīgo muitas procedūru tikai tad, kad šāds galvojums ir sniegts.

2. Konkrētos gadījumos preču izlaišana nav atkarīga no tā, vai ir samaksāts galvojums par precēm, attiecībā uz kurām jāsastāda lūgums par tarifu kvotām.

3. Ja tiek izmantota 166., 182. un 185. pantā minētā vienkāršošana un ir sniegts vispārējs galvojums, preču izlaišana nav atkarīga no muitas dienestu veiktas galvojuma uzraudzības.

196. pants

Pilnvaru deleģēšana

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 284. pantu, lai noteiktu 195. panta 2. punktā minētos gadījumus.

4. NODAĻA

Preču atsavināšana

197. pants

Preču iznīcināšana

Ja muitas dienestiem ir pamatoti iemesli tā rīkoties, tie var pieprasīt, lai muitai uzrādītās preces tiktu iznīcinātas, un muitas dienesti par to attiecīgi informē preču valdītāju. Iznīcināšanas izmaksas sedz preču valdītājs.

198. pants

Muitas dienestu veicamie pasākumi

1. Muitas dienesti veic visus vajadzīgos pasākumus – tostarp konfiskāciju un pārdošanu vai arī iznīcināšanu –, lai atsavinātu preces šādos gadījumos:

a) ja nav izpildīts kāds no pienākumiem, kas ir noteikts tiesību aktos muitas jomā attiecībā uz ārpussavienības preču ieviešanu Savienības muitas teritorijā, vai ja preces nav bijušas nodotas muitas uzraudzībā;

b) ja preces nevar izlaist sakarā ar kādu no šādiem iemesliem:

i) no deklarētāja atkarīgu iemeslu dēļ nav bijis iespējams veikt vai turpināt preču pārbaudi muitas dienestu noteiktajā termiņā;

ii) nav iesniegti dokumenti, kas jānodrošina, pirms precēm var piemērot pieprasīto muitas procedūru vai tās izlaist šai procedūrai;

iii) noteiktajā termiņā attiecībā uz – atkarībā no konkrētā gadījuma – ievadmuitas vai izvedmuitas nodokli nav veikti maksājumi, kam būtu vajadzējis būt veiktiem, vai sniegts galvojums, kam būtu vajadzējis būt sniegtam;

iv) uz precēm attiecas aizliegumi vai ierobežojumi;

c) ja preces nav aizvestas prom pieņemamā laikā pēc to izlaišanas;

d) ja pēc preču izlaišanas konstatē, ka preces nav atbilstošas nosacījumiem, saskaņā ar kuriem tās bija izlaistas; vai

e) ja no precēm atsakās par labu valstij saskaņā ar 199. pantu.

2. Ārpussavienības preces, no kurām atsakās par labu valstij un kuras ir aizturētas vai konfiscētas, uzskata par precēm, kurām ir piemērojama muitas noliktavas procedūra. Tās ieraksta muitas noliktavas turētāja reģistros vai – ja tās aizturējis muitas dienests – muitas dienesta reģistros.

Ja uz precēm, kuras ir jāiznīcina un no kurām jāatsakās par labu valstij vai kuras ir apķīlātas vai konfiscētas, jau attiecas muitas deklarācija, reģistrā iekļauj atsauci uz muitas deklarāciju. Muitas dienesti minēto muitas deklarāciju atzīst par nederīgu.

3. Panta 1. punktā minēto pasākumu izmaksas sedz:

a) panta 1. punkta a) apakšpunktā minētos gadījumos – ikviena persona, kam bija jāpilda attiecīgie pienākumi vai kam preces nodotas no muitas uzraudzības;

b) panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā minētos gadījumos – deklarētājs;

c) panta 1. punkta d) apakšpunktā minētā gadījumā – persona, kurai ir jāievēro nosacījumi, ar ko reglamentē preču izlaišanu;

d) panta 1. punkta e) apakšpunktā minētā gadījumā – persona, kas atsakās no precēm par labu valstij.

199. pants

Atteikšanās

No ārpussavienības precēm un precēm, kas pakļautas galapatēriņa procedūrai, procedūras izmantotājs vai, attiecīgā gadījumā, preču valdītājs ar muitas dienestu iepriekšēju atļauju var atteikties par labu valstij.

200. pants

Īstenošanas pilnvaru piešķiršana

Komisija ar īstenošanas aktiem precizē procedūras noteikumus attiecībā uz:

a) preču iznīcināšanu, kā minēts 197. pantā;

b) preču pārdošanu, kā minēts 198. panta 1. punktā;

c) atteikšanos no precēm par labu valstij saskaņā ar 199. pantu.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 285. panta 4. punktā minēto pārbaudes procedūru.

VI SADAĻA

LAIŠANA BRĪVĀ APGROZĪBĀ UN ATBRĪVOŠANA NO IEVEDMUITAS NODOKĻA

1. NODAĻA

Laišana brīvā apgrozībā

201. pants

Darbības joma un ietekme

1. Ārpussavienības precēm, ko paredzēts laist Savienības tirgū vai kas paredzētas privātai lietošanai vai patēriņam Savienības muitas teritorijā, piemēro laišanas brīvā apgrozībā procedūru.

2. Laišana brīvā apgrozībā ietver:

- a) jebkura maksājamā ievaduitas nodokļa iekasēšanu;
- b) vajadzības gadījumā – citu maksājumu iekasēšanu saskaņā ar atbilstīgajiem spēkā esošajiem noteikumiem attiecībā uz šādu maksājumu iekasēšanu;
- c) tirdzniecības politikas pasākumu, kā arī aizliegumu un ierobežojumu piemērošanu, ciktāl tie nav jāpiemēro agrākā posmā; un
- d) citu formalitāšu pabeigšanu attiecībā uz šo preču importu.

3. Kad ārpussavienības preces izlaiž brīvā apgrozībā, tās iegūst Savienības preču muitas statusu.

202. pants

Tirdzniecības politikas pasākumi

1. Ja pārstrādāti produkti, kas iegūti, tos ievadot pārstrādei, tiek laisti brīvā apgrozībā un ievaduitas nodokļa summas aprēķins ir veikts saskaņā ar 86. panta 3. punktu, piemērojami tirdzniecības politikas pasākumi ir tie, ko piemēro tādu preču laišanai brīvā apgrozībā, kurām tika piemērota ievēšanas pārstrādei procedūra.

2. Panta 1. punktu nepiemēro atkritumiem un lūžņiem.

3. Ja pārstrādāti produkti, kas iegūti, tos ievadot pārstrādei, tiek laisti brīvā apgrozībā un ievaduitas nodokļa summas aprēķins ir veikts saskaņā ar 85. panta 1. punktu, tirdzniecības politikas pasākumus, ko piemēro šīm precēm, piemēro tikai tad, ja šādi pasākumi attiecas uz precēm, kurām tiek piemērota ievēšanas pārstrādei procedūra.

4. Ja Savienības tiesību aktos ir paredzēti tirdzniecības politikas pasākumi attiecībā uz laišanu brīvā apgrozībā, šie pasākumi neattiecas uz tādiem pārstrādātiem produktiem, ko laiž brīvā apgrozībā pēc izvešanas pārstrādei, ja:

- a) pārstrādāti produkti joprojām saglabā Savienības izcelsmi 60. panta nozīmē;
- b) izvešana pārstrādei ietver labošanu, tostarp standarta apmaiņas sistēmu, kas minēta 261. pantā; vai
- c) izvešana pārstrādei notiek pēc turpmākas pārstrādes darbībām saskaņā ar 258. pantu.

2. NODAĻA

Atbrīvošana no ievaduitas nodokļa

1. Iedaļa

Atpakaļievestas preces

203. pants

Darbības joma un ietekme

1. Ārpussavienības preces, kas sākotnēji kā Savienības preces bijušas izvestas no Savienības muitas teritorijas un trīs gadu laikā tiek šajā teritorijā ievestas atpakaļ un deklarētas laišanai brīvā apgrozībā, pēc attiecīgās personas pieteikuma atbrīvo no ievaduitas nodokļa.

Pirmo daļu piemēro arī gadījumos, kad atpakaļ nosūtītās preces ir tikai daļa no tām precēm, kas iepriekš izvestas no Savienības muitas teritorijas.

2. Panta 1. punktā minēto trīs gadu termiņu var pagarināt, lai ņemtu vērā īpašus apstākļus.

3. Ja atpakaļievestas preces pirms to izvešanas no Savienības muitas teritorijas bija bijušas laistas brīvā apgrozībā ar atbrīvojumu no muitas nodokļa vai ar samazinātu ievaduitas nodokļa likmi sakarā ar īpašu galapatēriņu, atbrīvojumu no muitas nodokļa saskaņā ar 1. punktu piešķir vienīgi tad, ja minētās preces paredzēts laist brīvā apgrozībā tādām pašām galapatēriņam.

Ja galapatēriņš, kam attiecīgās preces paredzēts laist brīvā apgrozībā, vairs nav tas pats, ievaduitas nodokļa summu samazina par summu, kas bija iekasēta par precēm, tās pirmoreiz laižot brīvā apgrozībā. Ja pēdējā no minētajām summām pārsniedz to, kas maksājama, atpakaļievestas preces laižot brīvā apgrozībā, nekādu kompensāciju nepiešķir.

4. Ja Savienības preces saskaņā ar 154. pantu ir zaudējušas Savienības preču muitas statusu un pēc tam tiek izlaistas brīvā apgrozībā, piemēro 1., 2. un 3. punktu.

5. Atbrīvojumu no ievadmuitas nodokļa piešķir tikai tad, ja preces ievēd atpakaļ tādā pašā stāvoklī, kādā tās bija izvestas.

6. Atbrīvojumu no ievadmuitas nodokļa papildina ar informāciju, kas pierāda, ka nosacījumi atbrīvojuma saņemšanai ir izpildīti.

204. pants

Preces, attiecībā uz kurām ir gūtas priekšrocības no pasākumiem, kas pieņemti saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku

Atbrīvojumu no ievadmuitas nodokļa, kas paredzēts 203. pantā, nepiešķir precēm, par kurām ir gūtas priekšrocības no pasākumiem, kas pieņemti saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku, tostarp to izvešanai no Savienības muitas teritorijas, izņemot kad īpašos gadījumos noteikts citādi.

205. pants

Preces, kam iepriekš bijusi piemērota ievēšanas pārstrādei procedūra

1. Regulas 203. pantu attiecina uz pārstrādātiem produktiem, kas sākotnēji bijuši izvesti atpakaļ no Savienības muitas teritorijas pēc ievēšanas pārstrādei procedūras.

2. Kad deklarētājs iesniedz pieteikumu un ar noteikumu, ka deklarētājs sniedz vajadzīgo informāciju, ievadmuitas nodokļa summu par 1. punktā minētajām precēm nosaka saskaņā ar 86. panta 3. punktu. Reeksporta deklarācijas saņemšanas dienu uzskata par dienu, kad preces ir izlaistas brīvā apgrozībā.

3. Regulas 203. pantā paredzēto atbrīvojumu no ievadmuitas nodokļa nepiešķir pārstrādātiem produktiem, kas bijuši izvesti saskaņā ar 223. panta 2. punkta c) apakšpunktu, ja vien netiek nodrošināts, ka nevienai precei netiks piemērota ievēšanas pārstrādei procedūra.

206. pants

Pilnvaru deleģēšana

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 284. pantu, lai noteiktu:

a) gadījumus, kad preces tiek uzskatītas par atpakaļiestātām tādā stāvoklī, kādā tās bija izvestas;

b) īpašos gadījumus, kas minēti 175. pantā.

207. pants

Īstenošanas pilnvaru piešķiršana

Komisija ar īstenošanas aktiem precizē procedūras noteikumus 203. panta 6. punktā minētās informācijas sniegšanai.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 285. panta 4. punktā minēto pārbaudes procedūru.

2. Iedaļa

Jūras zveja un citi no jūras iegūti produkti

208. pants

Jūras zvejas produkti un citi no jūras iegūti produkti

1. Neskarot 60. panta 1. punktu, laižot brīvā apgrozībā, atbrīvojumu no ievadmuitas nodokļa piešķir:

a) jūras zvejas produktiem un citiem produktiem, ko tādas valsts vai teritorijas teritoriālajos ūdeņos, kas atrodas ārpus Savienības muitas teritorijas, no jūras ieguvuši vienīgi dalībvalstī reģistrēti vai uzskaitē esoši un ar tās karogu kuģojoši kuģi;

b) produktiem, kas iegūti no a) apakšpunktā minētiem produktiem pārstrādes kuģos, kuri atbilst minētā apakšpunkta nosacījumiem.

2. Panta 1. punktā minēto atbrīvojumu no ievadmuitas nodokļa papildina ar pierādījumu, ka punktā noteiktie nosacījumi ir izpildīti.

209. pants

Īstenošanas pilnvaru piešķiršana

Komisija ar īstenošanas aktiem precizē procedūras noteikumus 208. panta 2. punktā minētā pierādījuma sniegšanai.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 285. panta 4. punktā minēto pārbaudes procedūru.

VII SADAĻA

ĪPAŠAS PROCEDŪRAS

1. NODAĻA

Vispārēji noteikumi

210. pants

Darbības joma

Precēm var piemērot jebkuru no šādām īpašu procedūru kategorijām:

- a) tranzīts, kas ietver ārējo un iekšējo tranzītu;
- b) uzglabāšana, kas ietver uzglabāšanu muitas noliktavā un uzglabāšanu brīvajās zonās;
- c) īpaša izmantošana, kas ietver pagaidu ievēšanu un galapatēriņu;
- d) pārstrāde, kas ietver ievēšanu pārstrādei un izvešanu pārstrādei.

211. pants

Atļauja

1. Muitas dienestu atļauja ir vajadzīga:

- a) lai izmantotu ievēšanas pārstrādei vai izvešanas pārstrādei procedūru, pagaidu ievēšanas procedūru vai galapatēriņa procedūru,
- b) uzglabāšanas vietu darbībai preču uzglabāšanai muitas noliktavā, izņemot, ja uzglabāšanas vietas turētājs ir pats muitas dienests.

Atļaujā izklāsta nosacījumus, saskaņā ar kuriem ir atļauta vienas vai vairāku pirmajā apakšpunktā minēto procedūru izmantošana vai uzglabāšanas vietu darbība.

2. Muitas dienesti piešķir atļauju ar atpakaļejošu datumu, ja ir izpildīti visi turpmāk norādītie nosacījumi:

- a) var pierādīt, ka ir ekonomiska vajadzība;
- b) pieteikums nav saistīts ar krāpšanas mēģinājumu;

c) pieteikuma iesniedzējs, pamatojoties uz uzskaites vai reģistra datiem, ir apliecinājis, ka:

- i) ir izpildītas visas procedūras prasības;
- ii) attiecīgā gadījumā preces var identificēt attiecībā uz aptverto laikposmu;

iii) šādas uzskaites vai reģistri ļauj procedūru kontrolēt;

d) ir iespējams izpildīt visas formalitātes, kas vajadzīgas, lai noregulētu preču statusu, tostarp, vajadzības gadījumā, attiecīgo deklarāciju atzīt par nederīgu;

e) trīs gados pēc dienas, kad pieteikums tika pieņemts, pieteikuma iesniedzējam nav piešķirta atļauja ar atpakaļejošu spēku;

f) ekonomisko apstākļu izskatīšana nav vajadzīga, izņemot gadījumus, kad pieteikums attiecas uz tāda paša veida darbības vai preču atļaujas atjaunošanu;

g) pieteikums neattiecas uz uzglabāšanas vietas darbībām attiecībā uz preču uzglabāšanu muitas noliktavās;

h) ja pieteikums attiecas uz tāda paša veida darbības un preču atļauju pagarināšanu, pieteikumu iesniedz trīs gados pēc sākotnējās atļaujas derīguma termiņa beigām.

Muitas dienesti var piešķirt atļauju ar atpakaļejošu spēku arī tad, ja preces, uz kurām attiecas muitas procedūra, vairs nav pieejamas laikā, kad tika pieņemts šādas atļaujas pieteikums.

3. Ja nav paredzēts citādi, 1. punktā minēto atļauju piešķir tikai personām, kas atbilst visiem turpmāk norādītajiem nosacījumiem:

- a) tās veic uzņēmējdarbību Savienības muitas teritorijā;
- b) tās sniedz nepieciešamās garantijas attiecībā uz darbību pienācīgu veikšanu; uzskata, ka uzņēmējs, kuram ir atzītā uzņēmēja statuss muitas vienkāršojumiem, ir izpildījis šo nosacījumu, ciktāl darbības, kas attiecas uz attiecīgo īpašo procedūru, ir ņemtas vērā, piešķirot 38. panta 2. punkta a) apakšpunktā minēto sertifikātu;

c) ja var rasties muitas parāds vai citi maksājumi par precēm, kurām piemēro īpašu procedūru, tās sniedz galvojumu saskaņā ar 89. pantu;

d) pagaidu ieviešanas vai ieviešanas pārstrādei procedūras gadījumā tās izmanto preces vai organizē to izmantošanu, vai tās attiecīgi veic preču pārstrādes darbības vai organizē šādu darbību veikšanu.

4. Izņemot gadījumus, kad noteikts citādi, un papildus 3. punktam, 1. punktā minēto atļauju piešķir tikai tad, ja ir izpildīti visi turpmāk norādītie nosacījumi:

a) muitas dienesti spēj īstenot muitas uzraudzību, neveicot ar attiecīgajām ekonomiskajām vajadzībām nesamērīgus administratīvus pasākumus;

b) ar pārstrādes procedūras atļauju netiktu nelabvēlīgi ietekmētas Savienības ražotāju būtiskās intereses (ekonomiskie nosacījumi).

5. Uzskata, ka Savienības ražotāju būtiskās intereses nav nelabvēlīgi ietekmētas, kā minēts 4. punkta b) apakšpunktā, izņemot gadījumus, kad ir pierādījumi par pretējo vai kad ekonomiskie nosacījumi ir uzskatāmi par izpildītiem.

6. Ja ir pierādījumi, ka, iespējams, var tikt nelabvēlīgi ietekmētas Savienības ražotāju būtiskās intereses, Savienības līmenī veic ekonomisko nosacījumu izpēti.

212. pants

Pilnvaru deleģēšana

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 284. pantu, lai noteiktu:

a) nosacījumus par atļaujas izsniegšanu procedūrām, kas minētas 211. panta 1. punktā;

b) izņēmumus no nosacījumiem, kas minēti 181. panta 3. un 4. punktā;

c) gadījumus, kad ekonomiskos nosacījumus uzskata par izpildītiem, kā minēts 211. panta 5. punktā.

213. pants

Īstenošanas pilnvaru piešķiršana

Komisija ar īstenošanas aktiem precizē procedūras noteikumus 211. panta 6. punktā minēto ekonomisko nosacījumu izpētei.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 285. panta 4. punktā minēto pārbaudes procedūru.

214. pants

Uzskaitē

1. Izņemot tranzīta procedūru vai gadījumus, kad noteikts citādi, atļaujas turētājs, procedūras izmantotājs un visas personas, kas veic darbības, kuras ietver preču uzglabāšanu, apstrādi vai pārstrādi vai preču pirkšanu vai pārdošanu brīvajās zonās, veic attiecīgu uzskaiti muitas dienestu apstiprinātā veidā.

Uzskaitē ietilpst informācija un dati, kas ļauj muitas dienestiem uzraudzīt attiecīgo procedūru, jo īpaši attiecībā uz preču, kam šī procedūra ir piemērota, identifikāciju, muitas statusu un pārvietošanu.

2. Uzskata, ka uzņēmējs, kuram ir atzītā uzņēmēja statuss muitas vienkāršojumiem, ir izpildījis savu pienākumu, kas noteikts 1. punktā, ciktāl viņa reģistri atbilst attiecīgās īpašās procedūras nolūkiem.

215. pants

Īpašās procedūras pabeigšana

1. Gadījumos, kas nav tranzīta procedūra, un neskarot 254. pantu, īpašā procedūra ir pabeigta, kad precēm, kurām bijusi piemērota šī procedūra, vai pārstrādes produktiem tiek piemērota nākamā muitas procedūra, tie ir izvesti no Savienības muitas teritorijas vai iznīcināti, neatstājot pārpalikumus, vai kad no tiem atsakās par labu valstij saskaņā ar 199. pantu.

2. Tranzīta procedūru muitas dienesti pabeidz, kad tie, salīdzinot nosūtītāja muitas iestādei pieejamos datus un galamērķa muitas iestādei pieejamos datus, var secināt, ka procedūra ir pabeigta pareizi.

3. Muitas dienesti veic visus vajadzīgos pasākumus, lai noregulētu to preču stāvokli, attiecībā uz kurām procedūra nav pabeigta saskaņā ar paredzētajiem nosacījumiem.

4. Procedūras pabeigšana notiek konkrētā termiņā, ja nav noteikts citādi.

216. pants

Pilnvaru deleģēšana

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 284. pantu, lai noteiktu 215. panta 4. punktā minēto termiņu.

217. pants

Īstenošanas pilnvaru piešķiršana

Komisija ar īstenošanas aktiem precizē procedūras noteikumus 216. pantā minētās īpašās procedūras atcelšanai.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 285. panta 4. punktā minēto pārbaudes procedūru.

218. pants

Tiesību un pienākumu nodošana

Procedūras izmantotāja tiesības un pienākumus attiecībā uz precēm, kam piemērota īpaša procedūra, kura nav tranzīts, var pilnībā vai daļēji nodot citai personai, kas atbilst nosacījumiem, kuri paredzēti attiecīgajai procedūrai.

219. pants

Preču pārvietošana

Konkrētos gadījumos preces, kurām piemērota īpaša procedūra, kas nav tranzīts, vai kuras novietotas brīvajā zonā, var pārvietot starp dažādām vietām Savienības muitas teritorijā.

220. pants

Parastie apstrādes veidi

Preces, kurām piemērota muitas noliktavas vai pārstrādes procedūra vai kuras novietotas brīvajā zonā, var pakļaut parastiem apstrādes veidiem, kas paredzēti šo preču saglabāšanai, izskata vai tirdznieciskās kvalitātes uzlabošanai vai lai sagatavotu tās izplatīšanai vai atkalpārdošanai.

221. pants

Pilnvaru deleģēšana

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 284. pantu, kuros:

a) nosaka gadījumus un nosacījumus par tādu preču pārvietošanu, kurām piemērota īpaša procedūra, kas nav tranzīts, vai kuras novietotas brīvajā zonā saskaņā ar 219. pantu;

b) nosaka parastos apstrādes veidus attiecībā uz precēm, kas nodotas uzglabāšanai muitas noliktavā vai pārstrādes procedūrā, vai novietotas brīvā zonā, kā minēts 220. pantā.

222. pants

Īstenošanas pilnvaru piešķiršana

Komisija ar īstenošanas aktiem precizē procedūras noteikumus par:

a) procedūras izmantotāja tiesību un pienākumu nodošanu attiecībā uz precēm, kam piemērota īpaša procedūra, izņemot tranzītu, saskaņā ar 218. pantu;

b) tādu preču pārvietošanu, kam piemērota īpaša procedūra, izņemot tranzītu, vai kas novietotas brīvajā zonā saskaņā ar 219. pantu.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 285. panta 4. punktā minēto pārbaudes procedūru.

223. pants

Līdzvērtīgas preces

1. Līdzvērtīgas preces ir Savienības preces, ko uzglabā, izmanto vai pārstrādā to preču vietā, kurām piemērota īpaša procedūra.

Izvešanas pārstrādei procedūras gadījumā līdzvērtīgas preces ir ārpussavienības preces, ko pārstrādā to Savienības preču vietā, kurām piemērota izvešanas pārstrādei procedūra.

Ja vien nav paredzēts citādi, līdzvērtīgām precēm ir tāds pats astoņciparu Kombinētās nomenklatūras kods, tāda pati tirdznieciskā kvalitāte un tādas pašas tehniskās īpašības kā precēm, ko tās aizstāj.

2. Saņemot pieteikumu, muitas dienesti – ar noteikumu, ka tiek nodrošināta procedūras pareiza norise, jo īpaši attiecībā uz muitas uzraudzību, – atļauj šādas darbības:

a) izmantot līdzvērtīgas preces saskaņā ar muitas noliktavas, brīvo zonu, galapatēriņa vai pārstrādes procedūru;

b) īpašos gadījumos izmantot līdzvērtīgas preces saskaņā ar pagaidu ieviešanas procedūru;

- c) ieviešana pārstrādei procedūras gadījumā – izvest no līdzvērtīgām precēm iegūtus pārstrādes produktus pirms to preču ieviešanas, ko līdzvērtīgās preces aizstāj;
- d) izvešana pārstrādei procedūras gadījumā – ievest no līdzvērtīgām precēm iegūtus pārstrādes produktus pirms to preču izvešanas, ko līdzvērtīgās preces aizstāj.

Uzskata, ka uzņēmējs, kuram ir atzītā uzņēmēja statuss muitas vienkāršojumiem, ir izpildījis nosacījumu, ka procedūras pareiza norise tiek nodrošināta, ciktāl darbības, kas saistībā ar līdzvērtīgu preču izmantošanu attiecīgajā īpašajā procedūrā, ir ņemtas vērā, piešķirot 38. panta 2. punkta a) apakšpunktā minēto sertifikātu.

3. Līdzvērtīgas preces nav atļauts izmantot šādos gadījumos:

- a) ja ieviešana pārstrādei procedūrā tiek veikti tikai 220. pantā minētie parastie apstrādes veidi;
- b) ja attiecībā uz bezizcelsmes precēm, ko ieviešana pārstrādei procedūrā izmanto tādu pārstrādes produktu ražošanā, par kuriem izsniedz vai sagatavo izcelsmes apliecinājumu saskaņā ar preferenciālu režīmu starp Savienību un dažām valstīm vai teritorijām ārpus Savienības muitas teritorijas vai šādu valstu vai teritoriju grupām, ir spēkā aizliegums atmaksāt ievadmuitas nodokli vai atbrīvot no tā;
- c) ja tas radītu nepamatotas priekšrocības attiecībā uz ievadmuitas nodokli vai ja tas paredzēts Savienības tiesību aktos.

4. Panta 2. punkta c) apakšpunktā minētajā gadījumā un ja pārstrādes produktiem tiktu piemērots izvedmuitas nodoklis, ja tos neizvestu saistībā ar ieviešanas pārstrādei procedūru, atļaujas turētājs sniedz galvojumu, lai nodrošinātu izvedmuitas nodokļa nomaksu, ja ārpussavienības preces netiktu ievestas 257. panta 3. punktā minētajā termiņā.

224. pants

Pilnvaru deleģēšana

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 284. pantu, lai noteiktu:

- a) izņēmumus no 223. panta 1. punkta trešās daļas;
- b) nosacījumus, saskaņā ar kuriem līdzvērtīgas preces izmanto saskaņā ar 223. panta 2. punktu;

- c) konkrētus gadījumus, kad līdzvērtīgas preces izmanto saskaņā ar pagaidu ieviešanas procedūru, saskaņā ar 223. panta 2. punkta b) apakšpunktu;

- d) gadījumus, kad līdzvērtīgas preces izmantošana nav atļauta saskaņā ar 223. panta 3. punkta c) apakšpunktu.

225. pants

Īstenošanas pilnvaru piešķiršana

Komisija ar īstenošanas aktiem precizē procedūras noteikumus līdzvērtīgu preču izmantošanas atļaušanai saskaņā ar 223. panta 2. punktu.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 285. panta 4. punktā minēto pārbaudes procedūru.

2. NODAĻA

Tranzīts

1. Iedaļa

Ārējais un iekšējais tranzīts

226. pants

Ārējais tranzīts

1. Saskaņā ar ārējā tranzīta procedūru ārpussavienības preces var pārvietot no viena punkta uz citu punktu Savienības muitas teritorijā, nepiemērojot šīm precēm:

- a) ievadmuitas nodokli;
- b) citus maksājumus saskaņā ar citiem attiecīgiem spēkā esošiem noteikumiem;
- c) tirdzniecības politikas pasākumus, ciktāl ar tiem nav aizliegta preču ieviešana Savienības muitas teritorijā vai izvešana no tās.

2. Konkrētos gadījumos Savienības precēm piemēro ārējā tranzīta procedūru.

3. Panta 1. punktā minētā pārvietošana notiek vienā no šādiem veidiem:

- a) saskaņā ar Savienības ārējā tranzīta procedūru;
- b) saskaņā ar TIR konvenciju, ja šāda pārvietošana:
- i) ir sākusies vai tiks pabeigta ārpus Savienības muitas teritorijas;
  - ii) notiek starp diviem punktiem Savienības muitas teritorijā, šķērsojot tādas valsts vai teritorijas teritoriju, kas atrodas ārpus Savienības muitas teritorijas;
- c) saskaņā ar ATA konvenciju/Stambulas konvenciju, ja notiek pārvietošana tranzītā;
- d) izmantojot Reinas manifestu (9. pants Pārskatītajā konvencijā par kuģošanu Reinā);
- e) izmantojot veidlapu 302, kas paredzēta 1951. gada 19. jūnijā Londonā parakstītajā Ziemeļatlantijas līguma organizācijas dalībvalstu nolīgumā par to bruņoto spēku statusu;
- f) izmantojot pasta sistēmu saskaņā ar Pasaules Pasta savienības aktiem, ja preces pārved šādos aktos noteikto tiesību un pienākumu turētāji vai to uzdevumā.

227. pants

Iekšējais tranzīts

1. Saskaņā ar iekšējā tranzīta procedūru un saskaņā ar 2. punktā izklāstītajiem nosacījumiem, Savienības preces var pārvietot no viena punkta uz citu punktu Savienības muitas teritorijā, šķērsojot valsti vai teritoriju ārpus šīs muitas teritorijas, nemainoties preču muitas statusam.
2. Panta 1. punktā minētā pārvietošana notiek vienā no šādiem veidiem:
- a) saskaņā ar Savienības iekšējā tranzīta procedūru ar noteikumu, ka šāda iespēja ir paredzēta starptautiskā nolīgumā;
  - b) saskaņā ar TIR konvenciju;
  - c) saskaņā ar ATA konvenciju/Stambulas konvenciju, ja notiek pārvietošana tranzītā;

228. pants

Vienota teritorija tranzīta nolūkos

Ja preces tiek pārvietotas no viena punkta uz citu punktu Savienības muitas teritorijā saskaņā ar TIR konvenciju, ATA konvenciju/Stambulas konvenciju, izmantojot veidlapu 302 vai pasta sistēmu, Savienības muitas teritoriju šāda transporta nolūkā uzskata par vienotu teritoriju.

229. pants

Personu izslēgšana no TIR operācijām

1. Ja kādas dalībvalsts muitas dienesti pieņem lēmumu izslēgt kādu personu no TIR operācijām saskaņā ar TIR konvencijas 38. pantu, minēto lēmumu piemēro visā Savienības muitas teritorijā un neviena muitas iestāde nepieņem minētās personas iesniegtās TIR karnetes.

2. Dalībvalsts paziņo citām dalībvalstīm un Komisijai savu lēmumu, kas minēts 1. punktā, un tā piemērošanas dienu.

230. pants

Atzītais saņēmējs TIR nolūkos

Saņemot pieteikumu, muitas dienesti var atļaut kādai personai, sauktai par "atzīto saņēmēju", saņemt preces, kas pārvietotas saskaņā ar TIR konvenciju uz apstiprinātu vietu, tā ka procedūra tiek pabeigta saskaņā ar TIR konvencijas 1. panta d) apakšpunktu.

231. pants

Pilnvaru deleģēšana

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 284. pantu, lai noteiktu:

- a) konkrētus gadījumus, kad Savienības precēm piemēro ārējā tranzīta procedūru saskaņā ar 226. panta 2. punktu;

b) nosacījumus par atļaujas izsniegšanu, kas minēta 230. pantā.

232. pants

Īstenošanas pilnvaru piešķiršana

Komisija ar īstenošanas aktiem pieņem procedūras noteikumus, lai Savienības muitas teritorijā piemērotu 226. panta 3. punkta b) līdz f) apakšpunktu un 227. panta 2. punkta b) līdz f) apakšpunktu, ņemot vērā Savienības vajadzības.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 285. panta 4. punktā minēto pārbaudes procedūru.

2. Iedaļa

Savienības tranzīts

233. pants

Savienības tranzīta principāla pienākumi un saskaņā ar Savienības tranzīta procedūru pārvietoto preču pārvadātāja un saņēmēja pienākumi

1. Savienības tranzīta princips ir atbildīgs par visu turpmāk norādīto:

a) preču neskartu nogādāšanu galamērķa muitas iestādē un visas vajadzīgās informācijas sniegšanu tai – noliktajā termiņā un pienācīgi izpildot muitas dienestu noteiktos preču identifikācijas nodrošināšanas pasākumus;

b) to, lai tiktu ievēroti ar procedūru saistītie muitas noteikumi;

c) ja tiesību aktos muitas jomā nav paredzēts citādi – galvojuma sniegšanu, lai nodrošinātu to, ka tiks samaksāta ievadmuitas vai izvedmuitas nodokļa summa, kas ir atbilstīga muitas parādam vai citiem maksājumiem, kuri iespējami radušies attiecībā uz precēm, kā paredzēts saskaņā ar citiem attiecīgiem spēkā esošiem noteikumiem.

2. Principāla pienākumi ir izpildīti, un tranzīta procedūra ir pabeigta, kad preces, kurām procedūra piemērota, un vajadzīgā informācija ir pieejama galamērķa muitas iestādē saskaņā ar tiesību aktiem muitas jomā.

3. Arī preču pārvadātājs vai saņēmējs, kas pieņem preces, zinot, ka tās tiek pārvietotas saskaņā ar Savienības tranzīta procedūru, ir atbildīgs par preču neskartu nogādāšanu galamērķa muitas iestādē noteiktajā termiņā un atbilstīgi muitas dienestu veiktajiem preču identifikācijas nodrošināšanas pasākumiem.

4. Saņemot pieteikumu, muitas dienesti var atļaut jebkuru no turpmāk norādītajiem vienkāršojumiem attiecībā uz Savienības tranzīta procedūras piemērošanu precēm vai attiecībā uz minētās procedūras izbeigšanu:

a) atzītā nosūtītāja statuss, kas ļauj atļaujas turētājam precēm piemērot Savienības tranzīta procedūru, tās neuzrādot muitas;

b) atzītā saņēmēja statuss, kas ļauj atļaujas turētājam saņemt preces, kas pārvietotas saskaņā ar Savienības tranzīta procedūru apstiprinātā vietā, lai pabeigtu procedūru saskaņā ar 233. panta 2. punktu;

c) īpaša veida zīmogu izmantošana, ja zīmogs ir vajadzīgs, lai nodrošinātu tādu preču identifikāciju, kam piemērota Savienības tranzīta procedūra;

d) tādas muitas deklarācijas izmantošana, kurā ir samazinātas datu prasības, lai precēm piemērotu Savienības tranzīta procedūru;

e) elektroniska transporta dokumenta izmantošana muitas deklarācijas vietā, lai precēm piemērotu Savienības tranzīta procedūru, ja šajā dokumentā ir ietverti šādas deklarācijas dati un šie dati ir pieejami muitas dienestiem sākumpunktā vai galamērķī, lai varētu veikt preču uzraudzību muitā un lai procedūru pabeigtu.

234. pants

Preces, kas saskaņā ar Savienības ārējā tranzīta procedūru šķērso valsts teritoriju vai teritoriju, kura ir ārpus Savienības muitas teritorijas

1. Savienības ārējā tranzīta procedūru piemēro precēm, kas šķērso valsti vai teritoriju, kura ir ārpus Savienības muitas teritorijas, ja ir izpildīts viens no šādiem nosacījumiem:

a) tas ir paredzēts starptautiskā nolīgumā;

b) pārvadājums caur šo valsti vai teritoriju tiek veikts, izmantojot vienotu pārvadājuma dokumentu, kas sagatavots Savienības muitas teritorijā.

2. Panta 1. punkta b) apakšpunktā minētajā gadījumā Savienības ārējā tranzīta procedūras darbība tiek pārtraukta, kamēr preces atrodas ārpus Savienības muitas teritorijas.

*235. pants***Pilnvaru deleģēšana**

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 284. pantu, lai noteiktu nosacījumus 233. panta 4. punktā minētās atļaujas piešķiršanai.

*236. pants***Īstenošanas pilnvaru piešķiršana**

Komisija ar īstenošanas aktiem, precīzē procedūras noteikumus attiecībā uz:

- a) Savienības tranzīta procedūras piemērošanu precēm un minētās procedūras izbeigšanu;
- b) vienkāršošanu piemērošanu, kas minēta 233. panta 4. punktā;
- c) tādu preču muitas uzraudzību, kas saskaņā ar 234. pantā minēto Savienības ārējā tranzīta procedūru šķērso valsts teritoriju vai teritoriju, kura ir ārpus Savienības muitas teritorijas.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 285. panta 4. punktā minēto pārbaudes procedūru.

*3. NODAĻA***Uzglabāšana***1. Iedaļa***Kopējie noteikumi***237. pants***Darbības joma**

1. Saskaņā ar uzglabāšanas procedūru ārpussavienības preces var uzglabāt Savienības muitas teritorijā, nepiemērojot tām:

- a) ievadmuitas nodokli;
- b) citus maksājumus saskaņā ar citiem attiecīgiem spēkā esošiem noteikumiem;
- c) tirdzniecības politikas pasākumus, ciktāl ar tiem nav aizliegta preču ieviešana Savienības muitas teritorijā vai izvešana no tās.

2. Savienības precēm var piemērot muitas noliktavas vai brīvās zonas procedūru saskaņā ar Savienības tiesību aktiem,

ar kuriem reglamentē īpašas jomas, vai lai gūtu labumu no lēmuma par ievadmuitas nodokļa atmaksāšanu vai atbrīvošanu no tā.

3. Ja ir ekonomiska vajadzība un ja netiks traucēta muitas uzraudzība, muitas dienesti var atļaut Savienības preču uzglabāšanu muitas noliktavā. Nav uzskatāms, ka minētajām precēm piemērota muitas noliktavas procedūra.

*238. pants***Uzglabāšanas procedūras ilgums**

1. Preces uzglabāšanas procedūrā var atrasties neierobežoti ilgu laiku.

2. Izņēmuma gadījumos muitas dienesti var noteikt termiņu, pēc kura uzglabāšanas procedūra jāizbeidz, jo īpaši, ja preču veids un īpašības, preces uzglabājot ilgstoši, var apdraudēt cilvēku, dzīvnieku vai augu veselību vai apdraudēt vidi.

*239. pants***Īstenošanas pilnvaru piešķiršana**

Komisija ar īstenošanas aktiem precīzē procedūras noteikumus muitas noliktavas vai brīvās zonas procedūras piemērošanai Savienības precēm, kā minēts 237. panta 2. punktā.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 285. panta 4. punktā minēto pārbaudes procedūru.

*2. Iedaļa***Uzglabāšana muitas noliktavā***240. pants***Uzglabāšana muitas noliktavā**

1. Saskaņā ar muitas noliktavas procedūru ārpussavienības preces var uzglabāt telpās vai jebkurā citā vietā, ko šai procedūrai atļāvuši izmantot muitas dienesti un kas ir muitas uzraudzībā ("muitas noliktavas").

2. Muitas noliktavas var būt pieejamas preču uzglabāšanai muitā jebkurai personai ("publiska muitas noliktava") vai muitas noliktavas atļaujas turētāja preču uzglabāšanai ("privāta muitas noliktava").

3. Preces, kam piemērota muitas noliktavas procedūra, var uz laiku izvest no muitas noliktavas. Šādai izvešanai iepriekš saņem muitas dienestu atļauju, izņemot nepārvaramas varas gadījumus.

241. pants

Pārstrāde

1. Ja ir ekonomiska vajadzība un ja netiek traucēta muitas uzraudzība, muitas dienesti var atļaut preces ieviešanas pārstrādei procedūrā vai galapatēriņa procedūrā pārstrādāt muitas noliktavā, ievērojot minētajās procedūrās paredzētos nosacījumus.

2. Panta 1. punktā minētās preces neuzskata par tādām, kam ir piemērota muitas noliktavas procedūra.

242. pants

Atļaujas turētāja vai procedūras izmantotāja pienākumi

1. Atļaujas turētājs un procedūras izmantotājs ir atbildīgi par šādām darbībām:

a) nodrošināt, lai preces, kam piemēro muitas noliktavas procedūru, netiktu izņemtas no muitas uzraudzības; un

b) izpildīt pienākumus, kas izriet no preču glabāšanas saskaņā ar muitas noliktavas procedūru.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, ja atļauja attiecas uz publisku muitas noliktavu, tajā var noteikt, ka 1. punkta a) vai b) apakšpunktā minētie pienākumi attiecas tikai uz procedūras izmantotāju.

3. Procedūras izmantotājs ir atbildīgs par to pienākumu izpildi, kas izriet no muitas noliktavas procedūras piemērošanas precēm.

3. Iedaļa

Brīvās zonas

243. pants

Brīvo zonu noteikšana

1. Dalībvalstis var Savienības muitas teritorijas daļas noteikt kā brīvās zonas.

Dalībvalsts nosaka katras brīvās zonas teritoriju, kā arī ieviešanas un izvešanas punktus.

2. Dalībvalstis informē Komisiju par savām brīvajām zonām, kuras tiek izmantotas.

3. Brīvās zonas ir norobežotas.

Brīvo zonu perimetrs, kā arī ieviešanas un izvešanas punkti ir muitas uzraudzībā.

4. Personas, preces un transportlīdzekļus, kas iekļūst brīvajā zonā vai atstāj to, var pakļaut muitas kontrolei.

244. pants

Ēkas un darbības brīvajās zonās

1. Jebkuras ēkas celtniecībai brīvajā zonā ir iepriekš jāaskaņo ar muitas dienestiem.

2. Ievērojot tiesību aktus muitas jomā, brīvajā zonā ir atļauta jebkura rūpnieciska, tirdznieciska vai pakalpojumu sniegšanas darbība. Par šādu darbību veikšanu iepriekš jāpaziņo muitas dienestiem.

3. Muitas dienesti var attiecībā uz 2. punktā minētajām darbībām noteikt aizliegumus vai ierobežojumus, ņemot vērā attiecīgo preču īpašības, muitas uzraudzības prasības vai drošības un drošuma prasības.

4. Muitas dienesti var aizliegt veikt darbības brīvajā zonā personām, kas nesniedz vajadzīgās garantijas, ka tiks ievēroti muitas noteikumi.

245. pants

Preču uzrādīšana un procedūras piemērošana tām

1. Preces, kas ievestas brīvajā zonā, uzrāda muitai, un attiecībā uz tām izpilda paredzētās muitas formalitātes jebkurā no šādiem gadījumiem:

a) ja tās ievēd brīvajā zonā tieši no vietas ārpus Savienības muitas teritorijas;

b) ja tām ir bijusi piemērota muitas procedūra, kas tiek slēgta vai pabeigta brīdī, kad tām piemēro brīvās zonas procedūru;

c) ja tām piemēro brīvās zonas procedūru, lai gūtu labumu no lēmuma par ievadmuitas nodokļa atmaksāšanu vai atbrīvojumu no tā;

d) ja šādas formalitātes paredzētas citos tiesību aktos, kas nav tiesību akti muitas jomā.

2. Preces, kas ievestas brīvajā zonā apstākļos, kuri nav minēti 1. punktā, neuzrāda muitai.

3. Neskarot 246. pantu, uzskata, ka precēm, kas ievestas brīvajā zonā, brīvās zonas procedūra ir tikusi piemērota:

a) brīdī, kad tās ieveda brīvajā zonā, ja vien tām jau nebija piemērota cita muitas procedūra; vai

b) brīdī, kad tiek pabeigta tranzīta procedūra, ja vien tām tūlīt nepiemēro nākamo muitas procedūru.

246. pants

Savienības preces brīvajās zonās

1. Savienības preces var ievest, uzglabāt, pārvietot, izmantot, pārstrādāt vai patērēt brīvajā zonā. Šādos gadījumos preces neuzskata par tādām, kam piemērota brīvās zonas procedūra.

2. Kad attiecīgā persona iesniedz pieteikumu, muitas dienesti nosaka, ka jebkurām no turpmāk norādītajām precēm ir Savienības preču muitas statuss:

a) Savienības preces, ko ieved brīvajā zonā;

b) Savienības preces, kas bijušas pakļautas pārstrādes darbībām brīvajā zonā;

c) preces, kas ir laistas brīvā apgrozībā brīvajā zonā.

247. pants

Ārpussavienības preces brīvajās zonās

1. Ārpussavienības preces, kamēr tās ir brīvajā zonā, var laist brīvā apgrozībā vai tām piemērot ievešanas pārstrādei, pagaidu ievešanas vai galapatēriņa procedūru saskaņā ar minētajām procedūrām paredzētajiem nosacījumiem.

Šādos gadījumos preces neuzskata par tādām, kam piemērota brīvās zonas procedūra.

2. Neskarot noteikumus, kas piemērojami krājumiem vai pārtikas krājumu noliktavām, – ja attiecīgajā procedūrā tas paredzēts, 1. punkts neliedz izmantot vai patērēt preces, kuru laišana brīvā apgrozībā vai pagaidu ievešana neradītu ievadomitas nodokļa piemērošanu vai tādu pasākumu piemērošanu, kas paredzēti saskaņā ar kopējo lauksaimniecības vai tirdzniecības politiku.

Šādas izmantošanas vai patēriņa gadījumā nepieprasa muitas deklarāciju par laišanu brīvā apgrozībā vai pagaidu ievešanas procedūru.

Šādu deklarāciju tomēr pieprasa, ja attiecībā uz šādām precēm ir spēkā tarifu kvota vai limits.

248. pants

Preču izvešana no brīvās zonas

1. Neskarot tiesību aktus jomās, kas nav muitas joma, preces, kas atrodas brīvajā zonā, var izvest vai izvest atpakaļ no Savienības muitas teritorijas vai ievest citā Savienības muitas teritorijas daļā.

2. Regulas 134. līdz 149. pantu piemēro precēm, kas no brīvās zonas izvestas citās Savienības muitas teritorijas daļās.

249. pants

Muitas statuss

Ja preces izved no brīvās zonas un ieved citā Savienības muitas teritorijas daļā vai ja tām piemēro muitas procedūru, tās uzskata par ārpussavienības precēm, ja vien nav pierādīts to Savienības preču muitas statuss.

Tomēr, lai piemērotu izvedomitas nodokli un eksporta licences vai eksporta kontroles pasākumus, kas paredzēti saskaņā ar kopējo lauksaimniecības vai tirdzniecības politiku, šādas preces uzskata par Savienības precēm, ja vien netiek konstatēts, ka tām nav Savienības preču muitas statuss.

4. NODAĻA

Īpaša izmantošana

1. Iedaļa

Pagaidu ievešana

250. pants

Darbības joma

1. Saskaņā ar pagaidu ievešanas procedūru uz ārpussavienības precēm, ko paredzēts izvest atpakaļ, var attiekties īpaša izmantošana Savienības muitas teritorijā ar pilnīgu vai daļēju atbrīvojumu no ievadomitas nodokļa un nepiemērojot tām:

a) citus maksājumus saskaņā ar citiem atbilstīgiem spēkā esošiem noteikumiem;

b) tirdzniecības politikas pasākumus, ciktāl ar tiem nav aizliegta preču ieviešana Savienības muitas teritorijā vai izvešana no tās.

2. Pagaidu ieviešanas procedūru var izmantot tikai tad, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) preces nav iecerēts nekādi mainīt, izņemot normālu nolietojumu, kas rodas to izmantošanas dēļ;

b) ir iespējams nodrošināt, ka preces, kurām procedūra ir piemērota, var identificēt, izņemot gadījumus, ja identifikācijas pasākumu neesamība, ņemot vērā preču īpašības vai paredzēto izmantojumu, nevarētu būt par iemeslu procedūras ļaunprātīgai izmantošanai vai – 191. pantā minētajā gadījumā – ja ir iespējams pārbaudīt, ka ir izpildīti nosacījumi, kas paredzēti attiecībā uz līdzvērtīgām precēm;

c) procedūras izmantotājs veic uzņēmējdarbību ārpus Savienības muitas teritorijas, ja vien nav noteikts citādi;

d) ir izpildītas prasības, kas tiesību aktos muitas jomā noteiktas attiecībā uz pilnīgu vai daļēju atbrīvojumu no nodokļiem.

251. pants

Laikposms, kurā preces var palikt pagaidu ieviešanas procedūrā

1. Muitas dienesti nosaka laikposmu, kādā precēm, kam piemērota pagaidu ieviešanas procedūra, jābūt izvestām atpakaļ vai kādā tām jābūt piemērotai nākamai muitas procedūrai. Šāds laikposms ir pietiekami ilgs, lai varētu sasniegt atļautā izmantojuma mērķi.

2. Ja vien nav noteikts citādi, maksimālais laikposms, kādā preces var palikt pagaidu ieviešanas procedūrā vienam un tam pašam mērķim un viena un tā paša atļaujas turētāja pārziņā, ir 24 mēneši, pat ja procedūra ir bijusi pabeigta, piemērojot precēm citu īpašo procedūru un pēc tam šīm precēm atkal piemērojot pagaidu ieviešanas procedūru.

3. Ja izņēmuma gadījumos atļauto izmantojumu nevar īstenot 1. un 2. punktā minētajā laikposmā, muitas dienesti var minēto laikposmu uz pieņemamu laiku pagarināt, ja atļaujas turētājs iesniedz pamatotu pieteikumu.

4. Kopējais laikposms, kurā uz precēm var attiecināt pagaidu ieviešanas procedūru, nepārsniedz 10 gadus, izņemot neparedzamus gadījumus.

252. pants

Ievedmuitas nodokļa summa par precēm, kam piemērota pagaidu ieviešanas procedūra ar daļēju atbrīvojumu no ievedmuitas nodokļa

1. Ievedmuitas nodokļa summu par precēm, kam ir piemērota pagaidu ieviešanas procedūra ar daļēju atbrīvojumu no ievedmuitas nodokļa, nosaka 3 % apmērā no ievedmuitas nodokļa summas, kas būtu bijusi maksājama par minētajām precēm, ja tās būtu laistas brīvā apgrozībā dienā, kad tām tika piemērota pagaidu ieviešanas procedūra.

Šī summa ir maksājama par katru mēnesi vai mēneša daļu, kurā preces ir atradušās pagaidu ieviešanas procedūrā ar daļēju atbrīvojumu no ievedmuitas nodokļa.

2. Ievedmuitas nodokļa summa nepārsniedz summu, kas būtu bijusi jāmaksā, ja attiecīgās preces būtu laistas brīvā apgrozībā dienā, kad tām tika piemērota pagaidu ieviešanas procedūra.

253. pants

Pilnvaru deleģēšana

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 243. pantu, lai noteiktu:

a) īpašu izmantošanu, kas minēta 250. panta 1. punktā;

b) prasības, kas minētas 250. panta 2. punkta d) apakšpunktā.

2. I e d a ļ a

Galapatēriņš

254. pants

Galapatēriņa procedūra

1. Saskaņā ar galapatēriņa procedūru preces var laist brīvā apgrozībā ar atbrīvojumu no nodokļa vai ar samazinātu nodokļa likmi sakarā ar to īpašo izmantojumu.

2. Ja preces ir ražošanas stadijā, kas ekonomiski izdevīgi ļautu tās izmantot tikai paredzētajam galapatēriņam, muitas dienesti atļauj var noteikt apstākļus, kādos uzskata, ka preces ir izmantotas mērķiem, attiecībā uz kuriem piemēro atbrīvojumu no nodokļa vai samazinātu nodokļa likmi.

3. Ja preces ir piemērotas atkārtotai lietošanai un muitas iestādes uzskata, ka tas ir atbilstīgi, lai izvairītos no ļaunprātīgas izmantošanas, muitas pārraudzību turpina uz laiku, kas nav ilgāks par diviem gadiem pēc dienas, kad tās lietotas pirmo reizi mērķiem, kādi minēti, lai varētu piemērot nodokļu atbrīvojumu vai samazinātu nodokļu likmi.

4. Muitas uzraudzība saskaņā ar galapatēriņa procedūru beidzas jebkurā no šādiem gadījumiem:

- a) ja preces ir izmantotas mērķiem, kas noteikti, lai piemērotu atbrīvojumu no nodokļa vai samazinātu nodokļa likmi;
- b) ja preces ir tikušas izvestas no Savienības muitas teritorijas, tās iznīcina vai ja no tām atsakās par labu valstij;
- c) ja preces ir izmantotas citiem mērķiem nekā tie, kas noteikti, lai piemērotu atbrīvojumu no nodokļa vai samazinātu nodokļa likmi, un piemērojama ievadmuitas nodoklis ir samaksāts.

5. Ja ir prasīta ieguves norma, galapatēriņa procedūrai piemēro 255. pantu.

6. Atkritumus un lūžņus, kas rodas preču apstrādes vai pārstrādes gaitā atbilstīgi noteiktajai īpašajai izlietošanai, un dabiskos zudumus uzskata par paredzētajai izmantošanai nodotām precēm.

7. Attiecībā uz atkritumiem un lūžņiem, kas radušies no tādu preču iznīcināšanas, kam piemērota gala patēriņa procedūra, uzskata, ka tiem piemērota muitas noliktavas procedūra.

5. NODAĻA

Pārstrāde

1. Iedaļa

Vispārēji noteikumi

255. pants

Ieguves norma

Izņemot gadījumus, kad ieguves norma ir noteikta Savienības tiesību aktos, ar ko reglamentē īpašas jomas, muitas dienesti pārstrādes darbībai nosaka vai nu ieguves normu, vai vidējo ieguves normu, vai, vajadzības gadījumā, šādas normas noteikšanas metodi.

Ieguves normu vai vidējo ieguves normu nosaka, pamatojoties uz faktiskajiem apstākļiem, kādos pārstrādes darbība notiek vai notiks. Vajadzības gadījumā šo normu var pielāgot saskaņā ar 28. pantu.

2. Iedaļa

Ievešana pārstrādei

256. pants

Darbības joma

1. Neskarot 223. pantu, saskaņā ar ievēšana pārstrādei procedūru ārpus Savienības muitas teritorijā vai izmantot vienā vai vairākās pārstrādes darbībās, nepiemērojot šīm precēm:

- a) ievadmuitas nodokli;
- b) citus maksājumus saskaņā ar citiem attiecīgiem spēkā esošiem noteikumiem;
- c) tirdzniecības politikas pasākumus, ciktāl ar tiem nav aizliegta preču ievēšana Savienības muitas teritorijā vai izvešana no tās.

2. Ievēšanas pārstrādei procedūru var izmantot gadījumos, kas nav preču labošana vai iznīcināšana, neskarot ražošanas piederumu izmantošanu, tikai tad, ja preces, kurām procedūru piemēro, ir identificējamās pārstrādes produktos.

Regulas 223. pantā minētajā gadījumā procedūru var izmantot, ja ir iespējams pārbaudīt, ka ir izpildīti nosacījumi, kas paredzēti attiecībā uz līdzvērtīgām precēm.

3. Papildus 1. un 2. punktam ievēšanas pārstrādei procedūru var izmantot arī jebkurām no turpmāk norādītajām precēm:

- a) precēm, ko paredzēts pakļaut darbībām, ar kurām nodrošina to atbilstību tehniskām prasībām, lai tās laistu brīvā apgrozībā;
- b) precēm, kas jāpakļauj parastajiem apstrādes veidiem saskaņā ar 220. pantu.

257. pants

Pabeigšanas laikposms

1. Muitas dienesti nosaka laikposmu, kādā ievēšanas pārstrādei procedūra ir jāpabeidz, saskaņā ar 216. pantu.

Šis laikposms sākas dienā, kad ārpussavienības precēm piemēro šo procedūru, un, termiņu nosakot, ņem vērā laiku, kāds vajadzīgs pārstrādes darbību veikšanai un procedūras pabeigšanai.

2. Muitas dienesti var uz pieņemamu laiku pagarināt saskaņā ar 1. punktu noteikto laikposmu, ja atļaujas turētājs iesniedz pamatotu pieteikumu.

Atļaujā var norādīt, ka laikposms, kas sākas kāda mēneša, ceturkšņa vai pusgada laikā, beidzas attiecīgi nākamā mēneša, ceturkšņa vai pusgada pēdējā dienā.

3. Iepriekšējas izvešanas gadījumā saskaņā ar 223. panta 2. punkta c) apakšpunktu atļaujā norāda laikposmu, kurā ārpussavienības preces deklarē ieviešanas pārstrādei procedūrai, ņemot vērā laiku, kas vajadzīgs, lai veiktu iepirkumu un transportēšanu uz Savienības muitas teritoriju.

Pirmajā daļā minēto laikposmu nosaka mēnešos, un tas nepārsniedz 6 mēnešus. Šis laikposms sākas dienā, kad pieņemta eksporta deklarācija attiecībā uz pārstrādes produktiem, kas iegūti no attiecīgām līdzvērtīgām precēm.

4. Pēc atļaujas turētāja lūguma sešu mēnešu laikposms, kas minēts 3. punktā, var tikt pagarināts pat pēc tā beigām ar noteikumu, ka kopējais laikposms nepārsniedz 12 mēnešus.

258. pants

Pagaidu atpakaļizvešana turpmākai pārstrādei

Saņemot pieteikumu, muitas dienesti var piešķirt atļauju dažas vai visas preces, kurām piemērota ieviešanas pārstrādei procedūra, vai pārstrādes produktus uz laiku izvest atpakaļ turpmākai pārstrādei ārpus Savienības muitas teritorijas saskaņā ar nosacījumiem, kas paredzēti izvešanas pārstrādei procedūrai.

3. Iedaļa

Izvešana pārstrādei

259. pants

Darbības joma

1. Saskaņā ar izvešana pārstrādei procedūru Savienības preces var uz laiku izvest no Kopienas muitas teritorijas, lai tām veiktu pārstrādes darbības. Pārstrādes produktus, kas iegūti no minētajām precēm, pēc pieteikuma saņemšanas no atļaujas turētāja vai no jebkuras citas personas, kas veic uzņēmējdarbību Savienības muitas teritorijā, ja šī persona ir saņēmusi atļaujas

turētāja piekrišanu un ja ir izpildīti atļaujā paredzētie nosacījumi, var izlaist brīvā apgrozībā ar pilnīgu vai daļēju atbrīvojumu no ievaduitas nodokļa.

2. Izvešanas pārstrādei procedūru neatļauj piemērot jebkurām no turpmāk norādītajām Savienības precēm:

- a) precēm, kuru eksports rada ievaduitas nodokļa atmaksāšanu vai atbrīvojumu no tiem;
- b) precēm, kas pirms izvešanas bija izlaistas brīvā apgrozībā ar pilnīgu atbrīvojumu no nodokļa vai ar samazinātu nodokļa likmi sakarā ar to galapatēriņu, – tik ilgi, kamēr šāda galapatēriņa mērķi nav sasniegti, – ja vien šīs preces nav jālabo;
- c) precēm, kuru eksports rada eksporta kompensāciju piešķiršanu;
- d) precēm, kurām saistībā ar to eksportu un saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku piešķir finansiālas priekšrocības, kas nav c) apakšpunktā minētās kompensācijas.

3. Muitas dienesti nosaka laikposmu, kādā uz laiku izvestajām precēm pārstrādes produktu veidā jābūt ievestām atpakaļ Savienības muitas teritorijā un laistām brīvā apgrozībā, lai varētu piemērot pilnīgu vai daļēju atbrīvojumu no ievaduitas nodokļa. Tie var uz pieņemamu laiku piešķirt minētā laikposma pagarinājumu, ja atļaujas turētājs iesniedz pamatotu pieteikumu.

260. pants

Preces, kas labotas bez atlīdzības

1. Ja muitas dienestiem pieņemamā veidā tiek pierādīts, ka preces ir labotas bez atlīdzības, vai nu pamatojoties uz līgumā vai tiesību aktos paredzētām garantijas saistībām, vai ražošanas vai materiāla defekta dēļ, šīm precēm ir tiesības uz pilnīgu atbrīvojumu no ievaduitas nodokļa.

2. Panta 1. punktu nepiemēro, ja ražošanas vai materiāla defekts bija ņemts vērā, kad attiecīgās preces pirmo reizi laida brīvā apgrozībā.

261. pants

Standarta apmaiņas sistēma

1. Saskaņā ar 2. līdz 5. punktu standarta apmaiņas sistēmā pārstrādes produktu var aizstāt ar ievestu produktu (aizstājējproduktu).

2. Saņemot attiecīgu pieteikumu, muitas dienesti ļauj izmantot standarta apmaiņas sistēmu, ja pārstrādes darbībā ietilpst tādu Savienības preču ar trūkumiem labošana, kas nav preces, kuras pakļautas pasākumiem, kas paredzēti saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku, vai īpašai kārtībai, ko piemēro attiecībā uz dažām lauksaimniecības produktu pārstrādē iegūtām precēm.

3. Aizstājējproduktiem ir tāds pats astoņciparu Kombinētās nomenklatūras kods, tāda pati tirdznieciskā kvalitāte un tādas pašas tehniskās īpašības kā precēm ar trūkumiem, ja tās būtu salabotas.

4. Ja preces ar trūkumiem pirms to eksporta ir bijušas lietotas, arī aizstājējproduktiem ir jābūt lietotiem.

Tomēr muitas dienesti atbrīvo no pirmajā daļā noteiktās prasības, ja aizstājējprodukts ir piegādāts bez atlīdzības, vai nu pamatojoties uz līgumā vai tiesību aktos paredzētām garantijas saistībām, vai materiāla vai ražošanas defekta dēļ.

5. Noteikumus, kas būtu piemērojami pārstrādes produktiem, piemēro aizstājējproduktiem.

262. pants

Aizstājējproduktu iepriekšēja ieviešana

1. Muitas dienesti to noteiktā kārtībā un pēc pieteikuma saņemšanas no attiecīgās personas atļauj ievest aizstājējproduktus pirms preču ar trūkumiem izvešanas.

Šādas aizstājējproduktu iepriekšējas ieviešanas gadījumā sniedz galvojumu, kas sedz ievadmuitas nodokļa summu, kura būtu maksājama, ja saskaņā ar 2. punktu preces ar trūkumiem netiktu izvestas.

2. Preces ar trūkumiem izved divu mēnešu laikā no dienas, kad muitas dienesti pieņēmuši deklarāciju par aizstājējproduktu laišanu brīvā apgrozībā.

3. Izņēmuma gadījumos, ja preces ar trūkumiem nav iespējams izvest 2. punktā minētajā termiņā, muitas dienesti var uz pieņemamu laiku piešķirt šā termiņa pagarinājumu, ja atļaujas turētājs iesniedz pamatotu pieteikumu.

VIII SADAĻA

NO KOPIENAS MUITAS TERITORIJAS IZVESTAS PRECES

1. NODAĻA

Pirms preču izvešanas veicamās formalitātes

263. pants

Pirmsizvešanas deklarācijas iesniegšana

1. Par precēm, ko paredzēts izvest no Savienības muitas teritorijas, sagatavo pirmsizvešanas deklarāciju, ko iesniedz kompetentā muitas iestādē noteiktā termiņā, pirms preces tiek izvestas no Savienības muitas teritorijas.

2. No pienākuma, kas minēts 1. punktā, atbrīvo:

a) transportlīdzekļus un ar tiem pārvadātas preces, kas tikai šķērso Savienības muitas teritorijas teritoriālos ūdeņus vai gaisa telpu, neapstājoties minētajā teritorijā; vai

b) citos konkrētos gadījumos, ja to pienācīgi pamato preču vai pārvadājuma veids vai nosaka starptautiskie līgumi.

3. Pirmsizvešanas deklarācija ir viens no šādiem dokumentiem:

a) muitas deklarācija, ja precēm, ko izved no Savienības muitas teritorijas, piemēro muitas procedūru, kuras īstenošanai ir obligāti vajadzīga muitas deklarācija;

b) reeksporta deklarācija saskaņā ar 270. pantu;

c) izvešanas kopsavilkuma deklarācija, saskaņā ar 271. pantu.

4. Pirmsizvešanas deklarācijā ir dati, kas vajadzīgi drošības un drošuma apsvērumu dēļ veiktai riska analīzei.

264. pants

Riska analīze

Muitas iestāde, kam ir iesniegta pirmsizvešanas deklarācija, kura minēta 263. pantā, nodrošina, ka konkrētā termiņā veic riska analīzi galvenokārt drošības un drošuma vajadzībām, pamatojoties uz šo deklarāciju, kā arī veic nepieciešamos pasākumus, pamatojoties uz minētās riska analīzes rezultātiem.

265. pants**Pilnvaru deleģēšana**

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 243. pantu, lai noteiktu:

- a) konkrēto termiņu, kas minēts 263. panta 1. punktā, kādā pirms preču izvešanas no Savienības muitas teritorijas jāiesniedz pirmsizvešanas deklarācija, ņemot vērā pārvadājuma veidu;
- b) konkrētus gadījumus, kad pienākumu iesniegt pirmsizvešanas deklarāciju atceļ saskaņā ar 263. panta 2. punkta c) apakšpunktu.

266. pants**Īstenošanas pilnvaru piešķiršana**

Komisija ar īstenošanas aktiem precizē 264. pantā minēto termiņu, kurā jāveic riska analīze, ņemot vērā 263. panta 1. punktā minēto termiņu.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 285. panta 4. punktā minēto pārbaudes procedūru.

2. NODAĻA**Preču izvešanas formalitātes****267. pants****Muitas uzraudzība un izvešanas formalitātes**

1. Preces, ko izved no Savienības muitas teritorijas, ir pakļautas muitas uzraudzībai un var tikt pakļautas muitas kontrolei. Vajadzības gadījumā muitas dienesti var noteikt maršrutu, kas jāizmanto, un termiņu, kas jāievēro, kad preces izved no Savienības muitas teritorijas.

2. Preces, ko paredzēts izvest no Savienības muitas teritorijas, muitai uzrāda kāda no šīm personām:

- a) persona, kas izved preces no Savienības muitas teritorijas;
- b) persona, kā vārdā vai kā uzdevumā rīkojas persona, kura izved preces no muitas teritorijas, kurā ir spēkā Savienības akti;
- c) persona, kas ir uzņēmusies atbildību par preču pārvadāšanu pirms to izvešanas no Savienības muitas teritorijas.

3. Uz precēm, ko paredzēts izvest no Savienības muitas teritorijas, atbilstīgā gadījumā attiecinā:

- a) ievadmuitas nodokļa atmaksāšanu vai atbrīvošanu no tā;
- b) eksporta kompensācijas maksāšanu;
- c) izvedmuitas nodokļa iekasēšanu;
- d) formalitātes, kas jāveic saskaņā ar spēkā esošiem noteikumiem attiecībā uz citiem maksājumiem;
- e) aizliegumu un ierobežojumu piemērošanu, šos aizliegumus un ierobežojumus pamatojot, inter alia, ar sabiedrības morāli, sabiedrisko kārtību vai sabiedrības drošību, cilvēku, dzīvnieku vai augu dzīvības un veselības aizsardzību, vides aizsardzību, tādu nacionālo bagātību aizsardzību, kurām ir mākslas, vēstures vai arheoloģiska vērtība, un rūpnieciskā vai komerciālā īpašuma aizsardzību, tostarp kontroles attiecībā uz narkotisko vielu prekursoriem, precēm, ar kurām ir pārkāptas dažas intelektuālā īpašuma tiesības, un skaidru naudu, kā arī zivsaimniecības saglabāšanas un pārvaldības pasākumu un tirdzniecības politikas pasākumu īstenošanu.

4. Muitas dienesti attiecīgās preces izvešanai izlaiž ar nosacījumu, ka preces no Savienības muitas teritorijas tiks izvestas tādā pašā stāvoklī, kādā tās bija:

- a) kad tika pieņemta muitas vai reeksporta deklarācija; vai
- b) kad tika iesniegta izvešanas kopsavilkuma deklarācija.

268. pants**Īstenošanas pilnvaru piešķiršana**

Komisija ar īstenošanas aktiem precizē procedūras noteikumus 267. pantā minētajai izvešanai.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 285. panta 4. punktā minēto pārbaudes procedūru.

3. NODAĻA**Eksports un reeksports****269. pants****Savienības preču eksports**

1. Savienības precēm, ko paredzēts izvest no Savienības muitas teritorijas, piemēro eksporta procedūru.

2. Panta 1. punktu nepiemēro jebkurām no turpmāk norādītajām Savienības precēm:

- a) precēm, kam piemēro izvešanas pārstrādei procedūru;
- b) precēm, ko izved no Savienības muitas teritorijas pēc tam, kad uz tām ir attiecināta galapatēriņa procedūra;
- c) gaisa kuģu vai kuģu vajadzībām piegādātajām precēm, kuras ir atbrīvotas no PVN vai akcīzes nodokļa, neatkarīgi no gaisa kuģa vai kuģa galamērķa, un par kurām ir vajadzīgs pierādījums par šādu piegādi;
- d) preces, uz kurām attiecas iekšējā tranzīta procedūra;
- e) precēm, kas uz laiku izvestas no Savienības muitas teritorijas saskaņā ar 155. pantu.

3. Formalitātes attiecībā uz eksporta muitas deklarāciju, kas noteiktas tiesību aktos muitas jomā, piemēro 2. punkta a), b) un c) apakšpunktā minētajos gadījumos.

270. pants

Ārpussavienības preču reeksports

1. Par ārpussavienības precēm, ko paredzēts izvest no Savienības muitas teritorijas, kompetentajā muitas iestādē iesniedz reeksporta deklarāciju.

2. Regulas 134. līdz 165. pantu piemēro reeksporta deklarācijai.

3. Panta 1. punktu nepiemēro jebkurām no turpmāk norādītajām precēm:

- a) precēm, kam piemērota ārējā tranzīta procedūra un kas tikai šķērso Savienības muitas teritoriju;
- b) precēm, kuras pārvadā brīvajā zonā vai izved atpakaļ tieši no brīvās zonas;
- c) precēm, kurām piemērota pagaidu uzglabāšanas procedūra un kuras izved atpakaļ tieši no pagaidu uzglabāšanas vietas.

4. NODAĻA

Izvešanas kopsavilkuma deklarācija

271. pants

Izvešanas kopsavilkuma deklarācijas iesniegšana

1. Ja preces paredzēts izvest no Savienības muitas teritorijas un muitas deklarācija vai reeksporta deklarācija nav iesniegta kā pirmsizvešanas deklarācija, izvešanas muitas iestādei iesniedz izvešanas kopsavilkuma deklarāciju.

Muitas dienesti var atļaut izvešanas kopsavilkuma deklarāciju iesniegt citā muitas iestādē ar noteikumu, ka pēdējā vajadzīgos datus nekavējoties paziņo vai dara pieejamus elektroniski izvešanas muitas iestādei.

2. Izvešanas kopsavilkuma deklarāciju iesniedz pārvadātājs.

Neatkarīgi no pārvadātāja pienākumiem viņa vietā izvešanas kopsavilkuma deklarāciju var iesniegt kāda no šīm personām:

- a) eksportētājs vai preču nosūtītājs, vai cita persona, kā vārdā vai kā uzdevumā pārvadātājs darbojas;
- b) jebkura persona, kas var uzrādīt attiecīgās preces vai nodrošināt to uzrādīšanu izvešanas muitas iestādei.

3. Muitas dienesti var pieņemt, ka tirdzniecības, ostas vai transporta informācijas sistēmas var tikt izmantotas izvešanas kopsavilkuma deklarācijas iesniegšanai ar noteikumu, ka tajās ir ietverti šādai deklarācijai vajadzīgie dati un ka minētie dati ir pieejami konkrētā termiņā, pirms preces tiek izvestas no Savienības muitas teritorijas.

4. Muitas dienesti var piekrist, ka izvešanas kopsavilkuma deklarācijas vietā iesniedz paziņojumu un nodrošina piekļuvi izvešanas kopsavilkuma deklarācijas datiem uzņēmēja datorsistēmā.

272. pants

Izvešanas kopsavilkuma deklarācijas grozīšana un atzīšana par nederīgu

1. Ja deklarētājs iesniedz attiecīgu pieteikumu, tam pēc izvešanas kopsavilkuma deklarācijas iesniegšanas var atļaut grozīt vienu vai vairākus deklarācijas datus.

Nekādi grozījumi nav iespējami pēc jebkura no šādiem gadījumiem:

- a) muitas dienesti izvešanas kopsavilkuma deklarācijas iesniedzējam ir paziņojuši par nodomu pārbaudīt preces;

b) muitas dienesti ir secinājuši, ka izvešanas kopsavilkuma deklarācijā viens vai vairāki dati nav precīzi vai ir nepilnīgi;

c) muitas dienesti jau ir snieguši atļauju preces izvest.

2. Ja preces, par kurām ir iesniegta izvešanas kopsavilkuma deklarācija, nav izvestas no Savienības muitas teritorijas, muitas iestādes šo deklarāciju atzīst par nederīgu katrā no šādiem gadījumiem:

a) saņemot deklarētāja pieteikumu;

b) 150 dienas pēc deklarācijas iesniegšanas.

273. pants

Īstenošanas pilnvaru piešķiršana

Komisija ar īstenošanas aktiem precizē procedūras noteikumus attiecībā uz:

a) regulas 271. pantā minētās izvešanas kopsavilkuma deklarācijas iesniegšanu;

b) izvešanas kopsavilkuma deklarācijas grozīšanu saskaņā ar 272. panta 1. punkta pirmo daļu;

c) izvešanas kopsavilkuma deklarācijas atzīšanu par nederīgu saskaņā ar 272. panta 2. punktu.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 285. panta 4. punktā minēto pārbaudes procedūru.

5. NODAĻA

Reeksporta paziņojums

274. pants

Reeksporta paziņojuma iesniegšana

1. Ja 270. panta 3. punkta b) un c) apakšpunktā minētās ārpussavienības preces ir izvestas no Savienības muitas teritorijas un par šīm precēm nav obligāti jāiesniedz izvešanas kopsavilkuma deklarāciju, iesniedz reeksporta paziņojumu.

2. Reeksporta paziņojumu izvešanas muitas iestādē iesniedz persona, kas ir atbildīga par preču uzrādīšanu izvešanas brīdī saskaņā ar 267. panta 1.a punktu.

3. Reeksporta paziņojumā ietver datus, kas vajadzīgi, lai noslēgtu brīvās zonas procedūru vai lai pabeigtu pagaidu uzglabāšanas procedūru.

Muitas dienesti var piekrist, ka tirdzniecības, ostas vai transporta informācijas sistēmas var tikt izmantotas, lai iesniegtu reeksporta paziņojumu, ar noteikumu, ka tajās ir šādam paziņojumam nepieciešamie dati un tie ir pieejami, pirms preces izved no Savienības muitas teritorijas.

4. Muitas dienesti var piekrist, ka reeksporta paziņojuma vietā iesniedz attiecīgu informāciju un nodrošina piekļuvi reeksporta paziņojuma datiem uzņēmēja datorsistēmā.

275. pants

Reeksporta paziņojuma grozīšana un atzīšana par nederīgu

1. Deklarētājam pēc pieprasījuma var atļaut grozīt vienu vai vairākus datus reeksporta paziņojumā pēc tā iesniegšanas.

Nekādi grozījumi nav iespējami pēc jebkura no šādiem gadījumiem:

a) muitas dienesti reeksporta paziņojuma iesniedzējam ir paziņojuši par nodomu pārbaudīt preces;

b) muitas dienesti ir secinājuši, ka reeksporta paziņojumā viens vai vairāki dati nav precīzi vai ir nepilnīgi;

c) muitas dienesti jau ir snieguši atļauju preces izvest.

2. Ja preces, par kurām ir iesniegts reeksporta paziņojums, nav izvestas no Savienības muitas teritorijas, muitas iestādes šo paziņojumu atzīst par nederīgu katrā no šādiem gadījumiem:

a) saņemot deklarētāja pieteikumu;

b) 150 dienas pēc deklarācijas iesniegšanas.

276. pants

Īstenošanas pilnvaru piešķiršana

Komisija ar īstenošanas aktiem precizē procedūras noteikumus attiecībā uz:

- a) regulas 274. pantā minētā reeksporta paziņojuma iesniegšanu;
- b) reeksporta paziņojuma grozīšanu saskaņā ar 275. panta 1. punkta pirmo daļu;
- c) reeksporta paziņojuma atzīšanu par nederīgu saskaņā ar 275. panta 2. punktu.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 285. panta 4. punktā minēto pārbaudes procedūru.

6. NODAĻA

Atbrīvošana no izvedmuitas nodokļa

277. pants

Atbrīvojums no izvedmuitas nodokļa uz laiku izvestām Savienības precēm

Neskarot 224. pantu, Savienības preces, kuras uz laiku izved no Savienības muitas teritorijas, saņem atbrīvojumu no izvedmuitas nodokļiem ar nosacījumu, ka preces tiek ievestas atpakaļ.

IX SADAĻA

ELEKTRONISKĀS SISTĒMAS, VIENKĀRŠOJUMI, PILNVARU DELEĢĒŠANA, KOMITEJU PROCEDŪRA UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

1. NODAĻA

Elektronisko sistēmu izstrāde

278. pants

Pārejas pasākumi

Informācijas apmaiņas un uzglabāšanas līdzekļus, izņemot elektroniskas datu apstrādes metodes, kas minētas 6. panta 1. punktā, var izmantot uz laiku, vēlākais līdz 2020. gada 31. decembrim, ja vēl nedarbojas elektroniskās sistēmas, kuras vajadzīgas Kodeksa noteikumu piemērošanai.

279. pants

Pilnvaru deleģēšana

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 284. pantu, precizējot noteikumus attiecībā uz datu apmaiņu un uzglabāšanu 278. pantā minētajā situācijā.

280.c pants

Darba programma

1. Lai atbilstītu 278. pantā minēto elektronisko sistēmu izveidi un reglamentētu pārejas laika noteikšanu, Komisija līdz 2014. gada 1. maijā sagatavo darba programmu, kas attiecas uz 16. panta 1. punktā minēto elektronisko sistēmu izstrādi un ieviešanu.

2. Panta 1. punktā minētajai darba programmai ir šādas prioritātes:

- a) saskaņota informācijas apmaiņa, kas balstās uz starptautiski pieņemtiem datu modeļiem un ziņojumu formātiem;
- b) muitas procesu un ar muiņu saistītu procesu pārstrādāšana, lai optimizētu to efektivitāti un iedarbīgumu, veicinātu vienveidīgu piemērošanu un samazinātu to ievērošanas izmaksas; un
- c) plaša elektronisko muitas pakalpojumu klāsta piedāvāšana uzņēmējiem, ļaujot vienādi sadarboties ar jebkuras dalībvalsts muitas pārvaldi.

3. Panta 1. punktā minēto darba programmu regulāri atjaunina.

281. pants

Īstenošanas pilnvaru piešķiršana

Komisija ar īstenošanas aktiem pieņem 280. pantā minēto darba programmu.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 285. panta 4. punktā minēto pārbaudes procedūru.

Ja komiteja nesniedz atzinumu, Komisija nepieņem 1. punktā minētos īstenošanas aktus, un piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. panta 4. punkta trešo daļu.

2. NODAĻA

Vienkāršojumi tiesību aktu muitas jomā piemērošanai

282. pants

Testēšana

Komisija var atļaut vienai vai vairākām dalībvalstīm pēc viņu pieprasījuma ierobežotu laiku testēt vienkāršojumus tiesību aktu muitas jomā piemērošanai, īpaši gadījumos, kad tie ir saistīti ar IT. Testēšana neskar tiesību aktu muitas jomā piemērošanu dalībvalstīs, kas neņem dalību šādos testos, un to periodiski izvērtē.

283. pants

Īstenošanas pilnvaru piešķiršana

Komisija ar īstenošanas aktiem pieņem 282. pantā minētos lēmumus.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 285. panta 4. punktā minēto pārbaudes procedūru.

3. NODAĻA

Pilnvaru deleģēšana un komiteju procedūra

284. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus, kas minētas 2., 7., 10., 20., 24., 31., 36., 40., 62., 65., 75., 88., 99., 106., 115., 122., 126., 131., 142., 151., 156., 160., 164., 168., 175., 180., 183., 186., 196., 206., 212., 213., 221., 224., 231., 235., 253., 265. un 279. pantā, uztic Komisijai uz pieciem gadiem no 2013. gada 30. oktobris Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 2., 7., 10., 20., 24., 31., 36., 40., 62., 65., 75., 88., 99., 106., 115., 122., 126., 131., 142., 151., 156., 160., 164., 168., 175., 180., 183., 186., 196., 206., 212., 213., 221., 224., 231., 235., 253., 265. un 279. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Tiklīdz tā pieņem deleģētu aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

5. Saskaņā ar 2., 7., 10., 20., 24., 31., 36., 40., 62., 65., 75., 88., 99., 106., 115., 122., 126., 131., 142., 151., 156., 160., 164., 168., 175., 180., 183., 186., 196., 206., 212., 213., 221., 224., 231., 235., 253., 265. un 279. pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad

minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

285. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz Muitas kodeksa komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 4. pantu.

3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 8. pantu saistībā ar minētās regulas 4. pantu.

4. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

5. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 8. pantu saistībā ar minētās regulas 5. pantu.

6. Ja vajadzīgs rakstisks komitejas atzinums un ir atsauce uz šo punktu, šī procedūra tiek izbeigta bez rezultāta tikai tad, ja, ievērojot atzinuma sniegšanas termiņu, komitejas priekšsēdētājs tā nolemj.

4. NODAĻA

Nobeiguma noteikumi

286. pants

Atcelšana un spēkā esošo tiesību aktu grozīšana

1. Regulu (EK) Nr. 450/2008 atceļ.

2. Regula (EEK) Nr. 3925/91, Regula (EEK) Nr. 2913/92 un Regula (EK) Nr. 1207/2001 tiek atcelta, sākot ar 288. panta 2. punktā minēto datumu.

3. Atsauces uz atceltajām regulām uzskata par atsaucēm uz šo regulu, un tās lasa saskaņā ar pielikumā dotajām atbilstības tabulām.

4. Regulas (EEK) Nr. 2913/92 3. panta 1. punkta sestajā ievilkumā vārdus "un Majota" svīturo no 2014. gada 1. janvāra.

288. pants

Piemērošana

5. Regulas (EEK) Nr. 2658/87 9. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmo ievilkumu svīturo no 288. panta 2. punktā minētās dienas.

1. Regulas 2., 7., 8., 10., 11, 17., 20., 21., 24., 25., 31., 32., 36., 37., 40., 41., 50., 52., 54., 58., 62., 63., 65., 66., 68., 75., 76., 88., 99., 100., 106., 107., 115., 122., 123., 126., 131., 132., 138., 142., 143., 151., 152., 156., 157., 160., 161., 164., 165., 168., 169., 175., 176., 178., 180., 181., 183., 184., 186., 187., 193., 196., 200., 206., 207., 209., 212., 213., 216., 217., 221., 222., 224., 225., 231., 232., 235., 236., 239., 253., 265., 266., 268., 273., 276., 279., 280., 281., 283., 284., 285. un 286. pantu piemēro no 2013. gada 30. oktobris

287. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tam, kad tā publicēta *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

2. Pantus, izņemot tos, kas minēti 1. punktā, piemēro no 2016. gada 1. jūnijs.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2013. gada 9. oktobrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
V. LEŠKEVIČIUS

PIELIKUMS

ATBILSTĪBAS TABULA

Regula (EK) Nr. 450/2008	Šī regula
1. panta 1. un 2. punkts	1. panta 1. un 2. punkts
1. panta 3. punkta pirmā daļa	1. panta 3. punkts
1. panta 3. punkta otrā daļa	2. pants
2. pants	3. pants
3. pants	4. pants
4. panta 1. līdz 8. punkts	5. panta 1. līdz 8. punkts
4. panta 9. punkts	5. panta 9. un 10. punkts
4. panta 10. punkts	5. panta 12. punkts
4. panta 11. un 12. punkts	5. panta 15. un 16. punkts
4. panta 13. līdz 17. punkts	5. panta 18. līdz 22. punkts
4. panta 18. punkta a) apakšpunkta pirmais teikums	5. panta 23. punkta a) apakšpunkts
4. panta 18. punkta a) apakšpunkta otrais teikums	130. panta 3. punkts
4. panta 18. punkta b) un c) apakšpunkts	5. panta 23. punkta b) un c) apakšpunkts
4. panta 19. līdz 26. punkts	5. panta 24. līdz 31. punkts
4. panta 27. līdz 32. punkts	5. panta 33. līdz 38. punkts
4. panta 33. punkts	—
5. panta 1. punkta pirmā daļa	6. panta 1. punkts
5. panta 1. punkta otrā un trešā daļa	6. panta 3. punkts un 7. panta b) punkts
5. panta 2. punkts	6. panta 2. punkts, 7. panta a) punkts un 8. panta 1. punkta a) apakšpunkts
6. pants	12. pants
7. pants	13. pants
8. pants	14. pants
9. pants	15. pants
10. panta 1. punkts	9. pants un 16. panta 1. punkts
10. panta 2. punkts	10., 11. un 17. pants
11. panta 1. punkta pirmā un otrā daļa	18. pants
11. panta 1. punkta trešā daļa	18. panta 2. punkta pirmā daļa
11. panta 2. punkts	18. panta 3. punkts
11. panta 3. punkta a) apakšpunkts	18. panta 2. punkta otrā daļa un 20. panta a) punkts
11. panta 3. punkta b) apakšpunkts	21. pants
11. panta 3. punkta c) apakšpunkts	—
12. panta 1. punkts	19. panta 1. punkts
12. panta 2. punkta pirmā daļa	19. panta 2. punkta pirmā daļa
12. panta 2. punkta otrā daļa	19. panta 2. punkta otrā daļa un 20. panta b) punkts

Regula (EK) Nr. 450/2008	Šī regula
13. panta 1. punkta	38. panta 1. punkts
13. panta 2. punkts	38. panta 2. un 3. punkts
13. panta 3. punkts	38. panta 4. punkts
13. panta 4. punkts	38. panta 5. punkta pirmais teikums
13. panta 5. punkts	—
13. panta 6. punkts	23. panta 2. punkts
14. pants	39. pants
15. panta 1. punkta a) apakšpunkts	22. pants, 24. panta a) līdz g) punkts un 25. panta a) un b) punkts
15. panta 1. punkta b) apakšpunkts	23. panta 4. punkta b) apakšpunkts un 24. panta h) punkts
15. panta 1. punkta c) apakšpunkts	—
15. panta 1. punkta d) apakšpunkts	22. panta 1. punkta trešā daļa un 24. panta a) punkts
15. panta 1. punkta e) apakšpunkts	40. panta b) punkts
15. panta 1. punkta f) apakšpunkts	25. panta b) punkts
15. panta 1. punkta g) apakšpunkts	23. panta 4. punkta b) apakšpunkts, 24. panta c) punkts, 28. pants, 31. panta b) punkts un 32. pants
15. panta 1. punkta h) apakšpunkts	—
15. panta 2. punkts	—
16. panta 1. punkts	22. panta 1. punkta pirmā un otrā daļa
16. panta 2. punkts	23. panta 3. punkta pirmā un otrā daļa
16. panta 3. punkts	22. panta 2. punkts
16. panta 4. punkta pirmā daļa	22. panta 6. punkta pirmās daļas pirmais teikums
16. panta 4. punkta otrā daļa	22. panta 6. punkta pirmās daļas otrais teikums un 22. panta 7. punkts
16. panta 5) punkta a) apakšpunkts	22. panta 6. punkta otrā daļa un 24. panta g) punkts
16. panta 5. punkta b) apakšpunkts	24. panta f) punkts
16. panta 6. punkts	23. panta 3. punkts
16. panta 7. punkts	29. pants
17. pants	26. pants
18. panta 1. līdz 3. punkts	27. pants
18. panta 4. punkts	32. pants
19. panta 1. punkts	28. panta 1. punkta a) apakšpunkts
19. panta 2. un 3. punkts	28. panta 2. un 3. punkts
19. panta 4. punkts	28. panta 4. punkta pirmā daļa un otrās daļas pirmais teikums
19. panta 5. punkts	31. panta a) punkts
20. panta 1. līdz 4. punkts	33. pants
20. panta 5. punkts	34. panta 4. punkts
20. panta 6. punkta pirmā daļa	34. panta 5. punkta pirmais teikums
20. panta 6. punkta otrā daļa	34. panta 6. punkts

Regula (EK) Nr. 450/2008	Šī regula
20. panta 7. punkts	22., 23., 24., 25. un 32. pants
20. panta 8. punkta a) apakšpunkts	34. panta 1. līdz 3. punkts
20. panta 8. punkta b) apakšpunkts	34. panta 9. punkts un 37. panta 1. punkta a) apakšpunkts
20. panta 8. punkta c) apakšpunkts	34. panta 11. punkts un 37. panta 2. punkts
20. panta 9. punkts	35. pants, 36. panta b) apakšpunkts un 37. panta 1. punkta c) un d) apakšpunkts
21. pants	42. pants
22. pants	43. pants
23. pants	44. pants
24. panta 1. un 2. punkts	45. panta 1. un 2. punkts
24. panta 3. punkta pirmā daļa	45. panta 3. punkts
24. panta 3. punkta otrā daļa	—
25. panta 1. punkts	46. panta 1. punkts
25. panta 2. punkta pirmā daļa	46. panta 2. punkts
25. panta 2. punkta otrā un trešā daļa	46. panta 3. punkts
25. panta 3. punkts	46. panta 4. līdz 8. punkts un 50. pants
26. pants	47. pants
27. pants	48. pants
28. panta 1. un 2. punkts	49. pants
28. panta 3. punkts	50. panta 2. punkts
29. pants	51. pants
30. panta 1. punkts	52. pants
30. panta 2. punkts	—
31. panta 1. punkts	53. panta 1. punkts
31. panta 2. punkts	53. panta 3. punkts
31. panta 3. punkts	54. pants
32. pants	55. pants
33. panta 1. līdz 4. punkts	56. panta 1. līdz 4. punkts
33. panta 5. punkts	56. panta 5. punkts un 58. panta 1. punkts
34. pants	57. panta 1., 2. un 3. punkts
35. pants	59. pants
36. pants	60. pants
37. pants	61. pants
38. pants	62., 63., 67. un 68. pants
39. panta 1. un 2. punkts	64. panta 1. un 2. punkts
39. panta 3. punkts	64. panta 3. punkta pirmā daļa
39. panta 4. un 5. punkts	64. panta 4. un 5. punkts

Regula (EK) Nr. 450/2008	Šī regula
39. panta 6. punkts	64. panta 3. punkta otrā daļa, 64. panta 6. punkts un 63. līdz 68. pants
40. pants	69. pants
41. pants	70. pants
42. panta 1. punkts	74. panta 1. punkts
42. panta 2. punkts	74. panta 2. punkta a), līdz c) apakšpunkts un d) apakšpunkta ievadteikums
42. panta 3. punkts	74. panta 3. punkts
43. panta a) punkts	71., 72. pants un 76. panta a) punkts
43. panta b) punkts	74. panta 2. punkta d) apakšpunkta i), ii) un iii) punkts
43. panta c) punkts	—
43. panta d) punkts	73., 75. pants un 76. panta a) un b) punkts
44. pants	77. pants
45. pants	78. pants
46. pants	79. pants
47. pants	80. pants
48. pants	81. pants
49. pants	82. pants
50. pants	83. pants
51. pants	84. pants
52. pants	85. pants
53. panta 1. līdz 3. punkts	86. panta 1. līdz 3. punkts
53. panta 4. punkts	86. panta 6. punkts
54. panta a) un b) punkts	86. panta 5. punkts un 88. panta a) punkts
54. panta c) punkts	86. panta 4. punkts un 88. panta b) punkts
55. panta 1. punkts	87. panta 1. punkts
55. panta 2. punkta pirmā daļa	87. panta 2. punkts
55. panta 2. punkta otrā daļa	88. panta c) punkts
55. panta 3. un 4. punkts	87. panta 3. un 4. punkts
56. panta 1. līdz 5. punkts	89. panta 1. līdz 5. punkts
56. panta 6. punkts	89. panta 7. punkts
56. panta 7. punkts	89. panta 9. punkts
56. panta 8. punkts	89. panta 2. punkta otrā daļa
56. panta 9. punkta pirmais ievilkums	100. panta 1. punkta b) apakšpunkts
56. panta 9. punkta otrais ievilkums	89. panta 8. punkts un 99. panta a) punkts
56. panta 9. punkta trešais ievilkums	89. panta 2. punkta otrā daļa
57. panta 1. un 2. punkts	90. pants
57. panta 3. punkts	100. panta 1. punkta a) apakšpunkts

Regula (EK) Nr. 450/2008	Šī regula
58. panta pirmā daļa	91. pants
58. panta otrā daļa	—
59. panta 1. punkta pirmā daļa	100. panta 1. punkts
59. panta 1. punkta otrā daļa	99. panta b) punkts
59. panta 2. punkts	92. panta 2. punkts
60. pants	93. pants
61. pants	94. pants
62. panta 1. un 2. punkts	95. panta 1. un 2. punkts
62. panta 3. punkts	22. pants, 24. panta a) līdz g) punkts, 25. panta a) un b) punkts un 99. panta c) punkts
63. panta 1. un 2. punkts	—
63. panta 3. punkta a) apakšpunkts	—
63. panta 3. punkta b) apakšpunkts	96. panta 1. punkta a) apakšpunkts, 96. panta 2. punkts, 100. panta 1. punkta c) apakšpunkts un 100. panta 2. punkts
63. panta 3. punkta c) apakšpunkts	96. panta 1. punkta b) apakšpunkts, 96. panta 2. punkts, 100. panta 1. punkta c) apakšpunkts un 100. panta 2. punkts
64. pants	97. pants
65. panta 1. un 2. punkts	98. pants
65. panta 3. punkts	99. panta d) punkts un 100. panta 1. punkta b) apakšpunkts
66. pants	101. panta 1. un 2. punkts
67. panta 1. punkta pirmā un otrā daļa	102. panta 1. punkts
67. panta 1. punkta trešā daļa	106. pants
67. panta 2. un 3. punkts	102. panta 2. punkts un 3. punkta pirmā daļa
68. panta 1. un 2. punkts	103. panta 1. un 2. punkts
68. panta 3. punkts	103. panta 3. punkta a) apakšpunkts
68. panta 4. punkts	103. panta 4. punkts
69. pants	104. pants
70. pants	105. panta 1. līdz 5. punkts
71. pants	105. panta 6. punkts
72. panta 1. un 2. punkts	108. panta 1. un 2. punkts
72. panta 3. punkts	108. panta 3. punkts un 115. pants
73. pants	109. pants
74. pants	110. pants
75. pants	111. pants
76. pants	—
77. pants, 1. punkts, pirmā daļa	112. panta 1. punkts
77. panta 1. punkta otrā un trešā daļa	112. panta 2. punkts
77. panta 2. punkts	112. panta 3. punkts
77. panta 3. punkts	112. panta 4. punkts

Regula (EK) Nr. 450/2008	Šī regula
78. panta 1. punkta pirmā daļa	113. pants
78. panta 1. punkta otrā daļa	99. panta d) punkts un 100. panta 1. punkta b) apakšpunkts
78. panta 2. līdz 4. punkts	114. panta 1. līdz 3. punkts
78. panta 5. punkts	114. panta 4. punkts
79. panta 1. punkts	116. panta 1. punkts
79. panta 2. līdz 5. punkts	116. panta 4. līdz 7. punkts
80. pants	117. pants 1. punkts
81. panta 1. un 2. punkts	118. pants 1. un 2. punkts
81. panta 3. punkts	118. panta 4. punkts
82. pants 1. punkts	119. panta 1. punkts
82. pants 2. punkts	119. panta 3. punkts
83. pants	120. panta 1. punkts
84. panta 1. punkts	121. panta 1. punkts
84. panta 2. punkts	121. panta 3. punkts
85. panta pirmais teikums	116. panta 2. punkts, 117. panta 2. punkts, 118. panta 3. punkts, 119. panta 2. punkts, 121. panta 2. punkts, 123. panta 1. punkts
85. panta otrais teikums	106. panta 3. punkts, 122. pants un 123. panta 2. punkts
86. panta 1. punkta ievadteikums	124. panta 1. punkta ievadteikums un a) apakšpunkts
86. panta 1. punkta a) līdz c) apakšpunkts	124. panta 1. punkta b) līdz d) apakšpunkts
86. panta 1. punkta d) un e) apakšpunkts	124. panta 1. punkta e) apakšpunkts
86. panta 1. punkta f) līdz k) apakšpunkts	124. panta 1. punkta f) līdz k) apakšpunkts
86. panta 2. un 3. punkts	124. panta 2. un 3. punkts
86. panta 4. līdz 6. punkts	124. panta 5. līdz 7. punkts
86. panta 7. punkts	126. pants
87. panta 1. punkts	127. panta 1. punkts un 127. panta 2. punkta a) apakšpunkts
87. panta 2. punkta pirmā daļa	127. panta 3. punkta pirmā daļa
87. panta 2. punkta otrā daļa	127. panta 8. punkts
87. panta 3. punkta pirmās daļas a) apakšpunkts	127. panta 2. punkta b) apakšpunkts un 131. panta a) punkts
87. panta 3. punkta pirmās daļas b) un c) apakšpunkts	131. panta b) punkts
87. panta 3. punkta pirmās daļas d) apakšpunkts	127. panta 3. punkts un 161. panta a) punkts
87. panta 3. punkta otrā daļa	—
88. panta 1. punkta pirmās daļas pirmais teikums	6. panta 1. punkts
88. panta 1. punkta pirmās daļas otrais teikums	127. panta 7. punkts
88. panta 1. punkta otrā daļa	6. panta 2. punkts
88. panta 2. punkts	127. panta 4. punkta pirmā daļa
88. panta 3. punkts	127. panta 4. punkta otrā daļa un 6. punkts
88. panta 4. punkta pirmā daļa	133. panta 1. punkta pirmā daļa

Regula (EK) Nr. 450/2008	Šī regula
88. panta 4. punkta otrā un trešā daļa	6. panta 2. punkts un 7. panta a) punkts
89. panta 1. punkts	129. panta 1. punkts
89. panta 2. punkts	—
90. pants	130. panta 1. punkts
91. pants	134. pants
92. panta 1. punkta pirmā daļa	135. panta 1. punkts
92. panta 1. punkta otrā daļa	135. panta 2. punkts
92. panta 1. punkta trešā daļa	—
92. panta 2. līdz 5. punkts	135. panta 3. līdz 6. punkts
93. panta 1. punkts	136. panta
93. panta 2. punkts	—
94. pants	137. pants
95. panta 1. punkts	139. panta 1. punkts
95. panta 2. un 3. punkts	139. panta 3. un 4. punkts
95. panta 4. punkts	139. panta 6. punkts
96. panta 1. un 2. punkts	140. pants
96. panta 3. punkts	139. panta 7. punkts
97. panta 1. punkts	149. pants
97. panta 2. punkts	150. pants
98. panta 1. punkts	144. pants
98. panta 2. punkts	139. panta 5. punkts
99. pants	141. panta 1. punkts
100. pants	141. panta 2. punkts
101. panta 1. punkts	153. panta 1. punkts
101. panta 2. punkta a) apakšpunkts	153. panta 2. punkts un 156. panta a) punkts
101. panta 2. punkta b) apakšpunkts	156. panta b) punkts un 57 pants
101. panta 2. punkta c) apakšpunkts	153. panta 3. punkts un 156. panta c) punkts
102. pants	154. pants
103. pants	155. panta 2. punkts un 156. panta d) punkts
104. panta 1. punkts	158. panta 1. punkts
104. panta 2. punkts	158. panta 3. punkts
105. panta 1. punkts	159. pants 1. un 2. punkts
105. panta 2. punkta a) un b) apakšpunkts	159. panta 3. punkts un 161. panta a) punkts
105. panta 2. punkta c) apakšpunkts	22. panta 1. punkta trešā daļa, punkts un 25. panta c) punkts
106. panta 1. punkta pirmās daļas pirmais teikums	179. panta 1. punkta pirmā daļa
106. panta 1. punkta pirmās daļas otrais teikums	—
106. panta 2. punkts	179. panta 3. un 6. punkts

Regula (EK) Nr. 450/2008	Šī regula
106. panta 3. punkts	179. panta 5. punkts
106. panta 4. punkta pirmās daļas a) apakšpunkts	22. pants, 24. panta a) līdz b) punkts un 25. panta a) un b) punkts
106. panta 4. punkta pirmās daļas b) apakšpunkts	23. panta 4. punkta a) apakšpunkts un 24. panta h) punkts
106. panta 4. punkta pirmās daļas c) apakšpunkts	179. panta 1. punkta otrā daļa, 179. panta 2. punkts un 180. pants
106. panta 4. punkta pirmās daļas d) apakšpunkts	22. panta 1. punkta trešā daļa un 24. panta a) punkts
106. panta 4. punkta pirmās daļas e) apakšpunkts	25. panta b) punkts
106. panta 4. punkta pirmās daļas f) apakšpunkts	23. panta 4. punkta b) apakšpunkts, 24. panta h) punkts, 28. pants, 31. panta b) punkts un 32. pants
106. panta 4. punkta pirmās daļas g) un h) apakšpunkts	181. pants
106. panta 4. punkta otrā daļa	—
107. panta 1. punkta pirmais teikums	6. panta 1. punkts
107. panta 1. punkta otrais teikums	182. panta 1. punkts
107. panta 2. punkts	158. panta 2. punkts
107. panta 3. punkts	160. pants, 161. panta b) punkts, 182. panta 2. līdz 4. punkts, 183. un 184. pants
108. panta 1. punkta pirmās daļas pirmais teikums	162. pants
108. panta 1. punkta pirmās daļas otrais un trešais teikums	170. panta 4. punkts
108. panta 1. punkta otrā daļa	6. panta 2. punkts, 7. panta a) punkts un 8. panta 1. punkta a) apakšpunkts
108. panta 2. punkts	163. panta 1. un 2. punkts
108. panta 3. punkta pirmā daļa	6. panta 1. punkts
108. panta 3. punkta otrā daļa	—
108. panta 4. punkts	163. panta 3. punkts, 164. pants un 165. panta b) punkts
109. panta 1. punkts	166. panta 1. punkts
109. panta 2. punkts	166. panta 2. punkts un 168. panta a) punkts
109. panta 3. punkts	6. panta 2. punkts, 7. panta a) punkts, 8. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 165. panta a) punkts
110. panta 1. punkta pirmā daļa	167. panta 1. punkta pirmā daļa
110. panta 1. punkta otrā daļa	167. panta 1. punkta otrā daļa
110. panta 1. punkta trešā daļa	167. panta 2. un 3. punkts un 168. panta d) punkts
110. panta 2. un 3. punkts	167. panta 4. un 5. punkts
111. panta 1. punkts	170. panta 1. punkts
111. panta 2. punkta pirmais teikums	170. panta 2. punkts
111. panta 2. punkta otrais teikums	170. panta 3. punkta a) un b) apakšpunkts
111. panta 3. punkts	170. panta 3. punkta c) apakšpunkts
112. panta 1. punkta pirmā daļa	172. panta 1. punkts
112. panta 1. punkta otrās daļas pirmais teikums	182. panta 2. punkts
112. panta 1. punkta otrās daļas otrais teikums	182. panta 3. punkts
112. panta 2. punkts	—
112. panta 3. punkts	172. panta 2. punkts

Regula (EK) Nr. 450/2008	Šī regula
112. panta 4. punkts	176. panta b) punkts
113. panta 1. un 2. punkts	173. panta 1. un 2. punkts
113. panta 3. punkts	173. panta 3. punkts un 176. panta c) punkts
114. panta 1. punkts	174. panta 1. punkts
114. panta 2. punkta pirmā daļa	174. panta 2. punkts
114. panta 2. punkta otrā daļa	175. pants
115. panta pirmā daļa	177. panta 1. punkts
115. panta otrā daļa	177. panta 2. punkts un 178. pants
116. panta 1. punkts	185. panta 1. punkts
116. panta 2. punkta pirmās daļas a) apakšpunkts	22. pants, 24. panta a) līdz g) punkts un 25. panta a) un b) punkts
116. panta 2. punkta pirmās daļas b) apakšpunkts	23. panta 4. punkta a) apakšpunkts, 23. panta 5. punkts, 24. panta h) punkts un 25. panta c) punkts
116. panta 2. punkta pirmā daļa, c) un d) apakšpunkts	185. panta 2. punkts un 186. panta a) punkts
116. panta 2. punkta pirmās daļas e) apakšpunkts	22. panta 1. punkta trešā daļa un 24. panta a) punkts
116. panta 2. punkta pirmās daļas f) apakšpunkts	25. panta b) punkts
116. panta 2. punkta pirmās daļas g) apakšpunkts	23. panta 4. punkta b) apakšpunkts, 24. panta h) punkts, 28. pants, 31. panta b) punkts un 32. pants
116. panta 2. punkta pirmās daļas h) un i) apakšpunkts	186. panta b) punkts un 187. pants
116. panta 2. punkta otrā daļa	—
117. pants	188. pants
118. pants	189. pants
119. panta 1. un 2. punkts	190. pants
119. panta 3. punkts	193. pants
120. pants	191. pants
121. pants	192. pants
122. pants	193. pants
123. panta 1. un 2. punkts	194. pants
123. panta 3. punkts	179. panta 4. punkts
124. panta 1. punkts	195. panta 1. punkts
124. panta 2. punkts	195. panta 2. un 3. punkts un 196. pants
125. pants	197. pants
126. pants 1. punkts	198. panta 1. punkts
126. pants 2. punkts	198. panta 2. punkta pirmās daļas pirmais teikums
127. pants 1. punkts	199. pants
127. pants 2. punkts	198. panta 3. punkta d) apakšpunkts
128. pants	198. panta 2. punkta pirmās daļas otrais teikums un otrā daļa, 198. panta 3. punkta a) līdz c) apakšpunkts un 200. pants
129. pants	201. pants
130. panta 1. punkts	203. panta 1. punkta pirmā daļa

Regula (EK) Nr. 450/2008	Šī regula
130. panta 2. līdz 5. punkts	203. panta 2. līdz 5. punkts
131. panta a) punkts	—
131. panta b) punkts	204. pants
132. pants	205. pants
133. pants	208. panta 1. punkts
134. pants	202. pants, 203. panta 1. punkta otrā daļa, 203. panta 6. punkts, 206., 207. un 209. pants
135. pants	210. pants
136. panta 1. punkts	211. panta 1. punkts
136. panta 2. punkta pirmās daļas a) apakšpunkts	22. pants, 24. panta a) līdz g) punkts un 25. panta a) un b) punkts
136. panta 2. punkta pirmās daļas b) apakšpunkts	23. panta 4. punkta a) apakšpunkts un 24. panta h) punkts
136. panta 2. punkta pirmās daļas c) apakšpunkts	212. panta a) punkts
136. panta 2. punkta pirmās daļas d) apakšpunkts	22. panta a) punkta trešā daļa un 24. panta a) punkts
136. panta 2. punkta pirmās daļas e) apakšpunkts	25. panta b) punkts
136. panta 2. punkta pirmās daļas f) apakšpunkts	23. panta 4. punkta b) apakšpunkts, 24. panta h) punkts, 28. pants, 31. panta b) punkts un 32. pants
136. panta 2. punkta pirmās daļas g) apakšpunkts	—
136. panta 2. punkta pirmās daļas h) apakšpunkts	—
136. panta 2. punkta otrā daļa	—
136. panta 3. punkta pirmās daļas a) apakšpunkts	211. panta 3. punkta pirmās daļas a) apakšpunkts
136. panta 3. punkta pirmās daļas b) apakšpunkts	211. panta 3. punkta pirmā daļa, b) un c) apakšpunkts
136. panta 3. punkta pirmās daļas c) apakšpunkts	211. panta 3. punkta pirmās daļas d) apakšpunkts
136. panta 3. punkta otrā daļa	212. panta b) punkts
136. pants, 4. punkts, pirmā daļa	211. panta 4. punkts
136. panta 4. punkta otrā daļa	211. panta 5. punkts
136. panta 4. punkta trešā daļa	211. panta 6. punkts
136. panta 4. punkta ceturtais daļas a) un b) apakšpunkts	213. pants
136. panta 4. punkta ceturtais daļas c) apakšpunkts	212. panta c) punkts
136. panta 5. punkts	23. panta 2. punkts
137. panta 1. punkts	214. panta 1. punkts
137. panta 2. punkts	214. panta 2. punkts un 7. panta c) punkts
138. pants	215. panta 1. līdz 3. punkts
139. pants	218. pants
140. panta 1. punkts	219. pants
140. panta 2. punkts	221. panta b) punkts un 222. panta b) punkts
141. pants	220. pants
142. panta 1. punkta pirmā, otrā un trešā daļa	223. panta 1. punkts
142. panta 1. punkta ceturtais ievilkums	224. panta a) punkts

Regula (EK) Nr. 450/2008	Šī regula
142. panta 2. punkta pirmās daļas a) apakšpunkts	223. panta 2. punkta pirmās daļas a) apakšpunkts
142. panta 2. punkta pirmās daļas b) un c) apakšpunkts	223. panta 2. punkta pirmās daļas c) un d) apakšpunkts
142. panta 2. punkta otrā daļa	223. panta 2. punkta pirmā daļa, b) apakšpunkts un 224. panta c) punkts
142. panta 3. punkta pirmā daļa	223. panta 3. punkts
142. panta 3. punkta otrā daļa	224. panta d) punkts
142. panta 4. punkts	223. panta 4. punkts
143. pants	211. panta 2. punkts, 216. pants, 217. pants, 221. panta b) punkts, 222. panta b) punkts, 224. panta b) punkts, 225., 228., 229., 230., 231. panta b) punkts, 232. pants, 233. panta 4. punkts, 235. pants, 236. pants, 243. panta 2. punkts, 251. panta 4. punkts, 254. panta 2., 3., 6. un 7. punkts un 257. panta 4. punkts
144. panta 1. punkts	226. panta 1. punkts
144. panta 2. punkts	226. panta 2. punkts un 231. panta a) punkts
144. panta 3. punkts	226. panta 3. punkts
144. panta 4. punkts	—
145. panta 1. un 2. punkts	227. panta 1. un 2. punkts
145. panta 3. punkta pirmā daļa	155. panta 1. punkts
145. panta 3. punkta otrā daļa	157. pants
146. pants	233. panta 1. līdz 3. punkts
147. pants	234. pants
148. panta 1. punkts	237. panta 1. punkts
148. pants, 2. punkts, pirmā daļa	237. panta 2. punkts
148. panta 2. punkta otrā daļa	237. panta 3. punkts un 239. pants
149. pants	242. pants
150. panta 1. punkts	238. pants 1. punkts
150. panta 2. punkta a) apakšpunkts	—
150. panta 2. punkta b) apakšpunkts	238. pants 2. punkts
150. panta 3. punkts	—
151. panta 1. punkta pirmā daļa	144. pants
151. panta 1. punkta otrā daļa	145. panta 3. punkts
151. panta 2. punkts	145. panta 5. un 11. punkts
151. panta 3. punkts	—
151. panta 4. punkts	147. panta 4. punkts
151. panta 5. punkts	145. panta 1., 2., 4. un 6 līdz 10. punkts, 146. pants, 147. panta 3. un 4. punkts un 148. un 151. pants
152. pants	147. panta 1. un 2. punkts
153. pants	240. pants
154. panta 1) punkta a) apakšpunkts	237. panta 3. punkta pirmais teikums
154. panta 1. punkta b) apakšpunkts	241. panta 1. punkts
154. panta 2. punkts	237. panta 3. punkta otrais teikums un 241. panta 2. punkts

Regula (EK) Nr. 450/2008	Šī regula
155. panta 1. punkts	243. panta 1. punkts
155. panta 2. un 3. punkts	243. panta 3. un 4. punkts
156. pants	244. pants
157. pants	245. pants
158. pants	246. pants
159. pants	247. pants
160. pants	248. pants
161. pants	249. pants
162. pants	250. pants
163. pants	251. panta 1. līdz 3. punkts
164. panta pirmā daļa	253. pants
164. panta otrā daļa	—
165. pants	252. pants
166. panta 1. punkts	254. panta 1. punkts
166. panta 2. un 3. punkts	254. panta 4. un 5. punkts
167. pants	255. pants
168. pants	256. pants
169. pants	257. panta 1. līdz 3. punkts
170. pants	258. pants
171. panta 1. un 2. punkts	259. panta 1. un 2. punkts
171. panta 3. punkta	86. panta 5. punkts
171. panta 4. punkts	259. panta 3. punkts
172. pants	260. pants
173. pants	261. pants
174. pants	262. pants
175. panta 1. punkta pirmā daļa	263. panta 1. punkts
175. panta 1. punkta otrā daļa	263. panta 2. punkta a) apakšpunkts
175. panta 2. un 3. punkts	263. panta 3. un 4. punkts
176. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkts	263. panta 2. punkta b) apakšpunkts un 265. panta b) punkts
176. panta 1. punkta c) un d) apakšpunkts	265. panta b) punkts
176. panta 1. punkta e) apakšpunkts	161. panta a) punkts
176. panta 2. punkts	—
177. panta 1. un 2. punkts	267. panta 1. un 3. punkts
177. panta 3. punkts	267. panta 2. punkts
177. panta 4. punkts	267. panta 2. punkts
177. panta 5. punkts	268. pants
178. panta 1. punkts	269. panta 1. punkts

Regula (EK) Nr. 450/2008	Šī regula
178. panta 2. punkta a) apakšpunkts	269. panta 2. punkta a) un b) apakšpunkts
178. panta 2. punkta b) apakšpunkts	269. panta 2. punkta d) un e) apakšpunkts
178. panta 3. punkts	269. panta 3. punkts
179. pants	270. pants
180. panta 1. punkts	271. panta 1. punkta pirmā daļa
180. panta 2. punkta pirmais teikums	6. panta 1. punkts
180. panta 2. punkta otrais teikums	271. panta 3. punkts
180. panta 3. punkta pirmā daļa	6. panta 2. punkts
180. panta 3. punkta otrā daļa	271. panta 4. punkts
180. panta 4. punkts	271. panta 2. punkts
181. panta pirmā un otrā daļa	272. panta 1. punkts
181. panta otrā un trešā daļa	—
182. panta 1. punkts	277. pants
182. panta 2. punkts	—
183. panta 1. punkts	16. panta 1. punkts un 17. pants
183. panta 2. punkta a) un b) apakšpunkts	—
183. panta 2. punkta c) apakšpunkts	280. un 283. pants
184. pants	285. pants
185. pants	—
186. pants	286. panta 2. un 3. punkts
187. pants	287. pants
188. panta 1. punkts	288. panta 1. punkts
188. panta 2. punkts	288. panta 2. punkts
188. panta 3. punkts	288. panta 1. punkts